

باخترا نایزنه - سهرار گری شوسمه زادهستان به
ذاین ، چلکه ، میتل ، سکنه ۲۹۴ تن ،
زیبان ، خارسی . آب از غتان مخصوص ، خلات ،
شلل ، زراحت ، راه فرعی . (نمودنگ
جهانیابی ایران ج ۱۰) .

حسین آپادخواه . [ح رسودت]
(آنچه) بعی ام است از دهستان چمچال بخش
محده شهرستان کوهات اهان واقع در ۱۲
هزار گری باختر محده . در تکه دودخانه
دینور - کنان شوسمه گزناشاد به نستون .
نامیه بیست کوهستانی ، سرد ، محتله ، دارای
۶۰ تن سکنه میباشد . کردی و فارسی زبانند .
آزوود خانه دینور مشر و پیشواد مخصوص لانش ،
خلات ، برنج ، آتون ، چشیر قند ، اهالی
بکتاوری کلران بیکنند . (نمودنگ
جهانیابی ایران ج ۹) .

حسین آباددرویش، [ج ۱۰، ص ۲۷] (رام)
دهی است از دهستان شاهاباد پخش سومه
شهرستان پریمند، در ۲۰ هزار کیلومتر جنوب
خاوری پریمند، ناحیه پیست کوهستانی ولی
معتمد دارای ۱۹ تن سکنه میباشد، فارسی
زبانند. (فرهنگ چخانویی ایرانج ۶).
حسین آباد دفتری. [ج ۱۰، ص ۲۷]
(لر) دهی است جزو بهنام وسط چخش و دامن
شهرستان شهران، ناحیه پیست واقع در بخش کوهی
معتمد دارای ۲۰ تن سکنه میباشد.
فازسی زبانند، از فناた مشروب میشود.
محصولاتی، غلات، سیبی، چشمکند قند،
اماکن پکشاخوارزی گفتوان میکنند، راه
مالو میباشد. (از فرهنگ چخانویی
ایرانج ۱).

حسین آباد شهر چهارم. [اح. سرمه] (لاح.)
کوچکی است از دهستان گرانی
شهرستان بیجار. تا چهاریست واقع در ۱۸
هزار گردی هسن آباد سو گندو ۲ هزار گردی
سید حبیب، تاجی پیشتر گوهستانی و سرمه
دزای ۳ تن سکنه بیبلند از منابع دستی
زبان، قلیجه و جامی باقی است. زاده مالرو
مید اند. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۴).
حسین آباد دولاب. [اح. سرمه] (لاح.)
از دهستان دامنه کوچکی جو شهرستان
دهستان ۱۰ هزار گردی خاور دامنه بهزار
گردی جنوب شومند افغانستان هزار گردی استگاه
زدین، جلگه مشتمل سکنه ۷۵ تن. زبان
فارسی، فنان فلات، پیشوایسته، شغل زراعت.
واد فرسی ندارد. (فرهنگ جغرافیای ایران
ج ۴).

حسین آباد ده بنه، [ح] سو و دو بیان
([ح] دهی است از نهستان نعله کری پخش منظر
کلایی شهرستان کرمانشاهان واقع در ۴۷
هزار کمی خالداری ستر و سه هزار کمی
شالخواری چو گان، ناحیه سمت کوهستانی
وسودیه، کردی و فارسی زبانند. از نهضات
و چشم مشرک و بیشود مخصوصاً لاتش، هفلاط،
جیون، آنون، اهالی مکشاوره‌ی گلران

ایستگاه گرمابار و راه شومنه . نامیده بیست
و افم درجه بکله و لی میندل : دارای ۶۶
تun سکته میباشد، تاریخ زبانه از رو خانه سبله
رودمش و بعیشو منصوب لاتن ملات بین من
پدیده الاره تجیره اتفکور دامت اهل اعلی بکھاور زی
گلدران پیکدنه راه هالر میباشد. بشی دو
امامزاده آن قطبیت فدوی است. (از قره هنگ
چش ایلیانی ابران ج ۴).

حسین آباد حاجی خلیلی، [حیدرخان]
 (اٹھ) دہن است ازدهستان مر کری بخش
 طلبیں شہرستان فردوس درستہ هزار کمی جنوب
 باختیری طبیں وہ هزار کمی جنوب شوہر
 صومی طبیں په بیزد ناحیہ پیست واقع ند
 جلکه، گرسیز، دارابی ۴۷ تن سکونت
 میباشد، مارسی زبانند، از فناش مشروب
 مشهد، بسب لاند، فلاحت، شه، شہ ما

میشود . مخصوص لاتش ، غلات ، پیله ، بزمها
اهمالی بکشواروزی گلدران میکنند راه های راه
می باشد . (از فرهنگی چهار ایامی ایران ج ۹) .
حسین آباد خاکستری . [ح سید رئیس]
(ارخ) دعی است از هستان القورات بخش
حومه شهرستان پرچم داغم در ۲۴ هزار
گزی شمال پیر چند ناسیم است کوه های اولی
مبدل ، دارای ۲۰ تن سکه میباشد . خارسی
زیانند از قنات مشروب میشود . مخصوص
غلات امت اهمالی بکشواروزی گلدران میکنند . راه
مال و میباشد از تردیل ستران هستوان را تو سیل
برد . (فرهنگی چهار ایامی ایران ج ۹) .
حسین آبادخان . [ح سید] (ارخ) ده
است از دهستان دستگردان بخش خرس .
شهرستان فردوس داقع در ۹۰ هزار گزی
شمال طبس . تابعه پیشوا نام دارد هشت گرسه .
دارای ۲۰ تن سکه میباشد . خارسی زیانند
از قنات مشروب میشود . مخصوص لاتش ، غلات
اهمالی بکشواروزی گلدران میکنند . راه
مال و میباشد . (فرهنگی چهار ایامی
ایران ج ۹) .

حسین آبادخان، [مسرید] (از) ده
کوچکی است از بخش جو شهرستان نائین ۲۰.
هزار گزی پانز هزار نائین، متشتمل بر آماده‌خان
به نائین چله، سکنه ۱۴ تن، (یا، قزوین،
(فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱۰).

حسین آباد خرہ سر، [جس دخ رس] (لخ) دھی امت جز، هستان اکر ادا و جلاع
بغش کرج شیرستان تهران واقع در ۱۰ هزار
کڑی شمال باختر کرج و شش هزار کڑی جنوب راه
کرج پتو دین، نامہ بیوست واقع در جلگه مولی
معتمد، دارای ۱۱۴ ان سکنه جیسا شد،
فازسی زباند، از ثبات ورود کردان مشروب
میشود، مخصوص لاثن، غلات، بن شن میغذی
چندرند، لبیات، اندلی بکشاورزی،
گله داری گذوان میکنند، راه مال رو از
طريق آیک ماشین میرود، (فرهنگ
خان اقبال ایران ج ۱)

حسین اباد خیر آباد (حُسَيْنَ خَيْرَ أَبَاد)

دهمی است جزء دهستان فائز پختن روی
شهرستان تهران واقع در ۱۰ هزار کیلومتری
پاکت ری و ۲ هزار کیلومتری جنوب زیارتگاریم؛
ناجیه بیست و قائم در پلکانه، ولی معتدل
و اداری ۴۸ تن سکنه میباشد، خارس ۳ باشد
از قبیل مشروب میشود. مخصوصاً لاتن
غلاظ، میخی، چندین قلعه اعلیٰ یک قلعه اورزی
کندران میگشند، راه هالر و است ولاز طرق
چیزی داشته باشند، خاصیتی نداشتند، (قره هنگ)
سخاکار ایوان به داشتند

بهرامیان ایران. ج ۱) .
حسین آبان مجدیده [عُسْدَج] (اینج)
 دمی امت ازدهستان در یقانی بیشتر خواه
 شهرستان بیشاپور واقع در ۲ هزار کیلومتر
 بجاور بیشاپور. نامی بست کوهستانی ولی
 مهتمل دارای ۰-۰ تن سکنه میباشد. فارسی
 زبانه. از ثبات مشروب مشود. مخصوصاً لاتن
 غلات. آهالی پکشواری کندوان میباشند.
 راه ارایه دو است. (کوهشک به قلایی
 ایران. ج ۹).

حسین آپلک چرندیق، [چه روزه چه و ز] (چه) دهن است جن، نه تنان فاگازان بخش هایه آزاد
شهرستان کفرزین واقع طریق اهرار گزی شمال
نهاد آباد مصل بجهان شو ساز تجهیز نامه بست
واقع در وادی وی متین، دارای ۲۸۸ آن
سکنه میباشد. ترکی و فارسی زباند. از
قنات و چشمه شریوب میشود، محصولاتی
حللات، دبسی، سیب زمینی، یونجه، انگور،
لیبیات، اهانی، ایکشاورزی، گیاه احاجیم باقی
گذران میگنند. (از قرنه ک چهز ایامی
ایران ۱۹).

حسین آباد جنگل، [حیدریج که] (از) دهی است از هشتاد روپیه جنگل پیش مرکز شهرستان فسا واقع درسی هزار کمتر شمال باختر فسا و چهار هزار کمتر هشتم فسا با صعلوبات نامه بیست و چهار در جلکه ولی معتدل دارای ۱۴۰ تن سکنه میباشد. فارس قبادند. از نهاده مشروب میشود. محصولات، غلات، محیا بات، صیغه چات افغانی، بکش و روزی، غالی باقی گذران میگذند. راه رهی ندارد. (فرهنگسر جغرافیای ایران، ج ۷)

حسین آباد جنگل، [ح. سرچ سکه] [۱]
 (خر) دهی امت ازد هستان مشق آبادی پیش
 فدیشه هیرستان نیشاپور و شش هزار گمر
 هلال خاوری فدیسه، تاجیه بیست و آندر
 چالکه ولی معتدل، دارای ۲۰۰ تن سکنه
 میباشد. قلمروی زبانند، باز قنات مشرف
 میشود. محصولاتش، قلات، آهالی
 یکشاورزی، مالداری گذران میگذند، واه
 سارو میباشد. (فرمکت چهاردهی)
 [۱] این ۷۹

بیران ج ۲۹
حسین آپاد حاجی‌تی، [حُسَدَتْ]
(اح) امعی است جز نعیه‌ان قتلانق بود که بخش
کو مسلم شورستان دهانند واقع در جهاد از
کوچک‌شیان باندگ که مادر و پسر از این بخش

برای تهیف احتمالهای ده همایند. (فرهنگ)
جهراقایی ایران ج ۹).

حسین آبادسرگل، [ج رسن سک] (از)
دهی است از همان نهندان پخش توسف
شهرستان پرجنده واقع در ۲۶ هزار کیلومتر
خاوری خوش وعده هزار کیلومتر جاه
محیطی، ناحیه بیست واقع در دامنه ولی
کرمهی، دارای ۱۹ تن سکنه است.
راه مالر و میباشد. (فرهنگ جهراقایی
ایران ج ۹).

حسین آباد سلطان تصیون، [ج رس
ش آن] (از) ده کوچک است از پخش حومه
شهرستان ایلان. سی هزار کیلومتر فاصله
منهوار کری شریه از شهرستان ایلان، سکنه
۱۰ تن، زبان، نارسی. (فرهنگ جهراقایی
ایران ج ۱۰).

حسین آباد سورمه، [ج رس نه آن]
(از) دهی است از همان رستان پخش
لو در شهرستان قبا از واقع در ۱ هزار کی
پاشتر پرجنده هزار کیلومتر شمال خوش
شیار، ناحیه بیست واقع در جلگه کولی میباشد.
دارای ۱۵۸ تن سکنه میباشد. فارسی
زباند، اوقات مشروب میشود، محصولات
غلات، میوه‌جات، شغل، ذراعت و مختصر کله
ذاری راه مالر و از طریق دهان اتوبوس
میتوان برد. (فرهنگ جهراقایی ایران-

جهراقایی ایران ج ۷).

حسین آبادسه پرده، [ج رس رس آن]
(از) دهی است از همان کی بال پخش
زوفان شهرستان شیار از واقع در ۲۸ هزار
کیلومتر خاوری خاوری زوفان، کناره‌های فرسی بد
امیر بهرامه، ناحیه بیست واقع در جلگه
ولی میباشد و مالریابی دارد. دارای ۲۰۰ تن
سکنه میباشد نارسی فراند، از روشنایه کر
دوچار مشروب میشود، محصولات، غلات،
چفتور، اهالی پکشواری گذران میباشد.
(از فرهنگ جهراقایی ایران ج ۱۰).

حسین آباد سیاه آب، [ج رس در]
(از) دهی است برو، غستان فار
پخش دی شهرستان تهران واقع در ۲۰
هزار کیلومتری باختری ویله هزار کیلومتری
راهن رباط کریم. ناحیه بیست ور جلگه ولی
میباشد. دارای ۱۸۴ تن سکنه میباشد.
فارسی زباند، محصولات، غلات، میوه‌
جات، چفتور غند، اهالی پکشواری گذران
گذران میباشد. راه فرمی دارد. (فرهنگ

جهراقایی ایران ج ۱).

حسین آباد سیب سید آن، [ج رس رس]
دهی است از همان نهندان پخش
پخش شرف شهرستان پرجنده واقع در
۲۷ هزار کیلومتر باختری خوش و ۹ هزار
کیلومتر شمال خاوری بصیر آن، ناحیه بیست واقع
در دره ولی میباشد. دارای ۱۲ تن سکنه
میباشد. فارسی زباند. (فرهنگ جهراقایی
ایران ج ۹).

پاخر آویزو ۲ هزار کیلومتری، ناحیه
پیش‌نوعی نزد دامنه ولی میباشد. دارای ۱۰۲ تن
سکنه میباشد. تری دیباند، از جنوبه شمال
مشروب میشود، محصولات، غلات، اقلیم
پکشواری گذران میباشد از همان بخش
جاده‌گذاری است. دامنه مالر و میباشد.
فرهنگ، جهراقایی ایران ج ۱).

حسین آباد سلمی، [ج رس رس آن]
از همان زیر امتدان پخش مرکزی شهرستان
عازموده، ۹ هزار کیلومتر شمال خاوری، چهار
هزار کیلومتری است کله شاهزاده، جلگه، میباشد
سکنه ۲۰۰ تن خاوری، غلات، غلات، پنهانه
انواع میوه‌جات، شغل، ذراعت و مختصر کله
ذاری راه مالر و از طریق دهان اتوبوس
میتوان برد. (فرهنگ جهراقایی ایران-

جه ۲).

حسین آبادسر آب، [ج رس رس آن]
دهی است از همان پیش‌نوعی از دهان
شهرستان شهریار واقع در ۶ هزار کیلومتری جنوب
خاوری از دهان و ۲ هزار کیلومتری زوفان
بنی‌عاصی ناحیه بیست واقع در دامنه ولی میباشد
و مالریابی دارای ۱۰ تن سکنه میباشد. فارسی
زباند، از جنوبه مشروب میشوند، محصولات،
غلات، برنج، چفتور، اهالی پکشواری گذران
گذران میباشد. راه مالر و میباشد. (فرهنگ
جهراقایی ایران ج ۷).

حسین آبادسر فره، [ج رس رس آن]
دهی است از همان نهار چفات پخش حومه
شهرستان پرجنده واقع در ۶ هزار کیلومتری
جنوب خاوری پرجنده، ناحیه بیست واقع در
جلگه ولی میباشد. دارای ۱۰۰ تن سکنه
میباشد. فارسی زباند. از غلات مشروب
میشود، محصولات، غلات، اهالی پکشواری گذران
ماله‌واری گذران میباشد. راه مالر و میباشد.
(فرهنگ جهراقایی ایران ج ۹).

حسین آبادسر کار، [ج رس رس آن]
(از) دهی است از همان قبس آباد پخش توسف
شهرستان پرجنده واقع در ۶ هزار کیلومتری
خوش سر راه مالر و هموی قبس آباد
ناحیه بیست واقع در جلگه کرمه، دارای
۲۰ تن سکنه میباشد. فارسی زباند. از
غلات مشروب میشود، محصولات، غلات،
اهالی پکشواری گذران گذران میباشد.
راه مالر و میباشد. (فرهنگ جهراقایی
ایران ج ۹).

حسین آبادسر کلان، [ج رس رس آن]
(از) دهی است فر دهستان خربل شهرستان نهادونه
واقع در ۲۸ هزار کیلومتری شمال باختری شهر
نهادونه کشان رودخانه‌ها، اسیاب، ناحیه بیست
و اربعه در جنگه ولی سرمه، دارای ۶۸ تن
سکنه میباشد. لری و فارسی زباند از غلات
و رودخانه مشروب میشود، محصولات،
غلات، ذرتی، توتون، جویبات و لیمات.
اهالی از قلاستو گله داری ایجاد، باقی گذران
میباشد. راه مالر و میباشد. ایبل تراکشوند

میباشد، از همان بخش، قالیچه، میباشد.
پلاسیانی، (فرهنگ پیش‌نوعی ایران ج ۱).

حسین آباددهل کوه، [ج رس رس آن]
(از) دهی است از همان شهاباد پخش
بزمی شهرستان مشهد. واقع در هزار کیلومتری
شمال باختری مشهد. ناحیه بیست کوهستانی
ولی میباشد دارای ۷۰ تن سکنه میباشد. فارسی
زباند. (فرهنگ جهراقایی ایران ج ۹).

حسین آباد رکنی، [ج رس رس آن]
دهی بزه، دهستان بیماران، بخش آیان
شهرستان قزوین واقع در شهر هزار کیلومتری
جنوب آیان، مقدار، دارای ۲۹۰ تن
سکنه میباشد، کرده، تو کی، فارسی
زباند. از غلات مشروب میشود.
محصولات، غلات، غلات، چفتور غند، اهالی
پکشواری گذران میباشد، ولمره ای آیان
دارد ساکنین این دهه از طایفه مانی هستند
و تیره مکان تسبکند. (فرهنگ جهراقایی
ایران ج ۱).

حسین آباد رو دخانه، [ج رس رس آن]
(از) دهی است جر دهستان کنطرودخانه و قرقان
پخش حومه شهرستان ساوه واقع در ۶ هزار
کیلومتری جنوب شاپور ساوه و ۴ هزار کیلومتری راه حومه
میباشد، دارای ۶۷ تن سکنه میباشد. فارسی
ز کی زماند. از ازودخانه و قرقان و قره‌جی
مشروب میشود، محصولات، غلات، بن شن،
چفتور غند، پونجه است. اهالی پکشواری گذران
کله‌داری گذران میباشد راه مالر و میباشد.
این ده نشلاق چند، خانوار از ایل شاهسون
مخدادی است. (فرهنگ جهراقایی ایران
ج ۱).

حسین آبادزواره، [س دز دز] (از) دهان
دهستان گرمه شهرستان اردستان ۱۸۵۰۰۰
کی از دهان خاور از دهستان ۱۱۵۰۰۰
کی از دهان از دهستان پشمیر آب، جلگه
میباشد. سکنه ۲۴۱ تن، زبان، فارسی،
آب از غلات، محصول، غلات، پنهانه، شغل،
ذراعت، راه فرمی و دهستان دارد. (فرهنگ
جهراقایی ایران ج ۱۰).

حسین آباد سادات، [ج رس رس] (از)
دهی است فر دهستان شهاباد پخش حومه
شهرستان پرجنده واقع در شهر هزار کیلومتری
جنوب باختری پرجنده، ناحیه بیست واقع
در جلگه کرمه، دارای ۱۹۷ تن سکنه
میباشد. فارسی زباند، دارای اتوبوس
مشروب، محصولات، غلات، بیشه، ابریشم،
میوه‌جات، اهالی پکشواری گذران پیشانی
گذران میباشد. راه اتوبوس در است. از
ایم آباد میتوان اتوبوس در است. اهالی جهت
کار کی به پرجنده میروند. (فرهنگ
جهراقایی ایران ج ۹).

حسین آباد سارولی، [ج رس رس آن]
(از) دهی از دهستان خربان فرمی پخش آج
شهرستان قزوین واقع در هزار کیلومتری

حسین آباد قایقی

حسین آباد خلایم ضاحکان . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان تیاد کان پوش حومه شهرستان مشهد واقع در ۲۰ کیلومتر از شهر گری عراق خاوری مشهد به کلان . ناجیه بیست واقع در جله و میانده دارای ۲۰ تن سکنه میباشد . تاریخ زیانده از قاتم متوجه میشود . مخصوصاً غلات ، بندهن اعلیٰ پیشاورزی ، ناجیه باقی دهنداری گلداران میکنند . دام غرضی بشوشه دارد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۹) .

حسین آباد فرهنگها . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان اهل گری پوش ستر کلایی شهرستان کرمانشاه واقع در هشتگان گری خاور فرهنگ و شهر از گری باختر شوشه کرمانشاه . ناجیه بیست کوهستانی و سرمه ، دارای ۲۹۵ تن سکنه میباشد . گردی و فارسی زبانند . از جمهور سار متروپ میشود . مخصوصاً لاست قلات دهند . اهلی پیشاورزی - قایقه و جاهیم . پلاس باقی گلداران میکنند . وصه ای از ماهکنند در تابستان برف پوشش حل مینمایند . راه مالر و میباشد . تقویت این فروغ . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱۰) .

حسین آباد فستقه . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان کریش پوش زرقان شهرستان تبریز واقع در ۶۹ هزار کیلومتری شالور زرقان و سدهزار گردی راه فرمی بند امیر بالستان آباد ناجیه بیست واقع در جله . میانده میباشد . تاریخ زیانده از ۱۴۷ تن سکنه میباشد . تاریخ زیانده از روشنخانه گری متروپ میشود . مخصوصاً غلات ، پلو ، برجیج . اهلی پیشاورزی گلداران میکنند . راه مالر و میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۷) .

حسین آباد هوه آن . [ح.س.د] (ایخ) دهی متروپ بیست از پوش حومه شهرستان زالین (از فرنگی جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد قاجار . [ح.س.د] (ایخ) دهی است جزو رهستان بهنام یازگی پوش ورامین شهرستان تهران . ناجیه بیست واقع در ۱۳ هزار گردی شالوری زنگی راه خراشان . ناجیه بیست واقع در جله . ولی میانده . دارای ۱۰۹ تن سکنه میباشد . فارسی زرقان ازروخانه چاهروده متروپ میشود . مخصوصاً غلات . سبزی . چندونکه اهلی پیشاورزی گلداران میکنند . راه مالر و میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد قاضوان . [ح.س.د] (ایخ) دهیست در دور سخ و وقیم مهان شال و مغرب فاضیان است .

حسین آباد قایقی . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان تیاد کان پوش حومه

توکی . تاریخ پیلاسزد . غلات . پونجه انتکور . شلر . ذرات . کله داری . قایقه . باقی . راه مالر و میانده . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۲) .

حسین آباد هیجانی . [ح.س.د] (ایخ) دهی کوچک از هشتگان سومه پوش مرکزی شهرستان کاهن . ۶۴ هزار گردی شال باختری کاهن . اکناد شوشه هشتگان قم سکنه ۵ تن (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۲) .

حسین آباد خلله جوب . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان پل ل . (ایخ) دهی است از هشتگان پیچار دولی پوش قزوون شهرستان سندج واقع در ۸ هزار گردی خاور فروم و میانده گردی جوب شوشه همدان . ناجیه بیست واقع در آن سکنه ۹۹ تن . زبان . تاریخ . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد عاشق . [ح.س.د] (ایخ) دهی پوش حومه شهرستان زالین . ۲۶ هزار گردی شال باختری زالین . سه هزار گردی راه اردستان به زالین . جله میانده سکنه ۱۲۴ تن . زبان . تاریخ . آب از قاتم . مخصوصاً غلات . شلر . ذرات . دام غرضی . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱۰) .

حسین آباد غرب . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان پیلوار پوش کامیاران قديشه شهرستان بیشابور واقع در ۲۱ هزار گردی گردی باختر خدیسه . ناجیه بیست واقع در جله ولی میانده . دارای ۱۰۶ تن سکنه میباشد . مخصوصاً غلات . اهلی پیشاورزی گفدان میکنند . راه مالر و میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۹) .

حسین آباد علیرضا خاکان . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان پاپن ولایت پوش فربیان شهرستان مشهد . واقع در ۹ هزار گردی شال عویش زمانیه بیشتر . ناجیه بیست واقع در ۱۱ هزار گردی میباشد . تاریخ زیانده از قاتم متروپ میشود . مخصوصاً غلات . پیشوند . اهلی پیشاورزی گفدان میکنند . راه مالر و میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱۰) .

حسین آباد عین الدوله . [ح.س.د] (ایخ) دهی کوچکی از هشتگان شاهزاده . دهی است از هشتگان تیاد کان پوش ری شهرستان تهران واقع در هشتگان گردی شال زمانیه سرمه . دهی است جزو شهرستان خارج پوش ری شهرستان تهران واقع در ۴ هزار گردی شال زمانیه سرمه . دهی است از قاتم ۲۴ هزار گردی گردان میکنند . دارای ۱۰۹ تن سکنه میباشد . قاتم متروپ میشود . مخصوصاً غلات . سبزی . سبزیجات . چندونکه . تند . اهلی پیشاورزی گلداران میکنند . راه ماندن دو میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد شاملو . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان آدر زمان پوش شهرستان ملایر واقع در سی هزار گردی شال همچنان ملایر . کنار راه شوشه ملایر به توسه کان لاجه بیست واقع در جمله که میانده میباشد . ۲۰ تن سکله میباشد . تاریخ زیانده از قاتم متروپ میشود . مخصوصاً غلات . میانده . اهلی پیشاورزی گذران میکنند . راه ماندن دارد . میباشد . یکدهشتگان در زین ده و بیست داره . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد هاهدان . [ح.س.د] (ایخ) دهی کوچکی است از هشتگان کرون تجوف آباد شهرستان آصفهان . ۲۶ هزار گردی باختر قیفی آباد هشتگان گردی شوشه تجوف آباد نامه سکنه ۹۹ تن . زبان . تاریخ . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد شاه نظر . [ح.س.د] (ایخ) دهی است جزو دهستان دهستان پوش بونین شهرستان قزوین . ناجیه بیست واقع در دهی هزار گردی شال باختربونین . و بیست هزار گردی شاه سهیل . قاریه بیست واقع در جله ولی میانده . ۱۳۰ تن سکنه میباشد . ترک زیانده . از قاتم متروپ میشود . مخصوصاً غلات . چندونکه . میوه جات . اهلی پیشاورزی . قالی . گلیم . اینی گذران میکنند . راه مالر و میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد شاهینی . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان پیلوار پوش کامیاران شاهزاده شهرستان سندج واقع در ۲۹ هزار گردی شال باختر کامیاران و هزار گردی جنوب باختر شاهینی . ناجیه بیست واقع در داده ولی سرمه . دارای ۱۰۹ تن سکنه میباشد . کرد زیانده . از چشم متروپ میشود . مخصوصاً غلات . لبیات . اهلی پیشاورزی و گلداری گذران میکنند . راه مالر و میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱۰) .

حسین آباد شش ده . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان فرسخ در شهر قی شهر ساسات . حسین آباد شهاب الدین . [ح.س.د] (ایخ) دهی است جزو دهستان خارج پوش ری شهرستان تهران واقع در ۴ هزار گردی شال زمانیه سرمه . دهی است از قاتم ری قاتم بیست در جله ولی میانده . دارای ۲۴ هزار گردی گردان میکنند . دارای ۱۰۹ تن سکنه میباشد . از قاتم متروپ میشود . مخصوصاً غلات . سبزی . سبزیجات . چندونکه . تند . اهلی پیشاورزی گلداران میکنند . راه ماندن دو میباشد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۱) .

حسین آباد شکر ائمی . [ح.س.د] (ایخ) دهی است از هشتگان شاه زمانیه پوش وقیع شاهزاده . دهی است از هشتگان شاهزاده . پاپن پوش باختری کمیجان . ۹ هزار گردی راه مالر و مخصوصاً کوهستانی . سرمه . ۵۶ لامن . زبان .

دستان دارد، نصف سکنه از طایه ها مانند
و البکاری هستند در تابستان به بلاق خود را
کوه می بینند. راه مالرو است و از طریق
جایی آباد باطری ماشین می بود. (فرهنگ
جهنم‌آبادی ایران-ج ۱).

حسین آباد کرون. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است از دهستان کرون بخش نصف آباد.
شهرستان آصفهان. ۴ هزار کیلومتر باخترا-
نیف آباد. هزار کیلومتر شرق آباد
بادامه، چله، متول، سکنه ۲۶۲ تن
از این فارسی، آب از رویدخانه وجهه محصول
غلات، جبویات، صیفی، بادام و انگور.
شغل از رعایت، صنایع دستی زنان، کرباس،
باقی - راه فرعی. (فرهنگ جهنم‌آبادی
ایران-ج ۱).

حسین آباد گهرده. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است چهار دهستان خارجیش روی
شهرستان تهران واقع در ۲ هزار کیلومتر
باخترا و ۲ هزار کیلومتر خاوری راه تم.
ناحیه بیست واقع در جله و لی متول، دهانی
۱۸۳ تن سکنه اند. فارسی زبانند برای فرهنگ
دارد. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-ج ۱).
حسین آباد هر سخان. [ج سرد ۷] (ج)
(ج) دهی است از دهستان خرس و آباد
شهرستان بیجار واقع در ۱۲ هزار کیلومتر
باخترا و یاری خاوری و ۱۰ هزار کیلومتر خاور
گورزان. و نکه از کیمی روشنانه مرگ
ناحیه بیست واقع در دشت ولی سرسه.
دارای ۱۴۰ تن سکنه می باشد. کردی و
فارسی زبانند. از سراب بیرون مشروب
می شود. محصولات غلات، جبویات،
لپیات، چندلر قند، اهلی بکشاورزی
کله داری گذان می کنند. راه مالرو می باشد.
در تابستان گله داران بکرسی حدود قصر
شیرین می بونند. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد چوآهی. [ج سرد ۷] (ج)
(ج) دهی است از دهستان نهادجات بخش
جومه شهرستان پیر چند واقع در ۴۴ هزار
کیلومتر جنوب خاوری پیر چند. ناحیه بیست واقع
در جله و لی متول، دارای ۷۲ تن سکنه
می باشد. فارسی زبانند. از فرات مشروب
می شود. محصولات غلات، لپیات، اهلی
بکشاورزی، مالداری خالی باقی گذان
می کنند. راه مالرو می باشد. (فرهنگ
جهنم‌آبادی ایران-ج ۷).

حسین آباد لور. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است از دهستان ماروسک بخش مرلایت
شهرستان نیشابور واقع در سی هزار کیلومتر
جنوب چکنه بالا. ناحیه بیست کوهستانی
ولی متول دارای ۲۵ تن سکنه می باشد.
کرد زبانند. از فرات مشروب می شود.
محصولات غلات، قلات، اهلی بکشاورزی
گذان می کنند. راه مالرو می باشد.
(فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-ج ۷).

حسین آبادهاروست. [ج سرد ۷] (ج)
از دهستان ماروسک بخش سرولامت

ناحیه بیست واقع در جله و لی متول، دارای ۴۷
تن سکنه می باشد. فارسی زبانند از فرات
مشروب می شود. ناحیه بیست واقع در جله
نهالی بکشاورزی گذان می کنند. زام
مالرو می باشد. (فرهنگ جهنم‌آبادی
ایران-ج ۷).

حسین آباد کاظم. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است از دهستان آزاد و لبدخشن جهنتی
شهرستان بیز وار واقع در ۴ هزار کیلومتر
باخترا و شده از کیمی شمال راه آهن.
ناحیه بیست واقع در جله و لی متول.
دارای ۱۵۰ تن سکنه می باشد. فارسی
زبانند. از فرات مشروب می شود. محصولات
غلات، بند، گنجیده، ذرت، اهلی بکشاورزی
مالداری گذان می کنند. و آتو موبیل روابط.
(از فرنگی جهنم‌آبادی ایران-ج ۷).

حسین آباد کبودخانی. [ج سرد ۷] (ج)
(ج) دهی است از دهستان سنجاب شهرستان
کرماتشاهی واقع در ۴ هزار کیلومتر خاور
گورزان. و نکه از کیمی روشنانه مرگ
ناحیه بیست واقع در دشت ولی سرسه.
دارای ۱۴۰ تن سکنه می باشد. کردی و
فارسی زبانند. از سراب بیرون مشروب
می شود. محصولات غلات، جبویات،
لپیات، چندلر قند، اهلی بکشاورزی
کله داری گذان می کنند. راه مالرو می باشد.
در تابستان گله داران بکرسی حدود قصر
کله داران می شود. میتوان برد، در
زمستان گله داران بکرسی حدود قصر
شیرین می بونند. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد کلد خدا. [ج سرد ۷] (ج)
که ج س (ج) (ج) دهی است چهار دهستان به نام
و سعادیش و دامن شهرستان تهران واقع در
۴ هزار کیلومتر خاوری چهار دهستان
ناحیه بیست در جله و لی متول. دارای
۱۴۰ تن سکنه می باشد. فارسی زبانند. از
فرات مشروب می شود. محصولات غلات،
صیفی، اهلی بکشاورزی اشتغال دارند.
راه مالرو و از طاری قله پلند ماهیش
می بروند. (از فرنگی جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد کوردها. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است چهار دهستان باضری بخش گرمسار
شهرستان دماوند واقع در ۱۶ هزار کیلومتر
خاور گرمسار و ۲ هزار کیلومتر باخترا-
نیکه با خانه ای ایستاده بودند. ایستاده
ولی متول، دارای ۲۰۰ تن سکنه می باشد.
ترکی و فارسی زبانند از جمله رود مشروب
می شود. محصولات غلات، غلات، بن من، بنه،
اناور، اهلی بکشاورزی گذان می کنند از
صنایع دمن، غالیه، جاجیم باقی است.
مزارع، امامزاده، قبه امامزاده، امامزاده
و حسین آباد چهارمین دهستان، بنای امامزاده
عبدالله و امامزاده ذوق القمار و نیمه که ساخته
آبادی بود از آثار قدیم است. یک باب

شهرستان چکنده، والی در دهنه هزار کیلومتر
جهنم‌آبادی می شهد. نمرود شوشانی موسی
مشهد بخوش، ناجیه بیست واقع در جله
نهالی بکشاورزی گذان می کنند. زام
مالرو می باشد. (از فرات مشروب می شود.
محصولات غلات، قلات، اهلی بکشاورزی و
زمانهایی گذان می کنند. راه اتو موبیل و
می باشد. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد قبادی. [ج سرد ۷] (ج)
(ج) دهی است از دهستان کلیانی بخش ستر
کلیانی شهرستان کرماتشاهی واقع در ۲۶
هزار کیلومتر شمال ستر. چهار هزار کیلومتر
زبانه، از فرات مشروب می شود. اهلی بکشاورزی
مالداری گذان می کنند. و آتو موبیل روابط.
دارای ۱۹۰ تن سکنه می باشد. کردی،
فارسی زبانند. از پشم مشروب می شود.
محصولات غلات، قلات، حیریه، قلیچ، پلاسی، افی
بکشاورزی، فایله، چاجیم، پلاسی، افی
کنران می کنند. راه مالرو می باشد.
(فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-ج ۷).

حسین آباد قدیم. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است از دهستان رستاق بخش نیویر
شهرستان فسا واقع در ۱۲ هزار کیلومتر باخترا-
نیز ریز ناحیه بیست واقع در جله و لی متول
دارای ۱۶۰ تن سکنه می باشد. فارسی زبانند
از فرات مشروب می شود. محصولات غلات،
جبویات، صیفی، چان، اهلی بکشاورزی،
زالیانی گذان می کنند. راه فرعی است.
مردمه معین آباد و معین آباد چزو این
ده است. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد قرق. [ج سرد ۷] (ج)
(ج) دهی است از دهستان رامجرد بخش
ارکان شهرستان شیدر از وشنیزه از کیمی راه
کیمی جنوب خاور از کان وشنیزه از کیمی راه
قرمی زرگان بیضا، ناجیه بیست واقع در
جلکه ولی متول و مالار یامی، دارای ۶۰ نم
سکنه می باشد. فارسی زبانند. از پشم
مشروب می شود. محصولات غلات، قلات، برخ
اهالی بکشاورزی گذان می کنند. راه
مالرو می باشد. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد قیصار. [ج سرد ۷] (ج)
(ج) دهی است از دهستان خوش شهرستان
پیر چند واقع در ۶ هزار کیلومتر باخترا-
نیز جله و چهار هزار کیلومتر شمال شوشه می
خوسته باشند. ناجیه بیست واقع در جله و
کردی، دارای ۵۰ نم سکنه می باشد.
فارسی زبانند. (فرهنگ جهنم‌آبادی ایران-
ج ۷).

حسین آباد کاظم. [ج سرد ۷] (ج)
دهی است از دهستان اسفراین بخش سومه
شهرستان بیرون واقع در ۲۰ هزار کیلومتر
جنوب باخترا ای ایستاده بودند. بنای امامزاده
جنوب شوشه عمومی میان آباد به جا رم

حسین آباد میریک

منشیون بود. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۱).

حسین آباد همان عنیست. [ح س د] (ایخ) نمی‌ست. از هستان در پناهی بخش حومه شهرستان پیشاپور واقع در هیجده هزار گزی چندین خاوری پیشاپور، ناجه بیست واقع در روستا، ولی معتدل دارای ۱۰۰ تن سکنه می‌باشد غاری زباند. از قنات مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، اهالی پکشادورزی و مالداری کناران می‌کنند، ولای مالر و می‌باشد. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد میبد آن. [ح س د] (ایخ) دهی است از هستان سیاه منصور شهرستان پیشاپور واقع در ۶۴ هزار گزی جنوب باخته حوزه از رودخانه پیشاپور واقع در ۶۶ هزار گزی شمال باخته شوف وشن هزار گزی شمال خاوری کوه گان ناجه بیست کوهستانی ولی کرسی. دارای ۴۵ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند، از قنات مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، اهالی پکشادورزی کناران می‌کنند. دام مالر و می‌باشد. (ج ۵).

حسین آباد هیر آباد. [ح س د] (ایخ) دهی از هستان پرخوازخن حومه شهرستان اصفهان ۱۷ هزار گزی شامل اسلهان مصلیز عمومی جله معتدل. سکنه ۴۰ تن. زبان فارسی آب از قنات، مخصوصاً لش غلات، پیشه صیغی شغل، ذرا عادت. منابع دستی (نان کرباس). پانی، دام ماشینیرو (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۶).

حسین آباد هیر آن. [ح س د] (ایخ) دهی است از هستان پیشاپور آباد بخش شوف شهرستان پیشاپور واقع در ۶ هزار گزی جنوب خوست ومه هزار گزی پنجه مالر و عمومی خوب به بصیران. ناجه بیست کوهستانی ولی معتدل، دادان ۲۱ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند از قنات مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، اهالی پکشادورزی کلداری و شهرداری کناران می‌کنند، دام مالر و می‌باشد. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هیر ابوطالب. [ح س د] (ایخ) دهی است از هستان پیشاپور آباد بخش شوف شهرستان پیشاپور واقع در ۶ هزار گزی خاوری خوب ومه هزار گزی خاوری مخصوصی فیض آزاد. ناجه بیست کوهستانی ولی معتدل، دارای ۱۵ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هیریک. [ح س د] (ایخ) دهی است از هستان پیشاپور بخش دلخان شهرستان خرم آباد واقع در ۴۶ هزار گزی چندین باخته نور آباد و ۲۷ هزار گزی باخته دامخانه آباد که می‌باشد. ناجه بیست واقع در چله که ولی سرمهیر مالازمی. دارای ۲۶ تن سکنه می‌باشد. لکی و فارسی

جنوب خاور گرج، کناره نهر منتهیه از

به کرج. ناحیه شند واقع در جله ولی معتدل، دارای ۱۰۶ تن سکنه دارد. ترکی و فارسی زباند، از قنات مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، غلات، بن شن، چندین قنات، مخصوصاً لش غلات، اهالی پکشادورزی کناران می‌کنند. دام ملر و می‌باشد.

(فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هزار. [ح س د] (ایخ)

دهی است از هستان پیشاپور بخش شوف شهرستان پیشاپور واقع در ۶۶ هزار گزی شمال باخته شوف وشن هزار گزی شمال خاوری کوه گان ناجه بیست کوهستانی ولی کرسی. دارای ۴۵ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند، از قنات مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، غلات، اهالی پکشادورزی کناران می‌کنند. دام مالر و می‌باشد.

(ج ۵).

حسین آباد هزاریک. [ح س د] (ایخ)

دهی است از بخش شوف شهرستان نائین، ۲۴ هزار گزی باخته قابن. هفت هزار گزی شوف شومه از دهانه پیشاپور سکنه ۴۱ تن، زبان، نارسی. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد مسیله. [ح س د] (ایخ)

(ایخ) دهی است جزو هستان قره دیش شوف شهرستان پیشاپور واقع در ۲۶ هزار گزی شمال خاوری قم، ناجه بیست واقع در جله ولی معتدل، دارای ۴۰ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند از زباند، دام مالر و می‌باشد. (ج ۱۰).

حسین آباد معموری. [ح س د]

(ایخ) دهی است از هستان پیشاپور بخش حومه شهرستان پیشاپور واقع در ۱۲ هزار گزی جنوب خاوری کناره کوه چله که ولی معتدل، دام مالر و می‌باشد. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۱).

حسین آباد میبد. [ح س د]

(ایخ) دهی است از هستان پیشاپور بخش حومه شهرستان پیشاپور واقع در ۱۲ هزار گزی جنوب خاوری کناره کوه چله که ولی معتدل، دارای ۲۲۰ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند از چله مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، غلات، اهالی پکشادورزی کلداری، گله داری گناران می‌کنند.

دام مالر و می‌باشد. (از فرنگ چتر افایی ایران ج ۲).

حسین آباد مختاری. [ح س د]

دهی است از هستان پیشاپور بخش حومه شهرستان پیشاپور واقع در ۶ هزار گزی جنوب باخته پیشاپور. ناجه بیست واقع در جله ولی معتدل، دارای ۴۷ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند، دام مالر و می‌باشد. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هر آباد. [ح س د]

(ایخ) دهی است جزو هستان سیاه منطقه هزار گزی شهرستان تهران واقع در ۶ هزار گزی جنوب خاوری نهر آباد، ناجه بیست واقع در چله که ولی معتدل، دارای ۱۵ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند از چله مشروب نمی‌شود.

حسین آباد هرآباد. [ح س د]

دهی است جزو هستان سیاه منطقه هزار گزی شهرستان تهران واقع در ۲۲ هزار گزی

شهرستان ایشاپور. ۲۴ هزار گزی خاور چگانه بالا، گوهستانی، مبتل، سکنه

۲۴ تن سبکه کرد، آب لازقات مخصوص، غلات

هزاران، غله زراعی دار و مالر. (فرهنگ

چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هایلیان. [ح س د]

دهی است از هستان پیشاپور بخش کامیاران شهرستان منطقه واقع در ۱۲ هزار گزی شمال باخته کامیاران و ۲ هزار گزی ماریان.

ناجه بیست واقع در دامنه و مردمی، دارای ۲۱ تن سکنه می‌باشد. کردی زباند، از

چه، و روشنانه آفریان مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، غلات، اهالی پکشادورزی کناران می‌کنند. دام مالر و می‌باشد.

(فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هایلی. [ح س د]

کوچکی است از هستان پیشاپور بخش آیل شهرستان قزوین ۴۶ هزار گزی باخته آیل آیل، و روشنانه آیل. ۱۲ هزار گزی دام عمومی سکنه آن ۲۰ نفر از طایله مانی هستند و تبریده مان نمی‌کنند. (فرهنگ چتر افایی ایران، جلد ۱، استان مرکزی).

حسین آباد محمد حسن. [ح س د]

ح ۲۴ ح س] (ایخ) دهی است از هستان حمزه دهی است جزو هستان قزوین ۴۶ هزار گزی دهی است از هستان حمزه مرکزی شهرستان آباده واقع در ۱۲ هزار گزی شمال آباده و بیشتر آباده آباده به اصفهان. دارای ۱۲ تن سکنه می‌باشد (از فرنگ چتر افایی ایران - ج ۲).

حسین آباد محمد نظر. [ح س د]

ح ۲۴ ح غ] (ایخ) دهی است از هستان بجهار دهی است از هستان قزوین شهرستان منطقه واقع در ۱۲ هزار گزی جنوب خاوری قزوین و شصت هزار گزی باخته شفاهه. هیدان.

ناجه بیست واقع در جله ولی سرمهیر.

دارای ۲۲۰ تن سکنه می‌باشد. کردی

و فارسی زباند از چله مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، غلات، اهالی پکشادورزی کلداری، گله داری گناران می‌کنند.

دام مالر و می‌باشد. تاهمان آنمیل میتوان

بود. از منابع دستی (نان و آیجه، جاجم، گلیم باقی است. (از فرنگ چتر افایی ایران - جلد ۱، استان مرکزی).

حسین آباد هیمه. [ح س د]

دهی است از هستان ریوه بخش حمه شهرستان پیشاپور واقع در ۶ هزار گزی جنوب خاوری نهر آباد، ناجه بیست واقع در جله ولی معتدل، دارای ۴۷ تن سکنه می‌باشد. فارسی زباند از چله مشروب نمی‌شود. مخصوصاً لش غلات، غلات، اهالی پکشادورزی کناران می‌کنند. (فرهنگ چتر افایی ایران ج ۹).

حسین آباد هر آباد. [ح س د]

(ایخ) دهی است جزو هستان سیاه منطقه هزار گزی شهرستان تهران واقع در ۲۲ هزار گزی

حسین آباد و زیر، [ج س دو] (رخ) کوچکی است لایه‌شن جغرافیا، شهرستان ساوه، دارای ۱۳ تن سکنه می‌باشد. (از فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد هشلو، [ج س ده پ] (رخ) نمی‌است جزء بخش زبان شهرستان ساوه واقع در ۲۰ هزار کیلومتری شمال زرند و ۲۵ کیلومتری جنوب اهر و ۱۷ کیلومتری غرب شهر نهادنده، هزار کیلومتری گیلان، تابعه بستتوان در دامنه سرمهیر، دارای ۲۶ تن سکنه می‌باشد ترک زبانه از قنات نهشتر مشروب می‌شود. محصولاتش خلاب، چمندر قند، یونجه، بستان کاری، اهالی بکشاورزی، کاهو شترداری و قالیچه و جاجیم باقی اشغال دارند. راه ترعی است. ساخته از این ایل زبان‌الله می‌باشد. (از فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد هیزمهشت، [ج س ده ک] (رخ) نمی‌است از شهرستان القورات بخش جومنه شهرستان بروجن واقع در ۸۱ هزار کیلومتری جنوب اختری زرند، تابعه بسته کوه‌های ولی کرسی، دارای ۸۲ تن سکنه می‌باشد. خارسی زبانه، از قنات مشروب می‌شود. محصولاتش خلاب، یونجه، اهالی بکشاورزی گذران می‌باشد. راه مالو می‌باشد. (از فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آبادی، [ج س] (رخ) میاندیش شهر احمدسریری صفوی. ساخته بحوالی ۱۲۹۰-۱۳۰۶ (ق)، از داشت خانی بر حاشیه میدزا جان بافتی در اینجا این ایل دوانی و حاشیه دیگر بر تعیینات میرسید شریف (هدایت‌الغاربین ۳۴۳۱).

حسین آبادیان چشممه، [ج س آج م] (رخ) ده متروپا است از شهرستان چادگان بخش داران شهرستان قریبند. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱۰).

حسین آباد پنجه، [ج س آج د] (رخ) ده متروپا است از شهرستان چادگان شهرستان تهران. واقع در ۱۰ هزار کیلومتری جنوب علی‌آموض و اهر و گزی شمال ایستگاه راه آهن رواط کریم، تابعه بسته واقع در جنگله و کوه‌های زرگرد از گذران می‌باشد. ده متری، دارای ۱۲۴ تن سکنه می‌باشد. ترکی و فارسی زبانه، از قنات مشروب می‌شود. محصولاتش خلاب، یافلان، انگور اهالی بکشاورزی گذران می‌باشد. راه مالو فرسی دارد. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آفسکونی، [ج س دن] (رخ) از محمد مکنی باوعلی - از ابو مبداه محمد بن پندل‌وسایع دوست اسدین ابو طبله روایت می‌کنند.

ابو عبد‌الله بن عدی حافظ بر سیل اجازت و کتابت از ابن اشکونی روایت می‌کنند. (سمان). حسین آزاد، [ج س دن] (رخ) پا میرزا حسین خان آزاد او طلیب خلیل‌السلطان - سلطان مسعود بیرون

محصولاتش، غلات انگور آنی دام، اهالی بکشاورزی، قایلی‌قی گذران می‌باشد. راه آنمیل رو بیاند، بکداشتان جهار کلامه بسیان غلاب داشتند و وجود دارند. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد کرنک، [ج س ده د] (رخ) دهی است از شهرستان زبان شهرستان نهادنده واقع در ۱۰ هزار کیلومتری جنوب اختری شهر نهادنده، هزار کیلومتری گیلان، تابعه بسته واقع در دامنه سرمهیر، دارای ۲۶ تن سکنه می‌باشد. لری و خارسی زبانه، از رودخانه می‌باشد متروب می‌شود محصولاتش خلاب، لبیل، لبیل، توتون، چوبات، اهالی بکشاورزی و کله‌داری گذران می‌باشد. راه مالو و بیاند، ایل حسن‌وند و خولان‌وند در تابستان براز شطیف احتمام یافتن ده می‌باشد. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد کمال، [ج س ده د] (رخ) دهی است از شهرستان تخت جنگه بخش قديشه شهرستان نیشابور واقع در ۱۸ هزار کیلومتری شمال فریدشه ناحیه بسته واقع در جنگه ولی معتدل دارای ۱۹۹ تن سکنه می‌باشد.

فارسی زبانه از قنات مشروب می‌شود محصولاتش خلاب، اهالی بکشاورزی، که‌راس، باقی گذران بکنند راه ادایه ده می‌باشد. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد کمرزده، [ج س ده د] (رخ) دهی کوچک است از شهرستان قراحت قم واقع در ۱۴ هزار کیلومتری قم - کاشان، معتدل، دارای ۲۰۰ تن سکنه می‌باشد. فارسی زبانه از قنات مشروب می‌شود و نیزه قنات مغروبه دارد. محصولاتش مخصوص جو، بیانات، اهالی بکشاورزی، گله‌داری، قالیو، گلبه، جوال، باقی گذران می‌باشد. مزارع کبری، بحداد تفتح آباد - حسن آباد که خرابه هسته، جزء این ده منظوره می‌شود. ساکنین این ده از طایفه عرب بیش مبتعدند در زمان تاومط بهادر ساکن وید بیلاقات لاد تغیر مکن می‌باشند. از طریق استکاه شوراب بیتوان مانعین بود. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد کوه‌خطه، [ج س ده د] (رخ) دهی از شهرستان نوابع ارسنجان بخش زرگان شهرستان شیخ از واقع در ۸۸ هزار کیلومتری خاور زرگان و گذران راه ادایه دهی خضریک به توابع ارسنجان، تابعه بسته واقع در جنگله ولی معتدل و مالاری، دارات مشروب می‌شود. محصولاتش خلاب، یافلان، اهالی بکشاورزی، غالی، باقی گذران می‌باشد. راه مالو و میاند. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد کوشکلاک، [ج س د] (رخ)

حسین آباد گلائیها، [ج س د] (رخ)

دهی است جزء همنان قزوین و بخش جومنه شهرستان قم واقع در یزد گزی شهرستان کثواره آهن قم به تهران، تابعه بسته واقع در دامنه، معتدل، دارای ۲۰۰ تن سکنه می‌باشد. فارسی زبانه از قنات مشروب می‌شود. محصولاتش غلات، اهالی بکشاورزی و مالاری گذران می‌باشد. راه مالو و بیاند. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

زبانه، از چشنه‌خوار و می‌باشد، محصولاتش غلات، لبیات، اهالی بکشاورزی و کلمه‌واری گذران می‌باشد. از متابعه دستی زنان سیاه‌چادر و قایلی‌قی، راه مالو و بیاند ده زمانه چتلان بیرون دارد. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد‌صیرفیخ، [ج س د] (رخ) دهی است از شهرستان زبانه، هفتاد و هشت در ۱۴ هزار کیلومتری خوش شهرستان بیرون ده هزار کیلومتری خاور مالو و صومی قیس آباد، ناحیه بسته واقع در زمانه ولی معتدل، دارای ۲۰ تن سکنه می‌باشد. قارسی زبانه، از قنات، از دهانه زبانه گذران می‌باشد. ایل حسن‌وند و خولان‌وند در تابستان براز شطیف احتمام یافتن ده می‌باشد. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد‌صیرسیده، [ج س د] (رخ) دهی کوچک است از شهرستان قراحت باقی، بخش قرمیهن شهرستان مارک، ۱۰ هزار کیلومتری جنوب قرمیهن، سه‌هن از گزراه مالو و صومی می‌باشد. ۲۰ تن. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد‌میش بسته، [ج س د] (رخ) دهی است جزء همنان قنوات بخش جومنه شهرستان قم واقع در ۱۴ هزار کیلومتری قم - کاشان، معتدل، دارای ۲۰۰ تن سکنه می‌باشد. فارسی زبانه از قنات مشروب می‌شود و نیزه قنات مغروبه دارد. محصولاتش مخصوص جو، بیانات، اهالی بکشاورزی، گله‌داری، قالیو، گلبه، جوال، باقی گذران می‌باشد. مزارع کبری، بحداد تفتح آباد - حسن آباد که خرابه هسته، جزء این ده منظوره می‌شود. ساکنین این ده از طایفه عرب بیش مبتعدند در زمان تاومط بهادر ساکن وید بیلاقات لاد تغیر مکن می‌باشند. از طریق استکاه شوراب بیتوان مانعین بود. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد‌ناظر، [ج س د] (رخ) دهی است از شهرستان در پاچانی بخش جومنه شهرستان زبانه، نیشابور واقع در ۱۸ هزار کیلومتری بخواری نیشابور، ناحیه بسته در جنگله ولی معتدل، دارای ۲۲۸ تن سکنه می‌باشد. فارسی زبانه از قنات مشروب می‌شود. محصولاتش غلات، اهالی بکشاورزی و مالاری گذران می‌باشد. راه مالو و بیاند. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حسین آباد ناظم، [ج س د] (رخ) دهی است از همنان در ۱۰ زمانه شهرستان ملایر واقع در ۱۰ هزار کیلومتری شمان بالشتر شهر ملایر و ۱۰ هزار کیلومتری گزی شمان بالشتر شهر ملایر، گله‌داری، بکداشتان بالشتر شمسه ملایر به رویه تابعه بسته واقع در جنگله ولی معتدل مالاری، دارای ۲۱۱ تن سکنه می‌باشد. فارسی زبانه از قنات مشروب می‌شود.

حسین‌لی ابراهیم

لشکر دهان، در آمد مولوی شد و پیغام آدم بود
یه‌عام رفت و باصفهان بازگشته مانکن شد
و در آنها در ۱۴۰۴ق. در گفتش
مولفانی دارد. (معجم الادباء، یافت ۲۹۰۹
و سهم المؤلفین).

حسین‌آملی، [ح. س] (اخ) رجوع
به حسین‌دازی این مدد آمدی شود.

حسین‌آملی، [ح. س] (اخ) رجوع
به حسین‌آملی. رجوع به سهیم (اخ)

رجوع به حسین خلبان سلطان شود.
حسین‌خان، [ح. س] (اخ) شهر استاره‌ای ایران
کرسید بر سر تهاده (حدود الممال).
حسین‌آوی، [ح. س] (اخ) این
محبوبین الرضا اوی طوی. شاهر آخوند
هزت و آغاز هشتاد و سی متول بود. تو را است
ترجه‌مه معاف نهاده اند از مفضلین مدد
ها فروختی که ایال ۷۲۹ق. بیان و رسابه
و مستری ایال آنرا در ۱۹۰۱م. بالکلی
ترجمه زبان کرد و مهابی اقبال ترجمه‌فارسی
آوی را در سال ۱۴۲۸ش. در اهران پخش
گرده است. اشعار آوی در صفحات ۱۹۰۶،
۱۹۰۴، ۱۴۳۰، ۱۴۳۱، ۱۴۰۴، ۱۴۰۴، ۱۴۰۴،
۱۹۰۳، ۱۹۰۵، ۱۴۳۱، ۱۴۳۲، ۱۴۳۱، ۱۴۳۰،
کتاب دست پیشود.

حسین‌آیدینی، [ح. س] (اخ)
این علی رومی مشکلم خان، در مخفیان در
۱۳۱۴ق. در گذشت، حاشیه بر
حاشیه شرقی بر صحیح عضدی دارد. (معجم
المؤلفین و هدیه‌الماوفین ۲۲۸:۱).

حسین‌آیدینی، [ح. س] (اخ)
رجوع به حسین قریب‌النی شود.

حسین‌ایورز، [ح. س] (اخ)
این کمان‌الدین سی، رجوع به سی طو
شود.

حسین‌ایرش، [ح. س] (اخ) آر[.] (اخ)
رجوع به سی این موسی و مصادفوب
حسین، [ح. س] (اخ) این ابراهیم
این حمزه بن سعیل، شری و نصیله‌این سیا
در نفس در و روح و روحی و نای‌الاعانی و
در شرح تصریف هری زنجانی دارد که در
رمضان ۱۰۰۰ق. تگاشه است. (هدیه
المأوفین ۳۲۰:۱ و کشف‌الظنو).

حسین، [ح. س] (اخ) این ابراهیم
اصدی در جوی به حسین نظری شود.

حسین، [ح. س] (اخ) این ابراهیم
خانبل بنواری حسام الدین، اور است، شرح
از جوزه‌سیوطی موسوم به التسبیح عنده التسبیح
(کشف‌الظنو).

حسین، [ح. س] (اخ) این ابراهیم بن
ذوقان، متوفی در ۱۴۷۲ق. رجوع به این
زوالان در همین المتن و بکشف‌الظنو شود.
حسین، [ح. س] (اخ) این ابراهیم
این مصصوم رجوع به حسین فروختی شود.

منتشر و مشهور گردید و بینت انتقاد گردید
و در حق آن حکیم و شاعر برگشته می‌شون
زده است.

مرحوم آزاد دومجموعه از منتعجات اشعار و
رواایات فارسی یکی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
در گزگر پاپنی و سیمین ای ای ای ای ای ای ای ای
هر یک از دو کتاب مزبور بطرانه درسنوات
۱۹۰۶ و ۱۹۰۹م. در لین از بلاد هند
پطبع، رسایله است، که در غالب نقاط است.

وی در ماه مارس هزار و نهم و سی و شش
میلادی مطابق ۱۳۵۰ق. در نتیجه نصادم با
آتوسیلی وفات یافت و کنایه‌خانه بیرون پنهان
نقیش هدیم التغیر اورا پتوسط کنایه‌خانه
مروف (کولریج) در لندن بعنوان (اخ) متفق
گردید.

(وقایت معاصرین یقین آقای محمد فروتنی
در مجمعه‌ای از کار‌السوم شماره چهارم) باید
توجه داشت که کسی که در آغاز در شماره
آزادی‌خواهان اصلاح طلب بوده در ایران
مجموعه شماره فارسی خود را جایز می‌گیرد
نیتواند از همه ایرانیان متفق باشد پس
شاید از مادرورین دوست و وابستگان بایشان
در خارج دوری می‌جسته است. رجوع به
حاشیه شدالازارس ۲۱۶ شود.

حسین‌آزاد، [ح. س] (اخ) دعاوی
(مدد ...) ملقب به شمس‌العلماء در گذشته
۱۳۴۰ق. اور است «آی‌سپاه» کهندگر
شیرای هند است. (ظریه ۱: ۱۰۹: ۱، ۱۱۱).

حسین‌آلان، [ح. س] (اخ) دهی است
از دهستان چهار اویساق یعنی قره آفاج
شهرستان مراغه، واقع در ۶۰ کیلومتری شمال
خاروی قره آفاج و هزار کیلومتر شوشه
مراغه بیانه، ناحیه‌ی است کوهستانی ولی
متینل مازاریانی - دارای ۱۷۰ تن سک
میباشد، ترکی زباند از روستاه قرائقو
مشروب می‌شود. محصولات، غلات، نخود
برزگ، اهلی بکنوارزی گندان می‌گذارد.
سایع دستی، جاجیم یافی، رامه‌وار و
است. (آذارمند چهارمیان ایران -
ج ۴).

حسین‌آل عصفور، [ح. س] (اخ)
رجوع به حسین عصفوری شود.

حسین‌آلی، [ح. س] (اخ) این
عبدالله جلیل آذری حقی مکناس؛ آلی
در گذشته ۱۰۰۰ق. یک نازیخ صومی
پسر کی اکاذبه در ویان شهر ترکی در پاس
النقرین ۱: ۳۲۲).

حسین‌آملی، [ح. س] (اخ) این
این مدد این حسین بن محمد آمدی شاعر

پسریزدگی ناصر الدین خان بود، و وی نیز
مرحوم میرزا یونسخان مستشار استخان
پوشانی از آزادی‌خواهان و طالبین اصلاح‌صر
خود بعلم میرزا میرزا مادر ای ای ای ای ای ای
در وجوه اصلاح خط طیزی مادر ای ای ای ای ای
نسلی پیش از خود را مادر ای ای ای ای ای
امام‌حوم میرزا حسین خان از امدادهای مدیرهای
حراف از خدمت خلیل‌السلطان استادیا داده
و پاروا آمد و در پارس متوطن گردید
بود و میان [محمد‌خواری] آن‌حوم را در او فاتی
که در پارس افاقت داشتم از درویش می‌شناختم
ذیر ای
می‌آمد و بادگار بلوشه (۱) کتابدار فتحت
شرفی کتابخانه پارس‌جامع مسندی مفترض که
هر دو باقصی درجه از اروع بشر بقایت متفق
و گزیران بودند، (لین بود).

صاحب ترجمه باهوشم از خود یعنی ایرانیان
بوهمون الوجه معاشرت تیکنید و پیچیکنی
از ایشان را مجنی آقای محمد خان مستاز
سلطنه روزیر مختار ایران از این خود
خود را میداد و نه بخانه آنها میداده و اگر
آنها که در کوچه، یکی از آنها وطن خود را
مهدید بگیریست.

آقای مستاز سلطنه حکایت می‌کند که
برای امری خردی خودی خودی لازم بود که با
بوم‌خلافات کنم، و چون مطلع کنی را
بیتل خود را، نمیداد تدبیری بخاطر من
و مید و صیغه‌ی خود را ماهیت داشت که او این قویمه
نامه‌های یستی با شخصی خروج مبتعد بخانه
او رفت و در آزادنی او را بشدت
برسم فراشتهای پست کوچیدم، از داشل
متزل مددی او را که می‌شناختم شبیدم که
فریاد زد: کیست؟ من صدای خود را برای
اینکه مر افشا نمایم تبدیل داده گفته: «فاکتور»
(یعنی فراشیست) او فوراً در راه باز گردید
و من فرموده تعداد که در راه دروغه بند از
شناختن من پیشند و خود خود را داخل
آبادستان افکنید و تقدیم عجیب حال او را
از این شیوه که خوده بود محسوس‌آشناهه
کردم ولی خود را هیچ‌یا ان را تزدیم او را
هم شرم خفتور و ادب مانع شد که گراحت
قلیل خود را از حضور یکی از ایرانیان
در متزل خود آن هم‌یاری حیله و تزویر طاهر
سازد و دست بهم دادم و مشغول مسجت شدیم،
یاری من بعلت همین فقره که روی از ایرانیان
گزیران بود و با وجود بیشنهاد محکم
بلوشه که مر ای
او بیزه بجهوت تغواستم ای ای ای ای ای ای
صاحب ترجمه در یکی از دو آیه ای ای ای ای ای
خود ای
انگلیسهای ترجمه و رواهیات خیام را در تمام
اورها و امریکا از پرتو ترجمه قیمت جراحت

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اشکنیب مرزوئی سمرقندی کشی، استاد هیاشی و کشی بود راجا شی او را در فهرست معرفی کرد، است، اوراست الـ دهی من زخم آن التی کان علی دین قومه وجز آن (ذریعه ۱۰، ۲۰۰ و ۲۰۰).

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اوس (شیخ) یا (سنطان...) یکی از فرماداران آن آل جلایر است که از ۷۴۷ تا ۸۸۴ ق، فرمادارا بود، رجوع به آنکه جلایر روز آن البلدان ۱۵۹ و تاریخ گردید، ۷۱۰ - ۷۲۱ و تاریخ مفصل ایران اقبال آشیانی من ۴۵۰ ح اویل شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اهلل.

جوج به حسین پیش و حسین اهلل شود،

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اهوازی رجوع

به حسین اهوازی شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ایاز، دیوی

به حسین ابن پدرین ایاز شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ایوب، اوراسمه کتاب حدیث که حسن بن محمد بن سعاده متوفی ۲۶۲ ق، از روی نقل کشید، (ذریعه ۹۵، ۲۶۲ بـ ۱۲۰، ۶) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن یاوهیقی، مکنی باوهیدانهان بن علی بن حسین بن موسی بن یاوهیه قی، سبین بن الشفابری از روی روایت کشید، اوراست «التوحید و تقوی الشیعیه» و «دارد علی الولایه» وجز آن (ذریعه ۱۰)، وی در ۲۶۲ ق = ۹۷۱ م، ذنده بوده است، رجوع به ایان الشیعیه ۲۷۸ و مجمع المؤلفین در وفاتات ۱۱۶ و نامه دانشوردان ۲۱ و به این یاوهیه در همین لفظه شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن باقرین محمد آن (اسباب حاشیه ممالک) معروف باخوا نجفی اصله‌های (ذریعه ۱۲۶، ۱۲۶) اوراست، اعماق البرانی (ذریعه ۱۱۶، ۱۱۶) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن پدرین ایاز بن عبدالله پندادی نهادی ملکیه جمال الدین و مکنی باوهیمه در گذشت ۱۱۸۱ ق، اوراست، مسائل الخلاف قی التحو و جز آن (هدیه اندارین ۳۱۳۰) و روضات ۳۰۸.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اشرآمدی، اوراست المرازة بین الطائفین ابوتمام و البتری، وی در ۱۲۲ دو گذشت (گشته الفتن).

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن بلال ابن ازهار مکنی باوهیحداز امیر ان سستان بوده است، رجوع به تاریخ سپستان ۳۱۳۴، ۳۱۳۴ و احوال رود کی ص ۱۸۲ و ۱۸۴ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن بویه، برادر سر الدویان بویه دیشی، ملقب بر کن الدویان حاکم اصفهان و اهواز بود، رجوع به آل بویه ور کن الدویان شود.

▶ پشاره السبطانی، از روی روایت کرد، که ارجوزه در این دفتر و سیوطی در پنهان نیز ویرایاد کشید (ذریعه ۱۰، ۲۱).

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین سعدان شیرازی مکنی باوهیمه الله

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین خیان صوفی بصیری اصبهانی محبت استه (ذکر اخبار اصفهان ۱۸۳، ۲ و ذریعه ۴۲۹، ۶).

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین محمدین جعفر بن خداوند شاعر، متوفی ۱۳۱ ق، رجوع به ابن سجاح و کاتب پندادی و هدیه المارفین ۱۰۲، ۱ و مجمع الادباء ۱۰۲ و ذر کلی ۱، ۱ و ۱۰۲ و بیمه المهر تمامی شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین محمدین زکریا، مکنی باوهیمه الله شیعی، رجوع به ابوهدیله محب و ذر کلی ۱، ۱ و ۱۰۲ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین محمدین مهدی محبت اصبهانی است و در ۲۳۰ ق، در گذشت، (ذکر اخبار اصفهان ۱۰۲، ۱) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین یعقوب یا حسن بن احمد، از پنهان حکیم و فیلسوف و چنوار افیادان و تسبیختان است.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) از اهالی سر یوده در زمان صنمادر ۴۲۴ ق = ۹۴۰ م در گذشت، رجوع به ابن حاثه و ذر کلی ۱، ۱ و ۲۴۵ و سبین بن حاثه شود، و در جانی اورا، ایان ذی الدین، توشههاند.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین مادرانی دلیلی رجوع به حسین مادرانی شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اسحقین ابراهیم زریعه کاتب معروف باهن کریم و ابواسد و در گذشت، ۱۰۰ ق، (هدیه المارفین ۳۳۴، ۱ و نامه دانشودان ۲۱۰ و ۱۰۰) و همین الانیان ایان ای اصیمه هاشمار العکدای فاطمی و در جویی هایان گریب شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اسحقین صراح شلال، محبت اصهانی است و پس از ۲۰۰ ق، در گذشت، (ذکر اخبار اصفهان ۱، ۱ و ۱۰۰) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اسحق اسحقی محدث است، (ذکر اخبار اصفهان ۱، ۱ و ۱۰۰) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ایان اسحق دویی سنی دو گذشت ۱۰۰، ۱۰۰، اوراست، الجوهر الدین در فروع والجهة المعنیه و مقدمة فی الفروع وجز آنها (هدیه المارفین ۳۲۲، ۱) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن اسحقین رجوع به حسین معلمی شود، رجوع به حسین معلمی شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابراهیم تطبیسی رجوع به حبیش تطبیسی و مقدمه این لفظه ۲۸۵ مذود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابراهیم ایوب سهل مدیشی، مجلحت آمده‌های است، (ذکر اخبار اصفهان ۱۰۰، ۲).

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابراهیم غوابن مکنی، ابو منصور سنجوری سجزی، رجوع به حسین سنجوری و کشف الظنون در ذیل «هیون الشافیر» شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابریکر المهر الدین اشمری مکنی با ابوالملک و ملقب به عین الملک مددوح محمد کاتب پانچی است، رجوع به فهرست گواب الایاب چنددم چاپ اروی شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابریکر تهودی، رجوع به اسکندری شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابریکر هسکر شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابریکر الزلال، رجوع به حسین کلامی ایان هید الرجم شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابریکر از سجان مامون هیلی یوه است، رجوع به الایاج چایخانه ۱۹ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ابریکر کوفی، اواز اسام صابن روایت دارد و سلوان بن یحیی از روی، (ذریعه ۲، ۱۴۷) .

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن ای ای هنرمند، رجوع به حسین بن هلی بن ایوب مقصود شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین بعلوی مکنی با ابوهدیله نوعی، اشماره دی در مجمع الادباء ۱۰۲ آمده است و در جویی به روشنات العجات خواتیاری ص ۲۲۸ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین جهان رجوع به ایان جهان طود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین حسین، رجوع به ایان جزدی و نامه دانشودان ۴۲۸، ۲ و ذر کلی ۱۰۲، ۱۰۲، ۱۰۲ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین حسین (ذرازی) رجوع به ایان ذرازی و مقدمه لفظه ۱۰۲ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین خالویه، رجوع به ایان خالویه و مجمع الادباء ۱۰۲ شود.

حسین، [حَسْنَ] (رَأْخ) ابن احمدین حیران بقدادی، مصدین علی طبری در

الجهاز. رجوع به بهاء بن در عین لفظاته
والعجاذه من ۶۲ شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عده‌انه بن
حمدان ملقب بالنصر الدولة و مکنی با پو صد
از علمویه عداه است. رجوع به حدایات
و قاهر الدولة شود.

حسین. [ح س] (راخ) این فیض‌بن
سهران رقی، ابوهانی (معقوف‌انی) حدیث‌پیر
از رو آمده است. (ذکر اخبار اصفهان ۱ ص
۳۷۷).

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله بن
دراده رجوع به سیف‌بیهی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله بن
دراده اخبار اصفهانی است. رجوع به این

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله بن
عبدالعزیز نهری (النسی) رجوع به ابو طی
حسین... و حسین نهری شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله بن
تراده اخبار اصفهانی است. (ذکر
اخبار اصفهان ۱ ص ۲۸۲).

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله بن
یوسف‌بن احمد بن شبل مکنی با پوعلی بقدامی
رجوع به حسین یقانی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله
رومی. رجوع به حسین سعدی و حسین
قادیانی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله بن
محمدین الشیوخ اموی مکنی با پو عبدالله
سکنی صدر پوره مخابره دارد. در گذشت
(تایپ و اسناب سمعانی).

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله
رجوع به حسین پسری شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالله
واسعی محدث امنه‌انی است. (ذکر اخبار
اسپهان ۱ ص ۲۷۸).

حسین. [ح س] (راخ) این مهلاوه‌باب
شخص ناشناس است که در هیون العجرات
را تأییف کرده است و این کتاب مختصر است
از کتاب «پدایر الدرجات» و گویند
در فرنین یعنی جزء است. (ذیمه ۱۲۴، ۳۷۶)
و اهل الشیعة و معجم المؤلّفين و روشنات
(۳۸۴).

حسین. [ح س] (راخ) این عیدانه.
رجوع به حسین فضایری.

حسین. [ح س] (راخ) این عتبیق رجوع
به حسین اشتبه شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عثمان بن
روانی. کتب الحديث دارد (ذیمه ۶۱،
۴۲۱).

حسین. [ح س] (راخ) این عثمان بن زید
شیخیک عامری کوفی و حبیبی. کتاب حدیث
دارد (ذیمه ۶۱، ۳۴۴).

حسین. [ح س] (راخ) این عثمان
الاحسی. کتاب الحديث دارد (ذیمه ۶۱،
۴۲۴).

راشیع زاده دارن است. (الکاتب) در موبایل
(همچنین المؤذن و تاریخ العکس) فصلی ۹۰

و تئامونان الحکیمه ۹۲ و شهر ذوری ۶۲ و
کشف الظنون و اعلام زر کلی ۲۷۸، ۵۱ و
بروکهان ۱۰۵، ۱۰۵ و تاریخ علوم علی (۱)

رجوع به این ذیله شود.

حسین. [ح س] (راخ) این طاهر بن
محمدین بن عمرو زین لیث سفار. از خاندان
سفاری. رجوع به آل سفار و سفاران و تاریخ

سیستان و توجه تاریخ بمنی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این حافظه
مالحانی بدمانی اوراد در گله مالحانی
(۱۴۲) یادگرده است.

حسین. [ح س] (راخ) این طلحه‌زادی
اوراده عدایه در تسل (کشف الظنون).

حسین. [ح س] (راخ) این هالم‌حسین
رجوع به حسین امیر حسین شود.

حسین. [ح س] (راخ) این همام. رجوع
به حسین خانلو و حسین رومی.

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌الحق
رجوع به حسین اردیلی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌الرحمن
رجوع به حسین بشی و حسب مسلمی و حسین
رومی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌الرجم
برادر عمر این بن عباذر همچنین محدث اصفهانی

است (ذکر اخبار اصفهان ۱۴۲۰).

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌السلام
شاهر هرب رجوع به جمل و رجوع به ابو
عبد‌الله شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌اللام
رفاعی. رجوع به حسین جبانی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌العلی
رجوع به سیدنا تبریزی. شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبد‌القادر
رجوع به حسین کوکبانی و حسین متعانی
شود.

حسین. این عبد‌الکریم جزالی. رجوع
به حسین جزالی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این عبدالقین
احمدین عبد‌الجبار مکنی با پو القعع موری

و معروف با این ایمی حسینه شاهزاده عرب. در
ذیمه آمدی مکنی با پوعلی. رجوع به حسین

آمدی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این سید‌امیری همود.

حسین. [ح س] (راخ) این سکر. رجوع
به عین سمهی همود.

حسین. [ح س] (راخ) این سیف‌بیهی همه

او را در کتاب الحديث. (ذیمه ۲۲۴، ۶).

حسین. [ح س] (راخ) این سپهان. رجوع به
ابوهان این سپهان شود.

حسین. [ح س] (راخ) این شیب‌بن بشر مکنی

با پو محمد شیوی محدث اسفهانی است و پس از
۴۰۰ق. در گذشت. (ذکر اخبار اصفهان
(۱۴۲۱، ۱۴۲۲).

حسین. [ح س] (راخ) این شهل. رجوع
به حسین شعل شود.

حسین. [ح س] (راخ) این شعبان بن محمد
سنگی مکنی با پوعلی. رجوع به حسین

حسین. [ح س] (راخ) این شهاب الدین گیلانی
شائی معروف باین ذاوان و ملقب به بدرازدین.
اور است شرح خطبه انوار التنزیل وی در
۸۸۹ق. = ۱۴۴م گذشت. (مجم
المؤذنین از اینماح والمسکون و هدیه‌المارقین
(۱۴۲، ۱۴۳).

حسین. [ح س] (راخ) این شهاب الدین
جاندار رجوع به حسین خاندار و حسین
کرکی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این صالح خانون
آبدی. رجوع به حسین خانون آبدی شود.

حسین. [ح س] (راخ) این صالح بن طبران
رجوع به حسین خیان و مفوہة الصفة ۲۰۴۱۲
شود.

حسین. [ح س] (راخ) این صالح‌مازندرانی
دامنه‌بسی. او را در حاشیه بر من لا یحضره
التفیه (ذیمه ۶۱، ۲۲۴).

حسین. [ح س] (راخ) این صیبی. کسی
است که بشرین المستر کانی تدوید برده
تو شده است. (ابن اللذیم).

حسین. [ح س] (راخ) این ضحانه این
با سره‌سری معرفت جلیح. رجوع به

حسین‌تلیح شود.

حسین. [ح س] (راخ) این صافر بن زب
[ذکر] اصنهانی متولد اصفهان و مکنی با پو
مشود معروف با این زبانه. داشتمدرا پاپی
و ملیحی و میغی دان، شاگرد این سپهان است و
طیبه‌ات شفارا مختصر کرده و حسین بن یقطان

سیدالشهداء حسین فناخته که بر بانهای دیگر و الاچمه هم برب و کارومن ترجمه شده است، برای احوال وی تاریخ طبری و تاریخ ابن اثیر و تاریخ الشیفی ۲، ۴۹۷ و تاریخ یعقوبی ۲۱۰۲ و ساخته المتفقی ۲۲۱ و قرآن و قرآن و قرآن را کنسته، و این در درجه جمله دعم میرم ممال ۱۶ هجرت بود و سپس بازماند گان وی ۱۱ امسیز کفره باس او پیشتر ترد پرسه فرستادند و پس از ۱۵ هجرت دستورداد ذفاف و کودکان امیر را بعده باز کردانیش و سر حسین را دفن کردند مدفع من حسین را برخی غر شهر دمشق غیرشی در قاهره و برخی در کریلا همراه جسد او نوشته اند و تا کنون هنوز مرقد و زیارتگاه در آن اما کن بشام وی شهرت دارد. غر زدنان وی را سادات حسینی نامیدند و نکسیدان متسب به پیادرش حسن را مدادات حسینی نامند.

در ادبیات شیعی وی را بلقب شهید و سید الشهداء و خانس آنها و شیر و سید شباب اهل الجنة خوانند اند. حسین بن علی در ادبیات قدیم فارسی نمونه شجاعان و پایداری و شناخت مظلومیت و پریباری و ایستادگی در برای ظلم را داشت.

خون حسین آن پیشنه در صبور
دین پیاره ز اشتر صالح کتاب،
ناصر خسر و،

ازین سورهین و فرین گشت بینها

حسین و حسن و حسن شین و سین محمد
ظاهر شیر و،
حسین و حسن راشن اسحاق خفیقت
پدرجهان گل و راسیت محمد،
همان قصیده،
ز مدهوار از خلف بات خلف بود چو حسین
که افس احمد بختی رام او زید،
شاقانی،
لقب شیر برای حسین بن علی م در اشاده زیر
زیده، مبتود،

ای ناصی اگر تو مقری بدین خوبش
حیدر امام تست شیر آنکه شیر،
ناصر خسر و،

من یاتو زم که شیر، دارم

از خاطه، و شیر و شیر،

ناصر خسر و،

چنگوئی بمحتر اگر بر سرت

بر آن همه دمکم شیر را شیر،

ناصر خسر و،

از کلهات آنحضرت است:

الناس صید الدینی والذین لقى على الالتمم،
شيخ حسین خیانی اشعاری متسبب حسین بن
هنی راجح کرده و خیانی در دروان
المسعودین آنها اچاچه کرده است.

کتب فریر درباره زندگانی حسین (ع) کاشه
مشهداست، «ابوالشهداء الحسين بن علی» از
عیسی مسعود عناو، و «حسین بن علی» از
عمر ابوالنصر و «الحسین عليه السلام» از
علی جلال عجیبی، ویش فراشان «ماریم»
غیلسوف آلمانی کتابی بشام و السیارة
الاسلامیة در گزارش تعمیلی دامستان شهادت

حسین، [چ ت] (ایخ) این هزار در ۱۰۹۴،
پشاکر دخود، شیخ حمله اجازه دوپاپت
تألیفات خوبش داده است (ذیه ۱۰۸۶۱) (۱).

حسین، [چ ت] (ایخ) این عربی،
رجوع به حسین بن ولید بن عمر شود،
حسین، [چ ت] (ایخ) این عقیل بن مجدد
این عبدالمتعال بن هاشم براز واسطی قریشی
خطبی بقدم اذاری روایت کرد در ۱۰۷۴،
در گنبد، شعر او در معجم الادب، ج ۱
من ۱۰۸۶ آنقدر است.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علام الدوالة این
سلطان احمد جلابر لز ۸۲۷ تا ۸۳۶،
سکونت کرد، رجوع به آل جلابر و مرات
البلدان ۱۰۹۰، و تاریخ منفصل اقبال
چ اول من ۱۰۶۴ شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این هلوان کلبی کوفی
کتاب حدیث دارد (ذیه ۱۰۸۶۱) (۳۲۱)،
حسین، [چ ت] (ایخ) این هنی مکنی
با پولی محمد است وزیر احمد حبیل روایت
دارد، و تالیفی در حدیث دارد، (معجم
المؤلفین از مطبقات العناية ۱۰۱ - ۱۰۲).

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی، متوفی
حدود ۱۰۴۲ میلادی، اور است همسه
السازی فی شرح القماری (معجم المؤلفین
و ایضاً الصکون ۱۰۸۰).

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی آک
کاشف الغطاء، رجوع به کاشف الغطاء
شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی ایان
ای عظیب هاشمی فرشی مکنی پاری عبدالله
امام سوم شیعه اثنی عشریه ویژهین تن از
اصحاب کلام، وی در مدیته بسال چهارم
همبرت در سوم شعبان از افاضه دختر بیتیر
(س) متولد گردید و دومن پسری بود.
دشمنی شدید میان پیامبر و پیغمبر ایان
از قتل وی پایدار گشت و منتهی باقی ایشان
امویان شد، زیرا کمچون معاویه پسر خوبش
بزرگداشت یاد میکرد و متصوب کرد حسین این
امر را خلاف دستورات اسلام تلقی کرد
داد وی از مرگ که موادی و چالشی بیزد،
ای ای بیست نکرد و با گروهی از ازراقات از
مدیته پسکند و چند ماه بیاند، پس همکاران
پدرش باز کوئه وی را دعوت بیان چلاغت
گردند و خود را بالشگری آماده یاری می
در سر نگاون ساختن امویان اهل الام گردند،
پس حسین شخص سرهم خوبش مسلمان عقبی
را برای گرفتن بیعت پیشایش خود مکوفه
فرستاد و خود با ذنان و کودکان و تزدیث
هشتمان از روان بدبیل وی بطرف هر ایق
سر کرت گردید اما زید چون از آخر کشت حسین
آگاه شد این زید را از صبره با اشکری
بظرف کوفه فرستاد و او کوفه را گرفته و
مسلم را بقصیل که در کلمه «مسلم» می‌آید
بکشت ویس اشکری بطور کبیری از حسین
فرستاد این لشکر با سرداری هر این سعد

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن
بابوی، رجوع به حسین با پایه شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن
جهنم ایان ما کوتا رجوع به حسین چر فادقانی
شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن حسن بن
محمد، رجوع به حسین شفای شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن حسن بن
حسن منی، رجوع به حسان شفای شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن حسن،
رجوع به حسین مفری و حسین خبری و حسین
قصی و حسین اولی و حسین حاسی و حسین
واسطی و حسین بن پایه شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن
هدالرحمن حصنی یا خسین ملقب به عمال
الدين ماری تھوی شاعر، اور است،
«الجوهر» در قرارات و دیوان شر و جو
آنها در ۱۰۲۹ق = ۱۵۵۶م زده بوده است
(کشت الظلنون و معجم المؤلفین و هدیۃ
العارفین ۱۰۸۱).

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن عیسی
این حسین رجوع به حسین صیرق شود.

حسین، [چ ت] (ایخ) این علی بن
محمد بن هدمالعنین بن هون از قرذغان
ایونو این ابوالبرکات هاشمی شریف مکه
(۱۰۵۴ = ۱۲۷۰ق - ۹۹۱)

(۱۰۴۵ق)، دو مالهای (۹۱۶-۹۱۶م)
پادشاه حجاز بود و این مودا و راشکست داد.
حسین اخستین آن بود که از جنگ بین
المکران اول استفاده نموده استقلال و چهاری
اشراب را از ترکهای عثمانی اهلاخ کرد و
آخرین حاکم از هاشمیان بر سرکه بود، وی
هستگام کشکه پسرش دوستاپیول نبیند بود و دو ایضا
بدنیا آمد و در سهالگی ایدرسکه بازگشت
و چون صویش هون فالریق از تندروی وی
میترسید اورا در ۱۳۰۹ق = پاسداپیول

- حسین‌بن محمد شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بصری رجوع به حسین جمل شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بیهقی رجوع به حسین کاشتی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی جمایی مکنی با یارو مهدی‌الله تایم و از دوست حدیث است، (عبون الایجاد ۲۷۸ و صحفة المنة ۱۰۴).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی رجوع حسینی رجوع به حسین بن علی بن عبدالرحمن شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی حصینی مذهب پیغمبر ایین، او راست التصییف غیر اعظم الصریف که بسان ۶۴۵ق. نگاشته است و الشافی که در ۹۴۲ق. نگاشته است.
- (کشف‌الظنوں)
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی خلال محدث اصفهانی است، (ذکر اخبار اصفهان ۱ ص ۲۲۹).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی دجوی رجوع با ابوعلی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی صبری دجوع به حسین صبری شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی شیرازی رجوع با این همی شیرازی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی فارسی اور امامت در چهاردهمین قرن مسند از نجده شروع به مهاد کرد و حسین در ۱۴۴۴ق. بـ ۱۴۴۳م، بدستور انگلیسه از شدت سجال آذار رفت و سرسش مملک طه بجایش نهشت و در ۱۴۴۴م، انگلیسها حسین را محصور با قاتم در جزیره قبرص کردند و شق مال در آنجا پود و یون پیمار گردید با مجازة ایگنیسها بهمان آمد و در آنجا در گذشت و در مسجد‌الاقصی بخاک سیر و شد.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن محمد این ویک متکلم اسماعیلی در گذشته ۱۴۷۷ق. میتواند این همی کردند پس این سعد از نجده (السودین) (بروکلسان یوسف ۱۴۱ و معجم المؤذنین).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن محمد دجوع به حسین واکی و حسین نقوی و حسین عاملی و حسین حلق‌الی و حسین صبری و حسین خراصی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن موسی از رضا یکی از پنج پسر اعلم هنتم شده و اسد که پیترون مدفنون است، (تاریخ کربلاه ۲۰۷ و ترمه‌القلوب ۳۰۸).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن موسی این با ابوه، رجوع به حسین بن باوی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن محمد اصفهانی، از محدثان اصفهان است. رجوع به اخبار اصبهان ۱ ص ۲۷۷ و فهرست المباحث سجستانی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن موسی وی در رجوع به حسین کرامی و حسین ماینه شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی اسواری محدث اصفهانی است، (ذکر اشیاء اسپهان ۱: ۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی تاریخ مسیان یا بوسف قدیمی مصادی در ۲۶۸ پامغهان آمده حدیث گفت و مدنی قاتی بز دند و در آنجا در گذشت، (ذکر اخبار اسپهان ۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی شجری دجوع به حسین شجری شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی نمری شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بیهقی رجوع به حسین بیهقی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی هران رجوع به ابوعلی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی هریان صد بن یوسف قدیمی مصادی در ۲۶۸ پامغهان آمده حدیث گفت و مدنی قاتی بز دند و در آنجا در گذشت، (ذکر اخبار اسپهان ۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی زنجیری دجوع به حسین زنجیری شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی غلام نجدى در گذشته ۱۴۲۵ق. او راست المقادیین در اصول الدین و جز آن (هذبة العارفین ۲۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی غایاث الدین محمد، او راست «ایه‌الملوک» در تاریخ مسیستان که در ۱۰۲۴ق. نگاشته است، (قدیمه ۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی قیاث الدین رجوع به حسین قیاثی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی فخر، رجوع به حسین فخری شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی فرامدجوع حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی فرامدجوع به حسین فرامدجوع.
- تهدید کرد و همین هنون و پیراذ دش مهد الاه دو گذشتند و ایشانی عسین را در ۱۴۶۶ق. بچای و زن امیر مکه نسود و همین جنگ که این‌نسل در گرفت ایگنیسها با او وارد میداگر مقتله و پیشوای آن استقلال صرب دن اعلام آرمه دودرا شیان ۱۴۶۶ق. =
- ۱۹۳۱م، تختین گونه‌های داده مکه بمتوان اعلام استقلال و هائو بوسود میصل را واشکریان انگلیس بسوردیه غرفه شد و در ۱۹۴۱م، اتسویان پادشاه پادشاهی هرند سود را بسوی خود شواند و پیش را پیرون گردیده حسین پسر دریگر شود هدایه و پیرای گفت پیراده چند رسوری غرفه ایشان، انگلیسها که پلر آنها مازاش کردند پیروند هدایه ایشان را پادشاهی و شرق اورن قانع گردند و یون مردم عراق پیریست می‌زدا مصدری شیرازی بوده ایشانی پادشاهی انگلیس شیرازی بوده ایشانی پادشاهی هریچ چون فیصل ما گفت و قصص را چشم باشی از سوریه راهی کردند پس این سعد از نجده شروع به مهاد کرد و حسین در ۱۴۴۳ق. =
- ۱۹۴۲م، بـ ۱۹۴۱م، پیش از ختت سجال آذار رفت و سرسش مملک طه بجایش نهشت و در ۱۴۴۴م، انگلیسها حسین را محصور با قاتم در جزیره قبرص کردند و شق مال در آنجا پود و یون پیمار گردید با مجازة ایگنیسها بهمان آمد و در آنجا در گذشت و در مسجد‌الاقصی بخاک سیر و شد.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن محمد این ویک متکلم اسماعیلی در گذشته ۱۴۷۷ق. میتواند این همی کردند پس این سعد از نجده (السودین) (بروکلسان یوسف ۱۴۱ و معجم المؤذنین).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن محمد دجوع به حسین واکی و حسین نقوی و حسین عاملی و حسین حلق‌الی و حسین صبری و حسین خراصی شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن موسی اسواری محدث اصفهانی است، (ذکر اشیاء اسپهان ۱: ۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی بن موسی وی در رجوع به حسین کرامی و حسین ماینه شود.
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی اسواری محدث اصفهانی است، (ذکر اشیاء اسپهان ۱: ۲۸۱).
- حسین. [حَسْنَ] (رَاجِ) این همی باخرزی صبوری

رجوع به حسین خانعلی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد علی .
رجوع به حسین طبیعی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد قاسمی .
رجوع به حسین چهاری شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد غیروزم .
رجوع به حسین ضعفی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد ابراهیمی .
القالانی رجوع به حسین قبانی و ابوعلی حسین شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد قرطبی .
رجوع به حسین تجیی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد فطمان .
رجوع به حسین فطمان و ابوعبدالله خسین شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد کشیدی .
رجوع به حسین کشیدی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد کنوری .
رجوع به حسین کیانی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد کوکویی .
رجوع به حسین کوکویی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد کوکویی .
رجوع به حسین کوکویی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد جاهد .
رجوع به حسین مجاهد شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد عصیری .
آملی رجوع به حسین شبله منسان شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد مرزی .
مرزوی رجوع به حسین مرزوی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد هیری .
رجوع به حسین محظی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد علی .
این خسروی وطنی . معروف باین مقری حافظ و مکتبی با ابوهدی الله . در گذشت ۲۲۵۰ق = ۱۱۲۹م او راست «تسبیر الرؤا» . (معجم المؤلفین از کشف الطافون و ایضاً الکتون و هدایة المازقین ۱-۳۱۲۰) .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد منقار .
رجوع به حسین منقار شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد مؤذن .
جردانی مکتبی با ابوهدی الله . محدث امیرهانی است . (ذکر اخبار امیرهان ۱-۲۸۴) .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد نیهانی .
رجوع به حسین هیاسی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد نجاد .
بندهانی . رجوع به حسین نجاد شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد نصیف .
رجوع به حسین نصیف شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد اسلامی .
رجوع به حسین نماوی شود .

حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد پو فضل . مکتبی با ابوالقاسم است .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن قاسم بن علی بن محمد بن احمد بن ابراهیم .
صلی الله علیہ وسلم فرازی بالایه افت اور امام .
نهدیب الانساب و فرزند ایشاپوره (ذریمه ۴۰۷-۴۰۶) .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن متولی اصفهانی محدث است (ذکر اخبار اصفهان ۱-۲۴۰) .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن اسفهان ۱-۲۸۲) .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن مفضل اصفهانی . رجوع به راغب اصفهانی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن رجوع به حسین خواتسازی و حسین زعفرانی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بارع .
رجوع به حسین بارع شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بارعی .
رجوع به حسین بارعی و حسین عیان و حسین صفوری شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد تقی .
رجوع به حسین نوری شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد تعالی .
رجوع به حسین مرعشی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد تعالی .
رجوع به حسین تعالی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد جاسب .
رجوع به حسین جاسب شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد جامی .
رجوع به حسین جوانی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد جعفر .
موئی رجوع به حسین یارشود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد جعفر .
خالدی . رجوع به حسین خالدی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن خال و رجوع به حسین خال شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن هکری .
بکری . رجوع به حسین دیار بکری شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن دیار .
رجوع به حسین دیار شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن دیار .
رجوع به حسین دیار شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن دیار .
سدیانی رجوع به حسین سدیانی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد سهراجی .
رجوع به حسین سهراجی شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد شافعی .
ملقب بساد الدین مشتوقی ۷۷۷ق = ۱۳۷۰م .
او راست «احکام اختیی» (معجم المؤلفین از کشف الطافون) .
حسین . [حُسَن] (راخ) محمد طرف .
رجوع به حسین هیری شود .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد شافعی .
سدیانی اصفهانی بندار شهر و محدث بود و در ۲۶۹ق در گذشت (ذکر اخبار اصفهان ۱-۲۸۲) .
حسین . [حُسَن] (راخ) ابن محمد بن علی بن حسین . پدرش صاحب مدارک است .
و خودش حاشیه بن الیه دارد . (ذریمه ۶-۲۲۰)

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن نصر ابن حمیس
رجوع به حمیس شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) نصر بن محمد بن حمیس
رجوع به حمیس شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن نصر ابن محمد
کهیم، مکنی با پویانده متوفی ۲۰۷ ق.
اور است تحریر النبیة و المراجع الوضیع
(کشف الغافل)

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن نصر هاری از
مردم بوادیه بیشاپور. وی از قطبین احمد
رازی حدیث کرد و زند از ۲۲۰ ق.
درگذشت.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این نصر ابری
مکنی با پویانده. اور است: (خبراء المذاہات)
(کشف الغافل)

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن نصر ضریر رجوع
به حمیس شفای شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این نظام الله
(خواجه...) یکی از وزاری سلوجوی است
وایوهاده کنیت او پویه است. (تجارب
السلف ص ۲۸۲) و (رجال حبیب الحمد) ص ۲۸۰.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن القیس رجوع
به حمیس بن کمال الدین شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این فخر فرسی
مکنی با پومنصور. اور است: (خبار المذاہات)
(کشف الغافل)

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این واقع. رجوع
به ایوبعلی حسین... شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این وند بن نصر
معروف با بن عرب و مکنی با بن القاسم
نحوی شاهر از ولنی بشرق آمد و پسر
مکنی گزیده و بر این دشیق تلاش کرد بس
بانداس باز گفت و در ۲۹۰ ق (۱۰۰۰ م)
در طبله در گفت، اور است: شرح کتاب
جمل فجاج و کتاب الرد علی الشعاع فی
کتابهالکافی. (معجم المؤلفین از الوائی
بالوفیات ۱۱۴ و صحیح الادباء ۱۰۰
و بیدرة الوراء ۲۲۷ و در وفات ۲۱۸ و
کشف الغافل و مذهب العارفین ۳۰۱: ۱
۳۰۷).

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن هداب ابن محمد
ابن ثابت دری نوری منسوب یکی از قرای
حله سبیله است و در ۱۲۰ ق درگذشت.
درگذشت نحوی - نوی فاری شامر بود
نحوی در صحیح الادباء ج مرگلبوث ج ۴
ص ۱۰۳ آمده است.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن هارون بن جعفر.
رجوع به حمیس ضمیم شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن هبة اللہ رجوع به
حسین موافق و حمیس دهن العماشوی.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ابن هشام مدل
ابوعلی در گذشتہ به از ۲۸۷ ق. بعد از

این مکمل مولای بنی اسد، احوال او در
صحیح الادباء ۲۷۸ و الموضع ص ۲۳۰ و
(دکلی والبیان) و آنین چاخط ۲۷۹ ص ۱۳۹
آمده است و در فهرست ایناندیم کویداشتار
وی نزدیک محدود است.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این منفذ طبلی
امیر دروزی متوفی باستانبول ۱۱۰۴ ق.
۲۹۷ ص ۱۳ ام اور است: کتاب التفسیر (هدیة
العارفین ۱: ۲۲۶) و اینجا مکنون و
فهرست دارالكتب).

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این معین الدین
پوری. رجوع به حسین میبدی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مقاج بن حسن
پوری. رجوع به حسین سیری شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مقاله جد
ایوبعلی محدثین مقله است. رجوع به این مقاله
شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این منصور. رجوع
به حسین حلاج و حسین باقر اشود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این منصور.
اور است کتاب العاوی، کاتر ایدر کن الدین
محمدین علی هر جانی نیز نوشته داده است.
(ذریعه ۶: ۲۳۴).

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این موسی بن محمد
بن موسی بن ابراهیم بن موسی بن جعفر
علیه السلام، پدر مسیحه مرتضی و سید دشی
مکنی با ابواحمد الایرش میبدی (ظایم المترکه)
و جلیل القدر در دولت بنی عباس و پنهانی و د
از امیان ذمیان شریش و اتیب هلویان در بیهاد
بود. (روزنامه ۲۳۰: ۷۰ و ۷۵).

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این موسی حاسب.
رجوع به حسین هرمی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این موسی بن هبة الله
رجوع به حسین جایس شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مهدی بن حسن.
رجوع به حسین آندری شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمد بن حسن
رجوع به حسین درهمی دهیان لقمانه و
لباب الایباب جایار و روان ۱: ۱۰۶ شود و در
صحیح الادباء ۱: ۴۹۳ و در فرزندی و رایاتم های
احمدین حسین متوفی ۳۰۱ و محمد بن حسین
متوفی ۳۰۸ باد کرد و ممات است.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مکابیل مکنی
با پویانده چنانکه در تاریخ یعقوبی جای
ایوب س ۲۰۶ آمده است. و نام سیح او
ابوالفضل حسین است. رجوع به ابوالفضل
شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این عبدالحقیط.
رجوع به حسین مهلا شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این ناصر الموله.
رجوع به حسین معاذی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این الانظر. رجوع
به حسین غزالی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این نجف بن محمد
نجفی. رجوع به حسین نیری شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمد تقیشاپوری
رجوع به حسین فیاضی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمد تقیشاپوری.
رجوع به حسین مادر چسی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمد تقیشاپوری.
رجوع به حسین حاسب شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمد بن دی.
رجوع به حسین فیاضی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمد بن دی.
جز اثری. رجوع به حسین جوانی جوانی
شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمود منوی.
رجوع به حسین فیاضی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمود زیدی.
رجوع به حسین زیداتی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این محمود تقی.
رجوع به حسین آنیب شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مهدی.
متوجه که اموال بخشش و غلطی
دایین امداده هم روم کرد. (مازهیون)
الافتاج ۱: ۱۴۱ و انبیارالاسکن، مصطفی س
۱۰۳ و ۱۰۴ (۱) رجوع به این معلمین شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این المدرس. رجوع
به حسین توقاتی این بدافت شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مرتضی زیدی.
رجوع به حسین زیدی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مسافدین حسن
بن علی زده بن ابوالقاسم حسینی خانی.
اور است: تیغه الارار فی ملایم الائمه که
کهنه و مجلسی از آن نقل کنند. و صاحب
ذریسه نسخه از هدایة الطالب بخط اودیله که
در ۸۹۳ ق. نوشته و تا ۹۱۷ ق. بر آن
حاشیه نوشته است. (ذریعه ۴۰۵: ۳ و
۱۵۰: ۶).

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مسعود بنی.
رجوع به حسین بنی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) ایر مسعود بنی
محمد ملقب به معی الدین و مکنی با پویا محمد
بوده است.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مصطفی آبدینی.
رجوع به حسین قره تهای شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مصطفی این
عبدالرحمن. رجوع به حسین حتی شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مصطفی این
هوده. رجوع به حسین هوده شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مصطفی بن مسلم
جنی کوفی. کتاب سیدت وارد. (ذریعه ۶: ۲۴۵).
و رجوع به تاریخ یعقوبی ص ۱۳۱ و
الوزراء والکتاب ص ۳۴۸ شود.

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مطرجز ازی
معاصر شیخ حر عامله بود و او ترجمه احوال
وی را در اهل آلام و نجوم السید ۱۴۲
آورده است. تفسیر قرآن دارد (ذریعه ۶:
۲۱۸).

حسین، [حُسَنٌ] (اخ) این مطری اسدی

حسین اسیر

- حسین اردکانی.** [ح سر ۱۰] (ایخ) ابن محمد اسماعیل اردکانی خارجی متولی ۱۲۵۰ق. - ۱۸۷۴م. متوفی در کرمان یوده است. اتفکار امتدش مید ایر اهیم خوشی را شرح کرده است. (معجم المؤلفین از اهیانه ۱۳۷۰، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳ و ذریمه ۱۴۹۰). **حسین اردوبادی.** [ح سر ۱۱] (ایخ) (داه...) خابو محمد صفوی دیوی بشیر توالی (ذریمه ۱۴۷۰، ۱۴۷۱). **حسین ارض رفیعی.** [ح سر ۱۲] (ایخ) (ایخ) ابن یوحنا متکلم بود اور است: الرساله المتبعة که در ۱۱۰۴ق. - قایق کرده و تا ۱۱۰۶ق. = ۱۲۴۶م. زندگی بود. (معجم المؤلفین از هدایة المارفین ۱۴۲۵). **حسین ارمومی.** [ح سر ۱۳] (ایخ) رجوع به حسین خبیثی و حسین عرب باقر شود. **حسین الهدی.** [ح سر ۱۴] (ایخ) ابن عین بن خاتم الهدی مصری صفوی اندیشین ۱۲۵۲ق. - ۱۳۵۹م. اور است: «الفریدة» (معجم المؤلفین از هدایة المکتوبون، ۱۴۹۰، ۱۴۹۱ و هدایة المارفین ۱۴۲۹). **حسین الزهرا.** [ح سر ۱۵] (ایخ) (ایخ) ابن ابراهیم مصری متوفی ۱۳۰۶م. اور است: سحة الامراض (هدایة المارفین ۱۴۲۰). **حسین استرآبادی.** [ح سر ۱۶] (ایخ) (ایخ) این سلطان محمد. وی شاگرد شیخ بهائی بود و در ۱۱۷۸ق. کشته شد، اور است: مسیو انورزاده (ذریمه ۱۴۷۰ و ۱۴۷۴). صاحب ریاض العنا اور این بقیه عزمکارین خواند و «الاشکانی». الاریمه در منطقه بوی نسبت کرد، اور است. (ذریمه ۱۴۷۲). **حسین استرآبادی.** [ح سر ۱۷] (ایخ) (ایخ) این مسعود ملقب به کمال الدین حقی متوفی ۹۶۱ق. - اور است: شیخ الانوار کفی. (هدایة المارفین ۱۴۲۸). **حسین استکلدری.** [ح سر ۱۸] (ایخ) (ایخ) این ابوبکر در گذشت ۱۴۲۴ق. اور است: تفسیر قرآن. (هدایة المارفین ۱۴۲۱). **حسین آستکوپی.** [ح سر ۱۹] (ایخ) این فرهاد برزیشی رومی سلطی صوفی، اور است: شرح کتابه از برگوی در علم صرف که در ۱۲۲۲ق. = ۱۸۰۷م. تکاشته است. (معجم المؤلفین از هدایة المارفین ۱۴۲۱، ۱۴۲۲). **حسین آسیری.** [ح سر ۲۰] (ایخ) اسفهانی فرزند صاحب جسم ذرگرانه قادر شاه بود و شعر میگفت که کنی مانند بوستان ساخته است (ذریمه ۱۴۰۹).
- ابن علی الطیبی اهل اسلامی ملقب به کمال الدین جمیعی، اور است: ذخیره الاسراء (ذریمه ۱۴۰۹) وی از از زرگران عرفای حروانی در کردستان یوده است. **حسین ادرهیلی.** [ح سر ۲۱] (ایخ) این عبدالله ملقب به مصطفی خلوی. از آثار او است: «خلاصه النحو» و در ۱۲۱۲ق. = ۱۴۸۹م. در گذشت. (هدایة المارفین ۱۴۲۱ و معجم المؤلفین ۱۴۲۲). **حسین ادرنی.** [ح سر ۲۲] (ایخ) (ایخ) مفتی. منافی بر ازدی دار او بخادسی گردانید. (کشف الغافلین). **حسین ادکاوی.** [ح سر ۲۳] (ایخ) این حسین بن عبدالله شریف مصری. اور است: دهشت الادکاوی. در تاریخ احوال پیغمبر خوش، حکم در استکندریه در ۱۲۷۷ نگاشته و هزار آن. (هدایة المارفین ۱۴۲۹). **حسین ادکاوی.** [ح سر ۲۴] (ایخ) این حسین بن عبدالله شریف مصری. اور است: دهشت الادکاوی. در تاریخ احوال پیغمبر خوش، حکم در استکندریه در ۱۲۷۷ نگاشته و هزار آن. (هدایة المارفین ۱۴۲۹). **حسین ادکاوی.** [ح سر ۲۵] (ایخ) این حسین بن عبدالله شریف مصری. اور است: دهشت الادکاوی. در تاریخ احوال پیغمبر خوش، حکم در استکندریه در ۱۲۷۷ نگاشته و هزار آن. (هدایة المارفین ۱۴۲۹). **حسین ایپورهی.** [ح سر ۲۶] (ایخ) کمال الدین. در جوانی از باورهای بهرات شد و ملازمت کوجاکسپیر را گزیده میپرسیع و فتو در باز گشت در تبریز ملازم سلطان یعقوب گشت و پس از چند مسالی به راث آمد و ملازم میر طلشیر شد و از طرف سلطان از دل ملعان و مذوب رفت و فرا خدکه کلیات جانی را چشون هدیه برای سلطان یعقوب برد و پس از مذوب شد که رام را راست لکرده بازگرداند. **حسین ایپورهی.** [ح سر ۲۷] (ایخ) این مسعود اندیمشیتی و چون بالرو بازگرداند معلوم شد که اشتباهی بجانی کلیات جانی نتوحدات مکله را آورد، اور است در راه هیچ معلمه نکرده است پس در نظر سلطان یعقوب سیل شد و از نظر امیر طلشیر تبریز افتاد و در ۹۰۸ق. از طرف سلطان پسیع الزمان بصادرت پسخ متصوب شد و در ۹۱۰ق. استفاده ادارو در ۹۱۴ق. بعد خان شیبانی او را بر سالیان ازد شاه ایران خرسند و در باز گشت در ایپوره بماند و در ۹۱۰ق. همانجا در گذشت. (رجان حسین). السیح من ۲۰۰-۲۰۱. **حسین آخباری.** [ح سر ۲۸] (ایخ) این علی لکوتی. وی نواحی مرزا محمد اخباری معرفت بود و در ۱۲۴۰ق. = ۱۸۲۰م. در گذشت. (اعلام اخباریه فرن پیزدهم من ۱۴۳۲ و معجم المؤلفین). **حسین آخبار الدین.** [ح سر ۲۹] (ایخ) (ایخ) رجوع به حسین اخبار الدین و حسین تربتی و حسن تربتی و «اخبار الدین» در همین لغتنامه شود. **حسین اخلاقی.** [ح سر ۳۰] (ایخ)

این طریق حکایت است بشکر
دوزی مگر از قضاستکندر
میرفت و همه سایه بالو
سدھشت و مال و نجاه بالو
نمگه بخواهیں کندو گرد
یعنی از خراه سر بردا کرد.
بریزی که آن قذایر اور
در چشم سکندر آمداز دور
بر سید که این پنهان یادآش
این کیست که بسما باد آش
دد گوشه این سلاک دلگیر
بیمهده تیاشد این چیزین بین
چون راند بدان ملاک چون گور
پی از مردافت شود شد دور
چون باز نکرد سوی او چشم
بر سیاسکندرش یصد خشم
گفت ای شده قول این گلر گاه
خالق جو نشته بی درین رام
پهنه نکردن احترام
آخر ن سکندرست نامه
دانی که هم یا بخت ای روز
پیشنه روى هالم امروز .
دریان و آفتاب دام
فرق فلک است زیر پایم .
یعنی از سر وقت پانک بر زاد
گفت اینهمه نیم جو نیز زد
نه پشت به روی هالم تو
یکدانه ز کش آدمی تو
دوران خدکه که پیشمار است
هر ساختش از تو صد هزار است
نه قویون و نه غالم درین کوی
هشیارتر اذ تو ام بعد رویه
از روز پسین چو آگهوم من
چون منتظر ان درین رام من
قابل تو که از برای بیشی
من رود دو دوفه عمر خوشی
بامن چه برای بیشی تو
چون بندۀ بندۀ متی تو
دو بندۀ من که حریص آزاد
بر تو همه روز سر قرار نه
گریان شد ازین سخن سکندر
انگشت کله شاهی از سر
از عجلت شود قیمه بزد
سر بر کتف بای پیده بزد
بیر از سر سال وه خودش
کالندر همه وقت بیاد بودش
وقات پیده حسینی در شهر هرات بوده شانزدهم
شوال درسته نیم عشر و سی ساده و دو بیرون
گنبد پیدا مسادات در قوهنه ز مصیر محظون
است (ذکر کفر الشیر اسمر قندی) .
حسین امین الضریب دوهم [حُسْنَ نَزَّلَ آن
کنون بِرَدَ] (ایخ) (ساج محمد...) این
 حاج محمد حسن اصفهانی امین القرب این
محمد حسین بن محمدی بن محمد رجم در
نهران در ۱۲۸۹ ق مولود گردید

(ذریعه ۱۳۸۴) و ظاهرآ عبان ملاحسن
متجم افتخار صاحب تقویت باشد که در ۱۲۷۲ ق
در گفتگو شد. (ذریعه ۱۳۹۰) .
حسین اقطسی . [حُسْنَ إِعْطَادٍ]
(ایخ) رجوع به مسین اخلاقی شود.
حسین الهی . [حُسْنَ إِلَهٍ] (ایخ)
رجوع به مسین اردبیلی شود.
حسین امامی . [حُسْنَ إِمَامٍ] (ایخ)
رجوع به مسین عوجه حسن دوده .
حسین امامی . [حُسْنَ إِمَامٍ] (ایخ)
این رضاعی هندی . در سامر ۱۴۲۴ ق ۱۴۲۰
ق در گفتگو . اور است دلادعیه
واللر بارات (معجم المؤلفین از این الشریعه)
حسین امیر حسینی . [حُسْنَ إِمَرٍ] (ایخ)
(ایخ) این هالم بن مسین حسین نخواری هروی
در گفتگو ۱۳۸۱ را ۷۲۸ ق . چلیم اورا
حمدان بن حسن بن میده حسینی و ملقب به
قمر السادات خوانده است و شمس الدین
سالمی اورا حسین بن خالم بن حسن خوانده
است . غیر از دیوان شعر فارسی مطلعه ها
و رسائل های تبریزی دارد . زاد المسافرین .
سی نامه . قلندر نامه که از الرمز روح الازواح .
مرا اطا المستقيم طرب العجالی . مر آن البديع .
قرمه الازواح . واقین دودن تاریخ نقشبندیان
است. (ذریعه ۱۳۸۹) و مهدیه اماراتین ۱۳۱۴ .
سر قندی . گزیده :
سالات مسالک دین و عارف اسراریهین است
و در گشته دموز حقایق و دقایق کنز مسائی
بوده و در خلیل شد علوم جشنده ای . خاطر پر فخر
او گلشن ران و موطی نطق ارتدیب خوش
آزاد و هو حسین بن هالم بن الحسن الحسینی .
اصل سید از غورست از کریما ها اکثر
او داشت ساخت کردی بزم سکن سید شهر هرات
بوده و مدت خرمه سید بسلطان الشابیخ شیخ
شهاب الدین عمر سهروردی سرمه قدس
اهم سرمه امیر و سالها بسلاک مشغول بوده
و با بیماری از اکابر صحبت داشته . حکایت
کنند که شیخ عارف فخر الدین عراقی د
شیخ اوحدی و سید حسینی هرمه خالقی
مر بدان شیخ شهاب الدین سهروردی بوده اند
و سالی چنین اتفاق افتاد که در کرمان
پدیده شیخ او وحد الدین هرس بقطلوت اشتبه
و در اتفاق او بین هر کدام از افراد علم ملکوت
سروغانی بخدمت شیخ را تیزنه شیخ هر ای
لحان و شیخ اوحدی ترجیح که بذایش مشهور
است و سید حسینی کتاب زاد المسافرین .
بعد ها که شیخ هرس نهاد را مطالعه کرد
فرمود که حق تهانی وجود شریف این هرس
دز دریای یعنی راه همواره از آفات محفوظ
دارد حکم هجیج به گوهر از کن خایق
بیدون و زده اند ، فاما چون این فرقه
ماقفلان مسالکیهین اند آنکه زاد المسافرین
اور ره سراج مازل هر فانست . چون پتیری
وصفت زاد المسافرین چن شد از آن کتاب
فایده اور نیت واجب نمود . من کتاب زاد
المسافرین

حسین اشتبهی . [حُسْنَ إِشْتَبَهٍ] (ایخ)
این عباده مدرس روم معلمین بمصلی
در گفتگو ۱۳۹۲ ق . ذیلی بر « غفاری »
الله بیهی . تکاشه است . فیض ۱۳۹۰ ق .
رمایده است . (هدیه اماراتین ۱۳۰۰) (ایخ)
حسین اهرقی . [حُسْنَ إِهْرَقِي] (ایخ)
(معبد...) مطلع بخاطر مازندرانی شاعر
است . (ذریعه ۱۳۸۰) از آنکه آذر .
حسین اشعری . [حُسْنَ إِشْعَرِي] (ایخ)
(ایخ) ماتب چین لعله وزیر ناصر الدین
نیازی که نور الدین محمد عویی کتاب « آباب
الایاب » را بنام او توده است . رجوع
بعین العالک شود .
حسین اصفهانی . [حُسْنَ إِسْفَهَانِي] (ایخ)
(ایخ) سید قوام الدین از نقیبی بزرگ
اسفهان و فقیه بود . مدتی سرت افضل .
القشنا اسفهان داشت و رس از قریب ماوراء النهر
بدست شاه مظفری قاضی بلخ بود و میس
یاصفهان بازگشت . (رجال حبیب السیر
۱۴۸۹) .
حسین اصفهانی . [حُسْنَ إِسْفَهَانِي] (ایخ)
(ایخ) اهل الرسم اهرانی که در
اسفهان و قطب بود . مدتی سرت افضل .
القشنا اسفهان داشت و رس از قریب ماوراء النهر
بدست شاه مظفری قاضی بلخ بود و میس
یاصفهان بازگشت . (رجال حبیب السیر
۱۶۴۶) و روحانیه ادب .
حسین اصفهانی . [حُسْنَ إِسْفَهَانِي] (ایخ)
(ایخ) رجوع به مسین های ملایری و حسین
یاسنی شود .
حسین اصفهانی . [حُسْنَ إِسْفَهَانِي] (ایخ)
(ایخ) (شام...) ملقب به اعتماد الدین کمال
الدین جوزا وزیر شاه اسماعیل صفوی و بزرگ ای
هشت بهشت در ۱۳۹۲ ق . کنده شد (ذریعه
۱۳۹۲) و در رجان حبیب النیر عن ۱۳۰۹
نکت قوام الدین باو داده لست .
حسین اصمی . [حُسْنَ إِسْمَعِيلِي] (ایخ)
این علی ملقب به مین الدین (الملک) اصمی .
صاحب دیوان شاعر (آنوار اوزرا و دستور .
الوزراء و حبیب السیر و تعلقات لباب الایاب
ذریعه ۱۳۰۹) و کوشا اعیان
مراده بی این شعر را در حق وی گفته
است :
کنان احسان و عدو شاه حسین بن علی
که متوجه چون مسین و جو علی صدر برخاست .
(لباب الایاب ج ۲ ص ۲۷۵).
حسین اعر جی . [حُسْنَ إِعْرَجِي] (ایخ)
این جعفرین اهر الدین ماتب بیدار این حسینی
در گفتگو ۱۳۹۳ ق . اور است شرح طبیة النشر
در تراولت وی اسناد شهید دوم بوده است .
(ذریعه ۱۳۹۷) .
حسین افشار . [حُسْنَ إِفْشَارِي] (ایخ)
این محدث علی بن سلمان اور است خواص
الایش و در عرض بقاوی که در ۱۴۲۶
در گفتگو ۱۲۶۹ ق . تکاشه است . (ذریعه ۱۴۱۷)
وئی از راست و تحریج دکتر بولاک . چون
شاگرد دکتر بولاک احیا شی بوده است .

۶۰ و تنبیح العمال ۱۷۲۸م و اهیان الشیعه
ج ۷ لاس ۹ و سعیہ المؤلفین و هدایة العارفین
۱۳۲۴م).

حسین اوالی . [ح س ۱۵] (ایخ) این
علی‌هزیری بحریش مکتبه باورگران اور است
الکراکیه بالزره فی شرح الرملة التجیه ،
(نخشه ۲۴۲۸ ۲۴۲۹ و ۳۲۱ ۲۹۶).

حسین الیمی . [ح س ۱۶] (ایخ) این
جمال الدین حسین تعبستانی اور امامت شیعه
قیامت این مبنای تلس درون (جهنمه) (هدایة
العارفین ۱۳۲۲م).

حسین ایرالشهر . [ح س ۱۷] (ایخ)
(ایخ) رجوع به این تبر و کاظم (ادم شود).
حسین ایلاقی . [ح س ۱۸] (ایخ) رجوع
به ایلاقی شود.

حسین ابوالضرائی . [ح س ۱۹] (ایخ)
(ایخ) این اسماعیل استانبولی امام جماعت
بود اور امامت حدیۃ العبادع فی المساجد
والبیوامع در تاریخ جامعه‌ای فتحعلیه بر کمی
که در ۱۱۹۲ق نکاشه است. (هدایة
العارفین ۱۳۲۲م).

حسین باپویه . [ح س ۲۰] (ایخ) رجوع
به حسین بن باپویه قمی شود.

حسین باحدائی . [ح س ۲۱] (ایخ) این
حازم سلی جوزی پاچانی (قریه نزدیک
پنداد) و در پاچان در ۲۰ق ۱۹۸۰م =
در گذشت اور امامت کلیه در قریب الحدیث)؛
(تهدیب التهذیب ۲: ۳۶۲ و معجم المؤلفین
واصالح زد کلیه چ ۱۰ل س ۲۵۶).

حسین بلار . [ح س ۲۲] (ایخ) این محمد
ابن عبدالله بن جندووس صوفی شاهر در شهر
قزوین دویعته در خدمت در ۱۴۲۵ق =
۱۴۲۴م، متولد شده در آن‌جا میان ۱۳۳۱ق
= ۱۱۱۲م در گذشت. دیوان شم و رسالت
در آرچه احوال هموطن اسد بن عبدالله دادر

(معجم المؤلفین از الامام الشافعی ۱۰۰۳).

حسین پارع . [ح س ۲۳] (ایخ) این
محمد بن عبدالوهاب این محمد بن حسین در ایام
بندادی و مکنی با پسر عبدالله ادب اخوی
لئوی شاهر متولد پنداش در صفر ۴۱ق =
و در گذشت در همانجا در جمادی دهم ۲۴ق =
۱۳۰۰م. دیوان شعر دارد و نیز اور است
انتسالهای در فرائض و حر آن (معجم
المؤلفین الاواهی ۱۱۱ ۱۰۰ و مسیح الدین
۱۱۹۲م و مسیح الادمه ۱۰۰ و میان عذکان
الرواۃ ۱۳۸۱م و میثیۃ الوعاظ ۲۴۶۰م و شلوفات
۲۴۶۸م و کشف الغافر و روضات ۲۴۷۰م
و دیوان الشیعه ۱۱۲۷م و ذریعه ۹۰م و هدایة
العارفین ۱۳۲۱م).

حسین پارفرودی . [ح س ۲۴] (ایخ)
(ایخ) این میرزا علی بن میرزا اشرف
مازندرانی ماسکن نجف و در گذشت ۱۳۰۰ق.
از شاگردان صاحب جواهر و شیخ انصاری
بود و مر جیت پافت کتبی در فارس (قدیمه
۱۰۰۰م و ۱۳۰۰م).

حسین اندلسی . [ح س ۲۵] (ایخ)
(ایخ) این عاصم ابن جبان معروف با عن جاسم
مستوفی در ۲۰ق، اور امامت الکار الامریة.
و هزار آن (هدایة العارفین ۱۳۰۰م ۲۰۰).

حسین الصاری . [ح س ۲۶] (ایخ)
این مسعودان بن عبد الرحیم عضو رازت
خارج و کثیر دلار کنسولی ایران در طریقوں
بود و صباح الساعه لقب پیدا شد. و
یش از ۱۳۱۲ق در گذشت اور است شیعه
العیان دره متور زبان نارس که در یمان آن
تفیر خلقالفارسی را پیشنهاد کرد و در استانبول
۱۲۹۸ق، چاپ کرد، است و از اور است
شونه افتخار دارد از طریح خطاط ایران در گذشت
و حزال، (نخشه ۴: ۴۴۲ و ۷: ۱۴۰ و ۱۰۶: ۸).

حسین الصاری . [ح س ۲۷] (ایخ)
این حسن انصاری سینی فقهی متوفی در بهرویه
۱۳۲۷ق = ۱۹۰۹م، اور است
«التفہالریه» (بر و کلمان بیوست ۸۲۲
و معجم المؤلفین).

حسین الطحاکی . [ح س ۲۸] (ایخ)
این عبدالله ادب از اوت «الصیبة» وی
در ۱۱۲۰ق = ۱۷۱۸م در گذشت.
(هدایة العارفین ۱: ۲۲۵ و ایجاد اسکنون
۱: ۱۰۶ و معجم المؤلفین).

حسین اوالی . [ح س ۲۹] (ایخ)
این عینی بن حسین این ای سر وال اوالی
بعربی هجری فقهی، زنده در ۹۰۶ق =
۱۴۹م، اور است «الاعلام الجلیة» فی شرح
الاقیمه الشیعیه و هزار آن (معجم المؤلفین
از اهیان الشیعه چ ۲۷ س ۲۷).

حسین اویبی . [ح س ۳۰] (ایخ)
(ایخ) خراسانی متخصص، کامی، رجوع
به کامی و اویبی شود.

حسین اندهل . [ح س ۳۱] (ایخ)
این سدیق بن حسین بن عبد الرحمن بن محمد
این سی صوفی فقهی تدوی در ۱۰۰۰م در ۱۴۴۶ق
= ۱۴۴۶م، متولد شه و در مکانه بجاور است
گرد، (منو، الامیع ۱۴۴۳م ویر و کلمان
بیوست در ۱۳۵۱م و معجم المؤلفین کشف
الظنوون).

حسین اندهل . [ح س ۳۲] (ایخ)
این عبد الرحمن بن ایوب بحضرت بن علی احمد
حسین غیری شانعی معروف به این اندهل
و ملقب بیدز الدین متولد تهران یعنی در ۱۳۷۷ق
= ۱۳۷۷م، و متوفی ۱۳۷۵م در ۱۴۵۱م
اور است کشف الغطا و کتب
دیگر (معجم المؤلفین از کشف الظنوون و
متواتل اسلام).

حسین اندواری . [ح س ۳۳] (ایخ)
این سید این حسادین سیدین مهران اندواری
کوئی فقهی شیعی که در ۳۰۰ق = ۹۹۴م
بیزیست است و موقوفات در فقه و اخبار شیعی
دارد که در عداد اصولی چهار کاه بشمار
است (این التبریم ۲۲۱ و نهرست طوسی

۱۲۵۹ق در گذشت، وی ماتنده بود.
مکنی از بازور کافان معتبر ایران در میده شهر طبیعت
و از شخصیت هسته‌های بردازی ملی ایران
و یا به کندوان صنعت جدید در این کشور
می‌باشد فعالیت‌های منتهی نمی‌بود و پدرش از پیر جسته
تبریز کوشش‌های آن زمال بشمار است (۱۰۰۰م
امین الغرب میان معروض آبادو آمل پدر از ای
۴: هزار گز از اندیشه‌های واعظه‌های کشور
است، این اقرب نزدیک ناصرین شاه
پاسید جلال الدین اسد آبادی مسکاری
مسکرده و سید را در خانه خوش چشید
داده است.

وی در هنرگامیکه پدرش مشغول ایجاد
موسیات هنری و راه آهن و استهرای عماون
بوده مورد دشمنی مقاومین هنری شدن
کشور ایران فرار کرده، و مطودیکه مخبر
السلطنه در خاطرات و شطرات من ۱۳۶۶
گوشزد کرده است این اقرب نزد داور
و زیر داد گستری دوره اخیر، گفته است
که مخبر السلطنه در زمان مظفر الدین شاه داد
سال ۱۳۱۶ق، مرد شکنجه فرار
داد بهه بغير السلطنه این ادعا را کلید
کرده، واو و این الوله در خاطرات خود
چنانچه فرقه‌های فرمایان حامی این الغرب
و ایجاد روزه در مغرب پول سیاه متمم می‌کند،
حامی حسین این اقرب ضراویین تبریز
کندکان غان غان اساسی ایران بوده و
چند دوره پوکالت مجلس شورای اسلامی انتخاب
گردیده و در دوره اول نائب رئیس مجلس
بوده است.

و در دوره ریاست مجلس، وی در مقابله خود
سریهای محمد هی شاه استاد گیرده است
که کسر وی برخی از آنها را در تاریخ مشروطه
ام ۱۲۷ چاپ چهارم آورد، است و از جمله
دو جلدی در جواب مشیر الدین که گفت
و ما دولت مشروطه تیتمیم و دولت بشما
مشروطه ندادیم، می‌دانیم و حقوقی که را میری همچو
کس تیتواند از ما ایس کمک می‌کند بالمنون
ملت

وی در دوران اخیر، اطلاع تجارت تهران را
تسبیس کرده و اوایل دیسمبر آن بوده است
و شرح حال خود را در چزویه پی به مال ۱۴۴۷ق،
نگاشته و اینجا در مجله یقما مال ۱۴۴۱
شارة مرداده جاپ شده است.

رجوع به شرح مال شودش، پیاری محشر و ملة
کسر وی و مقابله آنکه مولی بخشی پور در
محله تهران اکنون بسته شده ۱۴۶۶ و
و خاطرات این الدین ایجاد کنند حافظ
قرمال فرمایان ۱۴۲۱ش، شود.

حسین اندلسی . [ح س ۳۴] (ایخ)

(ایخ) رجوع به حسین فرشی شود.

در زمان دیانت اور خود روحانی فم برای او بیرون مکانات رسمی مذهبی نباید این خود روحانی شامع از هر قاهره صورت گرفت.

حسین پستوی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این صریح بود بعد خوش و بحمد است.

جیشین پاسلامه، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این مید الله بن محمد بن سالم عربین عرب باسلامه از آل بادلس کندی حضرمی مکنی خودخ در مکة ۱۴۹۶ ق. = ۱۸۸۱ م. متولد شد و در ماقبل ۱۳۰۶ ق. = ۱۹۲۲ م. در گذشت مدفن عشو مجلس شورا بود. او رئیس «جایزه آنها» (الاعلام زرگان) و «تاریخ مکتب و جریان» (الاعلام زرگان) و «میراث المؤلفین».

حسین بالفضل، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

وجوی ۷ حسین حضرمی شود.

حسین بالassi، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این حسن بن محمد بن عبد الله شیرازی در حجاز بود و سال ۱۸۵۴ ق. بدمشق شد. اور امام تحقیق روح الائمه (عبدۃ المأوفین) ۱۸۶۱ م. و در ۱۴۱۷ ق. در گذشت.

حسین بالقراء، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این اویین متصویر این باقر را بن عصیخ این تیسورد گور کانی است. و در ۱۹۱۹ ق. در گذشت.

حسین بالخطاب، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این منظوم به حبیثی گور کانی است و مسماط حسین بوزرا معروفت در بوستان شری دارد و کتابی بنام «نزول» در حصف بدرو منسوب است. و کتاب «مجالیس المشاق» (۱) را نیز کمال الدین حسین فناوی بنام او نیاف

در گذشت. اور امام «قصص سید الداود» و جریان (مجمجم المؤلفین از الاعلام الشرقي) ۲۴۰ و در ۱۴۰۰ و تهرست کتابهای از هر ۶ (۱۴۰۰) جسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این اسدی بن یونسی خوش و بحمد است.

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ) این این چهارمین حشره شاهزاده مکنی خودخ در مکة ۱۴۹۶ ق. = ۱۸۸۱ م. متولد شد و در ماقبل ۱۳۰۶ ق. = ۱۹۲۲ م. در گذشت مدفن عشو مجلس شورا بود. او رئیس «جایزه آنها» (الاعلام زرگان) و «تاریخ مکتب و جریان» (الاعلام زرگان) و «میراث المؤلفین».

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

وجوی ۶ حسین عدوی

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) این آقا باقر اور امام اسرار انتقال و در ۱۴۱۷ ق. در گذشت (در ۱۴۰۰ و ۱۴۱۷ م. = ۱۸۷۰ و ۱۸۸۱ ق.)

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) این محمد رضا حسینی شهر شاهر رجال شدن است. اور امام متظاومه «نبیه القائل» در ملکه بالو تقسیم سوده بقر، وی در ۱۴۲۸ ق. = ۱۸۷۳ م. در گذشت. (اعلام الشیعه قرن سیزدهم ۳۹۰ و افیان الشیعه ۱۹۱۷ م.)

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) این رضا حسینی نقیب اصولی اور امام ذینة القائل در نسبه جمال ویک تفسیر دارد و در ۱۴۲۶ ق. در گذشت.

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

ایمان الشیعه ذریعه (ذریعه - ۱۱۰۱) ۱۱۱۰ م. در گذشت.

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) (حاج آقا...) این آفلعلی بن احمد بن هلیقی بن جواد طباطبائی بروانی

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) این آفلعلی بن هلیقی بن جواد طباطبائی اور امام ذینة القائل در نسبه جمال ویک تفسیر دارد و در ۱۴۲۶ ق. در گذشت.

حسین بروانی، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

کرده و در هند بنامی چهلی شده است. وجوی ۱۰۰ و ۱۹۹۶ م. ۲۱۷ و ۱۹۹۶ م. و تهرست «جالیس اندیشی و تهرست مجلد سوم بکشانی و تهرست رجل حبیب السرداز سعدی تاجیمی شود.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) این محمد بن ابرار بن سبله بنی بدر العلوی یزدگردی شیخ بخاری است که از زواره بیرون بود و در ۱۴۲۰ ق. در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

و در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

این محمد ابرار بن سبله بنی بدر العلوی که طباطبائی نیپوی، شاعر فقیه اصولی منظومه جد خوبی بحر العلوم را خرید کرد و در ۱۴۲۶ م. در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

این سامي این علی بدوي شانعی مدرس جامع آذربایجان در قاهره در ۱۴۲۲ ق. = ۱۹۴۲ م. در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(۱) در مؤسس انتفاع داستانهای هنری و امردادی را به رخنی یونسیان و امامان و بزرگان صورقیان نسبت داده است. و نسخه چهلی هند این کتب دارای صحنه های عکس از این داستانها نبین میباشد.

(۲) این مدرسه را مهد بقی خان در ۱۴۲۲ ق. بایه گذشت کرده است.

حسین باقرها

کرده و در هند بنامی چهلی شده است. وجوی ۱۰۰ و ۱۹۹۶ م. ۲۱۷ و ۱۹۹۶ م. و تهرست «جالیس اندیشی و تهرست مجلد سوم بکشانی و تهرست رجل حبیب السرداز سعدی تاجیمی شود.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(ایخ) این محمد ابرار بن سبله بنی بدر العلوی یزدگردی شیخ بخاری است که از زواره بیرون بود و در ۱۴۲۰ ق. در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

و در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

این محمد ابرار بن سبله بنی بدر العلوی که طباطبائی نیپوی، شاعر فقیه اصولی منظومه جد خوبی بحر العلوم را خرید کرد و در ۱۴۲۶ م. در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

این سامي این علی بدوي شانعی مدرس جامع آذربایجان در قاهره در ۱۴۲۲ ق. = ۱۹۴۲ م. در گذشت.

حسین بحر العلوم، [حُسَيْن بْنِ عَلِيٍّ] (ایخ)

(۱) در مؤسس انتفاع داستانهای هنری و امردادی را به رخنی یونسیان و امامان و بزرگان صورقیان نسبت داده است. و نسخه چهلی هند این کتب دارای صحنه های عکس از این داستانها نبین میباشد.

(۲) این مدرسه را مهد بقی خان در ۱۴۲۲ ق. بایه گذشت کرده است.

(۱) در مؤسس انتفاع داستانهای هنری و امردادی را به رخنی یونسیان و امامان و بزرگان صورقیان نسبت داده است. و نسخه چهلی هند این کتب دارای صحنه های عکس از این داستانها نبین میباشد.

(۲) این مدرسه را مهد بقی خان در ۱۴۲۲ ق. بایه گذشت کرده است.

- خوسته قرمهیادالدین بنوی غایجه بیست دالع در جلگه کنار آغچایی، متعلق ملازیانی دارای ۲۰۸ تن سکت بیاشد. ترکیز زبانه لزامی های و نکات مشروط بیشود معمول آن، غلات، حبوبات، ادویه و بکشاورزی و گردواری گذران میکند. منابع دستی جاییم یافی. دهه اواخر و در ثابتان آزاده از همین قرمهیادالدین میتوان اثمر بود. (از فرهنگ پژوهانی ایران ج ۱).

حسین پیغمبری. [حُسَنْ بَنْ بَرِّ] (اخ) نعی است از دهستان هنام و بسطام پشت سله شهرستان خرم آباد واقع در ۱۳۷۰ کیلومتر از شهر خاور اشتر و ۱۳۲ کیلومتر از شهر خرم آباد به الشتر، ناجیه بیست و اربع در جلگه صربدری ملازیانی دارای ۱۸۰ تن سکته بیاشد، فارسی لکنی زبانه - از سر آب هنام مشروب میشود محصولاتش، غلات، زیبات و پشم، حبوبات امالی بکشاورزی و گردواری گذران میکند راه مالرواست. ساکنین از طایفه حسنوند بوده ای تعلیف احشام (زمیان فشلاق) میرونند. (از فرهنگ پژوهانی ایران ج ۱).

حسین پیغمبری. [حُسَنْ بَنْ بَرِّ] (اخ) این علی درجوع به حسین کاشی و حسین سلامی شود.

حسین پیغمبری. [حُسَنْ بَنْ بَرِّ] (اخ) این عنوین محمدی گذشت ۱۷۶۵ق. او راسته ملائیکه الکنوزو و میتهات القلوب در تصوف که برای سیستان بازیده تألیف کرده است. (هدایة العارفین ۳۱۷۰).

حسین پیغمبری. [حُسَنْ بَنْ بَرِّ] (اخ) این عمر بن سینه میتهاتی بهم شاعری شناسی رشاعر بود. در بیروت ۱۲۴۹ق. = ۱۸۴۳م. برآمده و نیاید کی از طرف بیرون در بیاران از کشته ای شد. کرد و برای است جمهور عجمی مورد بیهودگی شد و بیان شعر و ریشه ایمان از روی باقی است بود ۱۲۹۸ق. = ۱۸۸۱م. در گذشت (تاریخ آداب الفتن) بیان - ۲۲۹۱ و مجموع المطبوعات و معجم المؤلفین).

حسین پاشا. [حُسَنْ] (اخ) این محمد و قصی معلمی راضی مدرسه هندسه فناهی در ۱۲۸۳ق. با اسماعیل ابا ایلاریس و شود و در پیرنیات صفت چلی مصر کوششها کرد. او راست اسعاف الاستعاف و بولاق در ۱۲۹۰ق. والدر التئو ترجیه از ترکی بیان در ۱۲۹۱ق. (معجم المطبوعات).

حسین پاشنه طلاقی. [حُسَنْ قَدْرَنْ طَلَاقْ] (اخ) این اسماء این بزنی - خانه برخانیه تولیب از ملاعده ایه بزدی دارد (ذریعه ۱۰۶۹).

حسین پروانه. [حُسَنْ قَدْرَنْ بَنْ] (اخ) اصفهانی شاعر عده فتحیه لیشان بود. (ذریعه ۱۰۶۹).

حسین پیغمبری. [حُسَنْ بَنْ بَرِّ] (اخ)

و درین بیش الغفتاده ای حدیث، در گذشت او راست ممالک التنزیل هنوزم و معاجم البسته والتمهیب و شوال الشیخ و الجعیجین الصعینه (سیر البلا ۱۴۲، ۱۴۳ و ۱۴۴) و مطبقات الشافعیه ۲۰۳۲ و تذکر فاعلیه ۲۰۱ و این شلکان ۲۰۰۶ و شلران ۱۴۰۶ و روده ۱۴۰۶ و مفاتح و مطبقات المفسرین سیوطی ۱۲ و معجم المؤلفین السادة و کشف الظفون و معجم المؤلفین وحدیة العارفین ۱۳۲ و تاریخ کرمه ۸۰۹ و ۸۱۲). (در گذشت افرادی ۲۲۶۸ و «الدلائل» (ذریعه ۱۰۱۱) و تاریخ کردیاسی من ۱۰۶۸).

حسین بصری. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این عبدالله بن مکنی با یوهی الله میکنی مؤلفات بسیار داشت و در ۱۴۷۸ق. = ۹۷۸ در گذشت (معجم المؤلفین ۱۹۱۶).

حسین بصری. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این علی قمری - ابو عبد الله یوندانی تنوی. در جوی ای حسین نمی شود.

حسین بصری. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) وجدی میهمی و حسین بن نصر شود.

حسین بطیطی. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این علی (الشيخ الصافط ...) تبصرة المؤام مرتفقی رازی از قارسی بزرگ ترجمه کرده است (ذریعه ۲۱۲۸، ۱۴۲۰).

حسین بغدادی. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) از جیریان و متكلمان مدة سوم بود. رجوع به حسین تخاری بن محمد شود.

حسین بغدادی. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این عبدالله بن یوسف بن احمد بن خیز بغدادی مکنی با یوهی علی، شاعر قیاسی برشک در بند اعتماده ای تذکر ۱۴۷۸ق. = ۱۰۸۱ در گذشت، او صاحب قصیده رانی است که باین سینا منسوب شده است. (معجم الادباء ۲۳۱۰ و معجم المؤلفین).

آغاز قصیده جینیه است، بر بکایای افلاک البدار آخذد ذا السیدام اخه علی در این قصیده بر علوطیح و مقام رفع علمی درون، زنی دی دلیل است.

حسین بغدادی. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این هشان بن نایت هنری بود در ۱۴۷۸ق. = ۱۹۸۸ در گذشت مقطومه بی درجه ای تذکر (الوانی) او نیز ۱۰۱۴۱ و مطبقات الفرا ۱۴۲۱ و منتظم این جوزی ۱۴۲۰ و معجم المؤلفین).

حسین بغدادی. رجوع به حسین منجم شود.

حسین بفتحی. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این ابو محمد مصطفی استادیه نصر اللہ قادری مقتول در ۱۶۸۱ق. بوده و بوی اجازت داده است وی شاگرد مجلسی و محمد این کاظمی و حرم عاملی بوده است. (ذریعه ۱۴۰۰، ۱۴۰۱).

حسین بفوی. [حُسَنْ بَرِّ] (اخ) این مسعودی میر محمد میروفه باین قرائتی شاغر در مر والرد شراسان در ۱۴۶۰ق. = ۱۱۶۲م. بین الزهقان و اندیمشاد میل مصر

حسین چیکانی، [ح سن د ت ن ب] (ایخ) رجوع به حسین چیکانی شود.
 حسین چکانی، [ح ت س ن ب] (ایخ) این ابراهیم اور استاد آیات علوی
 اعلم (ذریسه ۱۴۹۰، ۲۹۳) است.
 حسین توپانی، [ح س ن ب] (ایخ) این
 عبدالله معروف با عن الدین اور استاد شرح
 عوامل و اقسام فتوی فرقه و در ۴۷۰.
 سیمین ۱۵۲۰ ق در گذشت (اعلام زرگانی ۱۴۰۰ م).
 ۲۶۲ و معجم المؤلفین (در ۱۴۰۰، ۲۶۲)
 اور آن توپانی پسر عبدالرحمن
 و ملک پسر امام الدین رومی نکاشه و لکش
 تحریر ندوای هرج مواقف پذوسته است.
 حسین قوقادی، [ح س ن ب] (ایخ) این
 عبدالرحمن رجوع به عاده قبل شود.
 حسین ٹھالینی، [ح س ن ب ک] (ایخ)
 رجوع به حسین ٹھالینی شود.

حسین ٹھلپی، [ح ت س ن د] (ایخ)
 این محمد بن حسین بن عبد الله ابن صالح بن
 شعب بن قتيبة بن قفعی دینوری مکنی با رو
 عبدالله محدث است. در پیشاپور در دریج الکثر
 ۴۱۴ ق = ۱۰۲۲ م در گذشت و از
 ابویکر ابن السنی روایت دارد. (معجم
 المؤلفین ناز سیستان ۱۱، ۱۱۰ و عیون
 التواریخ ۲۰: ۱۲ و شنیزان الفہد ۲۰۰۰، ۳۲).
 حسین گهر - [ح ت س ن د] (ایخ)
 (بیرزامحمد ...) اور استاد نظرلعله دارد
 و دیوانش جلی شده است. (ذریسه ۱۴۰۰، ۱۸۲).
 حسین گلکی، [ح س ن د] (ایخ)
 مشهودی که در کتابهای مختلف در همین الفتاوی پادشاه
 است. در هدایة المارفین ۱۱: ۳۱۹۱ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲
 پادشاه نخستین داماد خیضه هندی داشت
 و فائز را درا - ۱۱۷ ق نکاشه و منتوی
 «نایاب الا تکار» در ۱ هزاریت یاریست
 داده است و دویین را پسر غیاث الدین علی
 متویی ۹۹۵ ق. و صاحب دیوان شعره استه
 شده است. رجوع به ذریسه ۱۴۰۰، ۱۸۰ شود.
 حسین چالدار، [ح س ن] (ایخ)
 یکی از امراء شامگاه فرمادروی شیراز
 در خانه هشتادم، رجوع به تاریخ صور حافظ
 ح س ۱۱۸ و ۱۷ شود.

حسین چالدار، [ح س ن] (ایخ)
 رجوع به حسین چالدار شود.
 حسین چالوی، [ح س ن د] (ایخ)
 این حدوث مکنی با یادآنهاست و است
 از نسان بن یحیی حدیث شنید. رجوع به
 ابو القاسم شود.

حسین چرچانی، [ح ت س ن ا] (ایخ)
 این سنن. (بالانعلی) مکنی با ابوالحسن.
 او راست: جلا، الاذهان در تفسیر قرآن
 که متصر تفسیر ابوالفتوح است و در هم
 چند پهاب شده است. وی در سده دهم
 میزیست. (ذریسه ۱۴۰۰، ۱۲۲)، و فهرست
 سیصلارج ۱۱: ۱۰۱ و فهرست دانشگاه
 ح ۱ س ۸۵ و مقدمه چاپ نشیم).

حسین چیلکت، [ح س ن د] (ایخ)
 دیوبندی شاهر حضرت علی خان اوزدا
 در مجلس الشفافی می ۱۴۰۰ و ۱۴۰۲ پادشاه گردید
 است.
 حسین پیر فیما، [ح س ن د] (ایخ) مؤذن
 البلاک رجوع به پیر فیما و مؤذن المسکن
 شود.
 حسینه، [ح ت] (عص) رجوع به حبشه
 شود.
 حسین قاراج، [ح س ن] (ایخ) اصفهانی
 شاهر دوره قاجار دیوان شعر وی در هزار
 ییت است. (ذریسه ۱۴۰۰، ۱۶۰).
 حسین قیمانی، [ح س ن د] (ایخ)
 این احمد بن نبان رجوع به آیانی شود.
 حسین قیربنی، [ح س ن ب] (ایخ)
 رجوع به حسین قیقبن حسام الدین، ویران
 پیر بزی شود.
 حسین قیریزی، [ح س ن ب] (ایخ)
 این احمد بن محمد از بزی و اور است، هفتاخ
 الکنو و مصابح الرمزه (کشف الفتنون).
 حسین قیریزی، [ح س ن د] (ایخ)
 (حافظ ... ساکن اسلیمان و ملازم بزرگ
 حبیبه صدر بود و در حدود ۱۰۶۰ ق.
 در گذشت ویزیر بزرگ اعلی رضا زاده
 سال سقامت شیخ الاسلامی منصوب شد. (ذریسه
 ۲۲۱۱، ۹).

حسین قیریزی - [ح س ن د] (ایخ)
 این حیدر قیریزی مرعشی رومی ساقی در گذشت
 ۱۱۷۶ ق. اور است جامع الکنو و جز
 آن، (معجم المؤلفین بتعلی از هدایة المارفین و
 فهرست خدیبوی).

حسین قیریزی، [ح س ن د] (ایخ)
 این یحیی قیریزی مرعشی رومی ساقی در گذشت
 ۱۱۷۶ ق. اور است جامع الکنو و جز
 آن، (معجم المؤلفین بتعلی از هدایة المارفین و
 فهرست خدیبوی).

حسین قیریزی، [ح س ن د] (ایخ)
 این هبدالرضا خطبی، اور است دینهای ر
 الائمه، (اعلام الشیعه) قرن سیزدهم ۱۴۷۰
 المؤلفین).

حسین قیریزی - [ح س ن د] (ایخ)
 این یحیی قیریزی شیخی مکنی باری تندیس
 میگرد. و دایانی دارد، (از اعیان غر ناطه
 اوساوس در دنیا را در ۱۴۰۰ ق =
 ۱۴۲۸ م. اور است انتقالیه عرضه
 حسن و فتح علی و دیوان شعر (اعلام الشیعه
 قرن سیزدهم ص ۲۴ و ایمان الشیعه
 و معجم المؤلفین).

حسین قیلبی، [ح س ن د] (ایخ)
 این حسین قیلبی متکلم، اور است از ایاد
 متکلم و شاعر. متولد نجف ۱۱۸۹ ق =
 ۱۷۴۶ م. و متوفی در ۱۲۱۰ ق =
 ۱۸۴۵ م. اور است انتقالیه عرضه
 حسن و فتح علی و دیوان شعر (اعلام الشیعه
 ۱۱: ۲۷۲ و ایمان الشیعه
 و معجم المؤلفین).

حسین قیلکنی، [ح س ن د] (ایخ)
 این محمد، (محمد ...) شاهر کاشانی بهمن داشت
 و در ۱۰۴۱ ق. در گذشت. (ذریسه ۱۴۰۰، ۹).
 ۱۶۸).

حسین تجهیزی، [ح س ن د] (ایخ)
 این محمد بن حسین تجهیزی مکنی با ابوالسود
 متکلم و شاعر. متولد نجف ۱۱۸۹ ق =
 ۱۷۴۶ م. و متوفی در ۱۲۱۰ ق =
 ۱۸۴۵ م. اور است انتقالیه عرضه
 حسن و فتح علی و دیوان شعر (اعلام الشیعه
 ۱۱: ۲۷۲ و ایمان الشیعه
 و معجم المؤلفین).

حسین قیلکنی، [ح س ن د] (ایخ)
 این محمد بن حسین تجهیزی مکنی با ابوالسود
 متکلم و شاعر. باشد که نیز به
 دیوانش ناگفته شد و دیوان شد و در سن در

(أع) ابن محمد بن احمد فساتي الطبي
جياني مکنى بايو علي نسبة حافظ لنوى
شاعر در شهر ۱۴۲۴ق در ۱۴۳۰م متولد
در گذشت است. اوراسته «قصيدة الفعل» و
شیعر الشکل». سمع المؤلفین از سیر البلا
۱۴۲۷م ولایت ۱۴۵۶م و این که در
وقایت الاعيان ۱۴۸۱م و بادای این که در
۱۴۸۰م نداشت نیز از مجموع المؤلفین
الطباطبائی در ۱۴۷۱م در مرآت البستان
در کشف الظنون و مهدیة المؤلفین
۱۴۹۷م).
حسین جیلانی. [ج س ن ج] (أع)
رجوع به عین لبانی شود.

حسین جتالجه وی. [ج س ن ج] (أع)
این عبدالله حقی مدرس اوراسته
«المحدثة النذرية في شرح الطريقة الصمدية»
و در ۱۴۲۰م در گذشت. (روضات ۲۱۶ و
مهدیة المؤلفین و ایضاً شرح المکون ۳۹۹۱
کشف الظنون و ایضاً شرح المکون ۴۲۹۰) و
معجم المؤلفین و مهدیة المؤلفین ۱۴۹۱م.
حسین جلیلی. [ج س ن ج] (أع)
این موسی بن هبة اللہ بیوری تهوری اور استه
نمایار الصادقین در تهری، ویس از ۱۴۹۵م =
۱۴۱۱م در گذشت. (روضات ۲۱۶ و
پر و کمال نیل ۱۴۰۱ و معجم المؤلفین در
مهدیة المؤلفین ۱۴۱۰م مرگ اور استه
در ۱۴۹۰م نوشت است).

حسین حلقی. [ج س ن ج] (أع)
این پسر تضییی بن محمد بن علی جیانی خاتمی
شاعر، نگارگر شعر دارد وی در ۱۴۶۷م
= ۱۴۸۰م متولد و در ۱۴۹۰م در گذشت.
جز آن و در ۱۴۰۰م در ۱۴۲۰م در گذشت.
مهدیة المؤلفین ۱۴۲۰م (معجم المؤلفین ۱۴۲۰م و مهدیة المؤلفین).
حسین حاکمی. [ج س ن ج] (أع)
این عبدالله اده وی حقی ملقب بالی.
اور استه «عقد العمان» و «دیلمیة الفاتح» و
جز آن در ۱۴۰۰م در ۱۴۲۰م در گذشت.
مهدیة المؤلفین ۱۴۰۰م = ۱۴۲۰م در گذشت.
حسین حاکمی. [ج س ن ج] (أع)
این هدایتی بن محمد بن علی جیانی خاتمی
شاعر، نگارگر شعر دارد وی در ۱۴۶۷م
= ۱۴۸۰م متولد و در ۱۴۹۰م در ۱۴۱۰م در گذشت.
جز آن در ۱۴۰۰م در ۱۴۲۰م در گذشت.
حسین حارثی. [ج س ن ج] (أع)
این هدایتی بن محمد بن علی جیانی خاتمی
شاعر، نگارگر شعر دارد وی در ۱۴۶۷م
= ۱۴۸۰م متولد و در ۱۴۹۰م در ۱۴۱۰م در گذشت.
حسین حارثی. [ج س ن ج] (أع)
این هدایتی بن محمد بن علی جیانی خاتمی
شاعر، نگارگر شعر دارد وی در ۱۴۶۷م
= ۱۴۸۰م متولد و در ۱۴۹۰م در ۱۴۱۰م در گذشت.
حسین حارثی. [ج س ن ج] (أع)

این هدایتی ابراهیم بن محمد ابراهیم طی این
عصر، نگارگر شعر دارد وی در ۱۴۶۷م
= ۱۴۸۰م متولد و در ۱۴۹۰م در ۱۴۱۰م در گذشت.
حسین حاسب. [ج س ن ج] (أع)
این محمد بن عبدالواحد این الونی (۱)
بندادی ضریع فرضی مکنى بايو عبد الله
حساب در گذشت در بنداد در ۱۴۷۰م
۱۴۷۰م - ۱۴۷۰م اور استه «الكافی» در
البراقش (معجم المؤلفین از سیر البلا
۱۴۱۷م ولایت الوفیات ۱۴۱۰م و وفات
الاعیان ۱۴۳۰م و انساب سهانی ۱۴۳۰م
و مهدیة المؤلفین ۱۴۱۰م).

(أع) ابن محمد بن احمد فساتی الطبی
جياني مکنى بايو علي نسبة حافظ لنوى
شاعر در شهر ۱۴۲۴ق در ۱۴۳۰م متولد
در گذشت است. اوراسته «قصيدة الفعل» و
شیعر الشکل».

(أع) ابن محمد بن احمد فساتی الطبی
جياني مکنى بايو علي نسبة حافظ لنوى
شاعر در شهر ۱۴۲۴ق در ۱۴۳۰م متولد
در گذشت است. اوراسته «قصيدة الفعل» و
شیعر الشکل». سمع المؤلفین از سیر البلا
۱۴۱۲م ولایت ۱۴۵۶م و این ندیم ۱۴۵۰م
ولسان المیزان ۱۴۶۲م و مهدیة المؤلفین
۱۴۶۰م و ندیم این گهید ۱۴۶۰م
و تذکرة السقطا ۱۴۶۰م و مهدیة المؤلفین
۱۴۶۰م و تذکرة السقطا ۱۴۶۰م و مهدیة
الطباطبائی در ۱۴۷۱م در مرآت البستان
در کشف الظنون و مهدیة المؤلفین
۱۴۹۷م).

حسین جلالی. [ج س ن ج] (أع)
رجوع به عین ارس و سینهان ایس و سینهان
ملاء الدولة شود.

حسین جلیس. [ج س ن ج] (أع)
این موسی بن هبة اللہ بیوری تهوری اور استه
نمایار الصادقین در تهری، ویس از ۱۴۹۵م =
۱۴۱۱م در گذشت. (روضات ۲۱۶ و
پر و کمال نیل ۱۴۰۱ و معجم المؤلفین در
مهدیة المؤلفین ۱۴۱۰م مرگ اور استه
در ۱۴۹۰م نوشت است).

حسین جهمی. [ج س ن ج] (أع)
این ملامعت از قریشیم و زیر در جهاد فرسنگی
سراف معروف با اساقف جم متوفی در ۱۴۹۵م
ذیحجه ۱۴۱۹م اور استه جام جم در قاریخ
سراف و بناور و بربان الدمائی (در ۱۴۹۵م
۱۴۱۰م) -

حسین جبلانی. [ج س ن ج] (أع)
این حدان خسین (۱۴۶۰م - ۱۴۸۰م) اور استه
مکنی با پاپو عبدالله، اور استه «الخیار اسحاق
الآباء» و «المهادیة» و «الاخوان» و جز
آنها وی استاد شیخی بروده است.

حسین جوزف قلنی. [ج س ن ج] (أع)
این ابراهیم بن جفرون سهوب به جوزف
(جوسپ = کوشک) کوهی بعلوان است.
وی قبه پرورد ۱۴۶۸م در گذشت.
اور استه التکیف و جز آن (مهدیة المؤلفین
۱۴۱۰م وزیر کلی ۱۴۱۰م)،

حسینیجہ. [ج س ن ج] (أع)
دهن پخت بجف آبد شهرستان اصفهان
• «مرار گری شمال اختری بجف آبد. کثار
و راه نادر شاه به انوشیروان، جلگه». مکتمل،
مسکنه ۱۴۶۹م تن زیان فارسی. آب از
نکات، محصول بغلان، اتکو راسب زیستی
صیخو، باقام، اکتیار، شعله، ذراحت، صنایع
دستی زیان، اگر ایس باقی، دام، گرم چیستن
و راک کار او اس ای امامه ماری دارد، (فرهادگر
جز ای ای ایرانی ۱۰م).

حسین جهان سور. [ج س ن ج] (أع)
رجوع به جیان قوری و کلام غوریان شود.

حسین جیانی. [ج س ن ج] (أع)
(أع) این عبدالله بن عبد العزیز بن محمد
جیانی فهری فه راهی بلخی طالعه معروف
این ناظر. رجوع به جیان فه طالعی شود.

حسین جیانی. [ج س ن ج] (أع)

حسین جرفداد قلّانی. [ج س ن ج] (أع)
(أع) این علی بن جفرون علیکان بن مصلی
دلف عجی ای دل خن ای دل خن ای دل خن
معروف این ماکولا بود. وی در ۱۴۶۸م =
۱۴۲۹م متولد و در شوال ۱۴۴۷م =
۱۴۰۵م در گذشت. اور استه «الا کمال»
حررجال، (معجم المؤلفین از معلمات خالمه
۱۴۱۱م و منتظم این جوزی ۱۴۱۷م - ۱۴۱۷م
سلیمان الدھب ۱۴۰۲م و مهذب عای این
ماکولا بود.

حسین جزا فری. [ج س ن ج] (أع)
(أع) این محمد بن احمد بن محمد رضا این
علی جزائیری شوشتری سرمه آبادی. در
جمادی الثاني ۱۴۲۲م ق = ۱۴۰۰م در
گذشت، اور استه «تعجم النوم». (اصناف
الشب، و معجم المؤلفین).

حسین جزا قری. [ج س ن ج] (أع)
(أع) این رضا بن علی اکبر بن عبدالله
شوشتری ایشی قبیه اصولی بود. در شوشتر
متولد شد و در بیت پال ۱۴۱۱م در گذشت.
اور استه «قوایل الاحکام و جز آن». (اعلام
التبیع قرن سیزدهم، ص ۳۹۲ و معجم
المؤلفین که اینها شیوه).

حسین جزا قری. [ج س ن ج] (أع)
این عبدالکریم بن محمد جوانین عبدالله
جزائیری موسی شوشتری قلیه بوده است
در کاظمین ۱۴۴۹م = ۱۴۳۰م در گذشت
آلیانی دارد. (اعلام الشیعه قرن سیزدهم
من ۳۹۸ و معجم المؤلفین).

حسین جزری. [ج س ن ج] (أع)
(أع) این احمد این عبدالله شاغنی در گذشت
۱۴۴۴م، دیوان شعر و مصاحف الزمان دارد
مهدیة المؤلفین ۱۴۰۰م - ۱۴۰۹م از صفت
الادب.

حسین جزری. [ج س ن ج] (أع)
(أع) این احمد جزری حلی شاعر از خطب
بروم وقت و باز گذشت و در ۱۴۲۴م
در گذشت. دیوان. شعر دارد.
مهدیة المؤلفین ۱۴۱۰م).

حسین جسر. [ج س ن ج] (أع)
ظرابیلی - مخفی علی ابلیس روز نامه نگار. متولد
۱۴۶۱م = متوفی در ۱۴۷۲م ای ای ای ای ای ای
۱۴۰۹م ای
بیکرد و والیانی دارد. مائد الدین، مهدیة و جز
آن. (معجم المؤلفین از غیره است غلظی
تر ایم هله علی ابلیس م ۶۷۱ و نفع الشام
من ۱۴۶۱م و نداری آداب اللطفه جز زیدان ۱۴۰۹م
۱۴۰۱م و معجم المطربات و اکتفاء النزع و
پاچه المکتون و فهرست همایی تهواریه و پانع
از هر دارالکتب وزیر کلی من ۱۴۲۶م).

حسین جعل. [ج س ن ج] (أع)
این علی ابراهیم معروف بجمل الکافندی
متکم بود. متولد و وفات اور استه این ندیم
(۱۴۱۰م - ۱۴۱۸م) آورده و در الواقی

حسین حلبی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) رجوع به حکیم کوچک شود.

حسین حلبی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن سلیمان بن داردین حیدر علی جیش شاعر یزدکش مولود در نجف ۱۲۶۲ق = ۱۸۴۶م. و متوفی ۱۲۲۶ق ۱۹۱۸م = زمانه زاده در پریشکن دارد. (اطلاعات الشیعه قرن چهاردهم ۴۶۱ و شعراء الصدیقانی ۱۹۷۰۲ و معجم المؤلفین).

حسین حلالجـ، [جـ سـ رـ حـ لـ] (إع) (إع) ابن منصور الیومی فارسی بخواری پهلوای صوفی که در پیشاد در ۲۶ ذی القعده ۲۰۹ = ۱۲۶م. بدار کشیده شد. کتابهای اذوی باقی است. رجوع به حلالجـ در همانه انتقام، و تنبیه و اثر آن مسعودی ۴۸۷ و نهرس ابن الدیم ۱۹۰ و تاریخ بغداد ۱۲۰۸هـ ۱۱۲۰ق و روضات ۲۲۶ و ابن خلکان ۱۱۸۳ و منظمه ابن جوزی ۱۶۰۶ و میرای ابن کثیر ۱۳۲۶ و لسان البترازن ۳۱۴ و هدیة المؤلفین ۱۲۰۶ و ابی الفداء ۵۱۲ و شدراط. ۲۰۲ و مرآت الجنان ۲ : ۲۰۳ و منهج البیان ۱۱۷ و تنقیح الممال ۱ و ۲۶۶ و مقدمه ماسپیون بر دیروانی و تاریخ الشلاقس ۲۴۲ شود.

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ كـ] (إع) ابن حیب ملقب بیدر الدین. در کنفه ۷۷۹ ق. او راسته اصیون الریبع. (کشف الطافر).

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ لـ] (إع) ابن سلیمان طافری. رجوع به حلبیه طافری و حسین دوانی شود.

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ لـ] (إع) ابن عرب بن حسن بن عمر بن حیب خنزی ملقب به شرف الدین در جدادی دوم ۷۱۲ق = ۱۳۱۲م. مولود و در طلب ۷۷۷ق = ۱۲۲۶م. در گذشت. او راسته «النھرست» و «الشیخة». (معجم المؤلفین از شدراط اندھب ۳۰۱۶).

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) رجوع به حنواری شود.

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن کمال الدین الابرار العسکری اعلی ادیب شاعر زبان شناس. او راسته کتاب الرجال (معجم المؤلفین از شرایع العلیة خانلاری ۲، ۲۰۰ و کلمان ۲، ۲۲۳ و ذریس ۲۰۰ و ۲۸۰ و ۲۸۰ و سلاقوس ۴۴). و نورست داشکه ۱۷۰۴هـ و سلاقوس ۴۴).

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ لـ] (إع) ابن دره نیای مالم فقیه بود و در نیل در ۶۶۴ق. در گذشت و چنانها را بجهه برداشت. تهذیب دارد. (معجم المؤلفین بنقل از ایوان الشیعه).

حسین حلبوی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن حسن بن محمد بن حلبوی شاعری باجر جانی شاعری مکتبی ابو عبد الله. اتفاقاً بودند مذکون او ادیب بود در بخارا در ۴۸۴ق. بزاده و در همانجا باقی متصوی بود و زیب اول ۴۰۳ق.

= ۱۲۹۸م در گذشت (معجم المؤلفین از دبلیو مؤرخ المغرب).

حسین حسنی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) رجوع به حسنی، وزیر و حسین ادمیه مکتبی شود.

حسین حسنی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن خبیل الکربلای صوفی مدرس در قمدنیه بدل ۱۲۱۸ق. در گذشت. او راسته «ماشیة سراجیه و اشرافه الساعۃ» و جزو آن (هدیه المؤلفین) در گذشت. (کشف الطافر و معجم المؤلفین) رجوع به حسنی شود.

حسین حبیبی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن محمد بن حسین بن عبدالله جبیی صوفی در شهر سیون در ۱۲۵۸ق = ۱۸۴۲م. متولد و در مکه در ۱۴۲۰ق = ۱۹۰۲م. در گذشت کتابچه‌ی زیر نوشته روایات شویش دارد. (معجم المؤلفین از الاعلام الشریفه).

حسین حبیبی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن علی ابن حسن بن ابراهیم یعنی آبی شالیق اتفیه مکتبی در ۱۲۰۴ق = ۱۷۹۰م. متولد و در ۱۴۲۰ق = ۱۹۰۰م در طهراب در گذشت. او راسته «بلغه الارادة و نیل الحسنه» و جزو آن (معجم المؤلفین از نیل الوطیر ۳۸۰۱).

حسین حدادی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن محمد بن جکی رومی لغوی مفسر او راست «معراج الراویه» در تفسیر (معجم المؤلفین از عده المؤلفین ۲۲۰۰ و باطح المکلون).

حسین حرامی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) (إع) فنسی خانلاری محدث اصولی در گذشت ۱۰۷۷ق. او راسته «القول البدری» (معجم المؤلفین بنقل از دبلیو دوم بروکلان من ۱۱۸).

حسین حبیبی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) (إع) (جـ سـ رـ حـ) ابن محمد حسن بن مسحوم قزوینی شیرازی عارف شاعر. در گذشت ۱۲۴۹ق. او راست «خمسة حبیبی» که پنج محتوی است بنام «اللهی نامه» و «افتخار نامه» و «مهر و ماده» و «وائمه و مقدرا» و «وصفت الحزل» که در شیراز بازخواج او بر دیباچه ای محتوی مولوی در ۱۴۲۴ق. چاپ شده است. (ذریسه ۲۶۷ و ۲۶۸).

حسین حصاری، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن اساعیل بن مصطفی رومی. او راسته کشف الکروب که در ۱۲۰۰ق تألف کرد و راسته (عدیۃ المؤلفین ۱، ۲۲۷).

حسین حصنی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) ابن مسطفی بن عبدالرحمن بن محمد شافعی در دمشق متولد شد و در مانجا در ۱۲۶۰ق = ۱۷۴۰م. در گذشت در باب الشیرین دفن شد. او راسته حاشیه بر منهاج در راه شافعی (معجم المؤلفین از سلطان المرر ۱، ۱۲۴۰، ۱۲۵۰، ۱۲۶۰، ۱۲۷۰، ۱۲۸۰، ۱۲۹۰).

حسین حسنی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) رجوع به حسنی این علی بن حسن از سکان بخش رشخوار شهرستان تربت حیدریه - هنمه هزار گنی شوال باختیزی رشخوار چهارهزار گنی چهارهزار شویسی همراهی تربت حیدریه به رضخوار تابعیت واقع در جلگه سر دسر دارای ۶۴ تن سکنه می‌باشد. «ارسی زباند از قاتل مشردیه می‌شود معمولاً لاتین فلان، ادایه بشه. اهالی بکشاورزی، گلهداری غالبه باقی گلزاران می‌کنند. راه ماز راست. (فرهنگ جغرافیای ایران ۱، ۹).

حسین حسنی، [جـ سـ رـ حـ] (إع) این فقهی بن عبد الله بن عبدالرحمن. این ابویکر بلخی، افضل المفترمی صوفی مستوفی در ترمیم ۱۰۷۹ق = ۱۵۶۱م. او راسته «القصون الغنیمة» (معجم المؤلفین از التور السافر ۲۰۰ و ایضاً احتجاج المکلون و بروکلان ۱۶۵۰م و هدیه المؤلفین ۳۰۰۱).

(ز) این بیرون محدث است،
حسین خوارزمی [ح س ز ت] (ز)
بدر دینه است که ابوریحان کتاب
«النہیم» بنایی تألیف کرده.

حسین خوارزمی [ح س ز خ] (ز)
ابن حسن ملقب به کمال الدین مکنی
(ز) این حسن ملقب به کمال الدین مکنی
در ۸۴۰ ق. کشته شد. اور است: «اساس
النہاده فارسی در حساب و شرح فیضیه
برده بفارسی و شرح متونی مولوی بفارسی
و المقصود الاخصی در تربیة المسکنی (هدایة
العارفین ۱۵۰۵) و فهرست دانشگاه (۱۱۶۲)

جنوان هرات او را تکفیر کردند و شاهرخ
وی را به حکمه مذهبی کشید و تبره شد
لیکن او بکار دست از وی برداشت او را
کشید. (ز) ۱۱۹۵ و بیان شناسی ۲۷
۱۸۰۰-۲۲۹۰ و مباحث القاتل ۹-۱۰۰
ورج الـ جیب الـ سیر ۶۶ و کشف الظنوون).

حسین خوانساری [ح س ز خ] (ز)
(ابوالفالح...) این ابوالقاسم جعفر بن

حسین موسوی خوانساری متوفی ۱۱۱۱ ق.
جد صاحب روضات الجنات و استاد پیر العلوم
است اور است: تحقیقات بر شرح امیره و
جز آن. (ز) ۱۴۰۱ و ۱۴۰۶ و ۹۴۹۳-۹۴۹۴
از روضات من ۱۷ و تقویم البسطه من ۲۹۷۰.
و رجوع به ابرالمذاخر بمن شود.

حسین خوانساری [ح س ز خ] (ز)
برگ کتابین محدثین سین ماکن اصفهان متولد
۱۰۰۵ = ۲۱۰۸ و در گذشت ۱۱۹۹ ق.
اصولی اور است: «شارق الشموس» در شرح
کتاب «دررس» و چه آن. (معجم المؤلفین
از هدایة العارفین ۱۱-۲۲۴ و ابیان الشبه
۱۷۴۱-۱۷۴۲) و ایضاً عالمکون و فردیه در نام
مجله‌های پژوهش کتب او) و روضات
س ۱۹۹).

حسین خوانساری [ح س ز خ] (ز)
کوچک این آفشاریت بن آفشار بن آغا
حسین خوانساری بزرگ کشیری از «نعمیل»
بود تا در دارد و در ۱۱۹۱ ق. زندگانی است
(ز) ۱۴۴۰-۱۴).

حسین خوانساری [ح س ز خ] (ز)
(ز) قاضی خوانسار دریان شاه عباس و
شاگرد میرزا اجلان بالغی شیرازی بود.
(ز) ۱۴۴۰-۱۴).

حسین خوانساری درج اور است: سرور
خوانساری و زلائل خوانساری و حسین صدیقی
شود.

حسین خوجه [ح س ز خ] (ز)
بن علی بن سلیمان تووسی حقیقی. و تأسی
دیوان الانثارور تووسی بود در ۱۱۹۹ ق. =
۱۷۵۶ ه در گذشت. اور است: «بشار اهل
الایمان فی فتوحات آل عنان». (تاریخ
آذاب الله) برجی زینهان ۳ و ۲۰۰ و سیم
المطابعه و ترسیم ۲۱۹ و علام ذر کنی و
بروکان و معجم المؤلفین).

حسین خیاری [ح س ز] (ز) این

او کتابی بنام «صل» دارد. (ز) ۱۱۶
۱۱۶ = ۲۲۶

حسین خفری [ح س ز خ] (ز)
بنی شمس الدین محدث خفری. ملقب به قوام
الدین. اور است: جعفریه در حساب بخاری
که بنام شاه سلطان خفر نگاشته است.
(ز) ۱۰۹

حسین خلخالی [ح س ز خ] (ز)
ابن سین حسینی خلقی در گلشیه ۱۰۴
عاشیه بر اثر ابتذلیل و شرع کافیه در حساب
میداد. (هدایة العارفین ۱۱-۳۲۹ و
فریه ۱۱-۱۱ و کشف الظنوون).

حسین خلیع [ح س ز خ] (ز)
ابن یاسر بصری ملقب به خلیع و مکنی ابویوسی
خریسانی مولای فرزندان ملستان بن ریعه
اهلی است شاهزاده تکامی متولد ۱۲۶۴ ق.
و در گذشت ۲۵۰ ق. اور اصولیه اموره
شهر بوده است. (این النہیم) رجوع به خلیع
و ابوعلی خلیع ولد کای سر ۴۴۹ شود.

حسین خلیفه سلطان [ح س ز خ]
[ز] (ز) این محدثین مخدوم در هشت
آملی اصهانی مکنی ابوطالب و ملقب به
ملادین حساب تابیف پیاز بود در
۱۱۰۱ ق. = ۱۵۹۳ م. در گذشت
رجوع به خلیفه سلطان شود.

حسین خلیلی [ح س ز خ] (ز)
(حاج میرزا...) این میرزا خلیل این ابراهیم
مله‌رانی از مراجع شیعه در نجف بود در
۱۲۲۶ ق. در گذشت و اجازات وی برای
ذاکر داشت که برخی از ایشان مرجب است
لیز بالتفت در ذریه ۱۱-۱۸۲ یاد شده
است. و لیز اور است: ذریه الوداد» بری
مدرسه‌یی در نجف بساخت که هم اکنون
بنام وی موقوف است. خاندان و قرزاکان وی
در عراق و ایران و خلیل شهرزاده. وی
یکی از اکان سکانیه و طاشهان ایرانی
در عراق بود و آن دو دیگر مرحوم ملا عبد الله
ماز ایرانی متوفی در ۱۳۲۰ ق. و ملا محمد ساخت
در آسیانی متوفی در ۱۳۲۹ ق. بودند. من حوم
حاجی میرزا سین در ماه شوال هزار رسپ صادر
بیست و هشت هجری قمری در حلوی و سیم
دو نجف و غات بیافت. (ز) ۱۴۶۶

مامسر بن قزوینی. بادگار سال ۳ شماره ۴.
حسین خمیس [ح س ز خ] (ز)
بن نصرین محدث بن سین بن محمد بن
حسین کبوتر موصی شاقی مکنی ابو عبد الله
نهیج شاعر در گذشت. اور است: (از مجمع
حسین خلیفی [ح س ز خ] (ز)
ابن حسن ارمی. باز شرای دینه القبر است
و نظام المشریع در ۱۲۴۵ م. مرح کفت (ز) ۱۴۹۹-۹

حسین خفاجی [ح س ز خ] (ز)
ابن عقول بن سلطان حلیل اصولی غایه اور است:
المحجی بن الفلاح و جز آن در ۱۰۷۰ ق. =
۱۱۱۴ م. در گذشت (معجم المؤلفین از اوبان
الشیعه ۲۱-۳۸).

حسین خلوقی [ح س ز خ] (ز)
ابن عبدالمطلب در جوی خسینی میری شود.
حسین خفاف [ح س ز خ] (ز)
(ز) این ابوالعلاء او و دو برادرش هلو
عبدالحید از امام سادق روایت دارند و خود

حسین خرقی [ح س ز خ] (ز)
ابن هدایه این احمد بن علی خلیلی مکنی باز
علی قیمتی در عید اندر. اور است: مختصر
در فروع خلیلی و داد ۹۱۶ = ۱۰۸ م
در گذشت (تاریخ بداد ۹۰۸ و کامل این
اثر ۹۰۸ و معجم المؤلفین).

حسین خرم [ح س ز خ] (ز)
(ز) الوسی مازندرانی خراسانی الاصل
شاخص معرفی معاشر حدیث بود و در مجمع
الفصحاء در را یاد گردید است. (ز) ۱۰۶
۲۹۲).

حسین خزار [ح س ز خ] (ز)
این حبیبین ریحیان حدیث لفسی کوئی محدث
مورد نیز در بحداد حدیث گفت و در ذیجه
۱۸۲ ق. در گذشت تالیفی در قاریه دارد
(تاریخ بندوقی ۲۸-۸ و منتظر این
الجوزی ۱۰۴ و معجم المؤلفین).

حسین خزانی [ح س ز خ] (ز)
این هلی بن محمد بن احمد بن سین رازی
شیابوری شیعی مکنی باهوالتخواج هشیر.
کمتر ۱۰۲ ق. در ۱۰۷ م. زنده بوده
است. رجوع به کلمه ایروالخواج رازی در
همین لفظ نامه وزیر و ایضاً ایصالح السکون ۱۰۸
و ۱۰۹ و اهلان الشیعه ۲۲ و ۱۱ و
الترمه شود.

حسین خسروشاهی [ح س ز خ]
[ز] (ز) این علی خسروشاهی تبریزی
شاگرد سید کاظم در شنبه در حکم ملا بود.
ویس از ۱۲۸۱ ق. = ۱۸۶۱ م. در گذشت
رساله در دعا دارد. (معجم المؤلفین و اعلام
الشیعه ۲۰-۴).

حسین خصیبی [ح س ز خ] (ز)
(ز) این سهان بن خصیب مکنی ابو
عبدالله غله شاعر اور است: «اسماهالنی»
و جز آن (فهرست خوسی و نسان نیزهان
و معجم المؤلفین).

حسین خصیبی [ح س ز خ] (ز)
(ز) این سهان بن خصیب مکنی ابو عبد الله
نهیج شاعر در گذشت. اور است: (از مجمع
حسین خلیفی [ح س ز خ] (ز)
ابن حسن ارمی. باز شرای دینه القبر است
و نظام المشریع در ۱۲۴۵ م. مرح کفت (ز) ۱۴۹۹-۹

حسین خفاجی [ح س ز خ] (ز)
ابن عقول بن سلطان حلیل اصولی غایه اور است:
المحجی بن الفلاح و جز آن در ۱۰۷۰ ق. =
۱۱۱۴ م. در گذشت (معجم المؤلفین از اوبان
الشیعه ۲۱-۳۸).

حسین خلوقی [ح س ز خ] (ز)
ابن عبدالمطلب در جوی خسینی میری شود.
حسین خفاف [ح س ز خ] (ز)
(ز) این ابوالعلاء او و دو برادرش هلو
عبدالحید از امام سادق روایت دارند و خود

وهدیة المارقین (٢١٩٦).
حسین دیکبَه. [حُسَيْن دِيكِبَه] (إع) ابن طی صروف بروز مصلیب همیر کهیش از ۱۲۰۷ تا ۱۴۹۰ میلادی عربست. این کتاب پیش از عمل الفدا وین متواتر دارد.
(تاریخ آداب اللہ) چرچی فیزادان ۲۱۰۲ و مجمع المؤلفین).

حسین درفعی. [حُسَيْن درِفَعِي] (إع) ابن یعیی ابراهیم بن یعیی بن طی از نصر دهاری یعنی طوبی در دوره خود در رجب ۱۳۱۸ = ۱۲۵۵ هجری محتول صفوی و زبانها در ۹۷ نویسنده مقدمه ایشان دریج دارد.
(در کنشت، او راست، المروة الروقی والارتفاع في الردب على من اعمال الساعة وجز آن) مجمع المؤلفین الایل الواطن ۱:۱۰۰ در پرسطالع ۲۲۰۱.

حسین ذکاء الملک. [حُسَيْن ذِكَاء الْمُلَكْ] (إع) (از) رجوع به غریب شود.
حسین ذکر وفه. [حُسَيْن ذِكْرَ وفَهْ] (إع) رجوع به حسین بن ذکر وفه شود.
حسین ذی المدعاة. [حُسَيْن ذِي الْمَدْعَةِ] (إع) (ردیع) محدثین بن ذید بن سینه در ۱۳۰۶.

حسین رازی. [حُسَيْن رَازِيْ] (إع) این اهل العاجزازی ساقی او راست هدایه در ترسن. (هدایه المارقین) ۲۲۰۱.

حسین دلّالی. [حُسَيْن دَلِلَلِيْ] (إع) این اهل بن محمد بن احمد بن حسین بن احمد خراصی نیتاوری رازی مکنی بازوالتتوح (م ۵۰۳۵) پایه (ردیع) رجوع به ابوالمتوح شود. و در هدیه المارقین ۱۲۰۱ تبصرة الانام در مذکور و حلول الرسائل الصبغية رایی ثابت داشت.
حسین رازی. [حُسَيْن رَازِيْ] (إع) این محمد آملی مختلس رازی از اکتبان درویان بود و در ۱۱۲۰ میلادی که داشت او راست: «نصایع الایراء» و جر آن (هدایه المارقین) ۲۲۰۱.
حسین راغب. [حُسَيْن رَاغِبْ] (إع) این محمد بن مسلم بن راغب از اهل زندگان و اوراس است: الدراشتور نی دایل الترع والجودج بولان (م ۱۴۱۲). (معجم المؤلفین)
حسین راءیشی. [حُسَيْن رَاءِيْشِيْ] (إع) مذکور به شاپی شاعر معاصر مجرب دافتان بود (قدیمه ۱۰۰۰:۹).

حسین رئیس. [حُسَيْن رَئِيْسْ] (إع) دهی است از پیش شیب آب شهرستان زابل واقع در ۱۹۶ هزار کیلومتر از شهر سکونه، و آن هزار کیلومتر شمال باختر سکونه است. تاریخ پیش و انتخاب واجهه که کرم متمدل دارای ۱۶۰ تن سکنه میباشد. فارسی و بالوچی زبان از زرودخانه نهر منته شرubs مشود.
محصولات، غلات. اهلی یکشارزی گذران میکند راه ملزوم است (از هنکه چهار ایالی ایران) ۸).

۱۲۷۶ **شاهر عرب** و مفتی یاقا بیودر هنکه در گذشت وی تابعی دارد. (معجم المؤلفین از ایضاح المکون و هدایه المارقین ۱۴۰۱).
حسین ڈھجیلی. [حُسَيْن ڈِجِيلِيْ] (إع) این بوزفت بن سعد بخداخی خبلی سراج الدین ابو صدیق الله لرشی نوی متوسط ۱۱۶۰ = ۶۶۶ هجری میتوسط داریک دبیل در ۹ دیسمبر الاول ۱۲۷۲ = ۱۲۲۱ میلادی. اور ایمی فاعل و تسلیفی القلبت و جزا آنها (معجم المؤلفین ۱۴۰۱) = ۱۴۰۲ میلادی. ایمان ایضاً داریک دهار ایشان ذیل = ۱۳۰۹ = ۲۰۰۲ میلادی این کنشت.
حسین درکی. [حُسَيْن درِكَيْ] (إع) این محمدین علی ون شرکیل سودج متوافق هن ۱۱۴۳ تا ۱۷۴۰ میلادی او راست: «الراس البازاری ترجمه الشیعی این ناصر» با شرح فصیده محمد بن ناصر (معجم المؤلفین از نهضت خدیوی) ۱۴۱۱.
حسین دمشقی. [حُسَيْن دِمشَقِيْ] (إع) این محمدین ایز اهل محدث شد که داشت. او راست: «الراس او راست: جزء فی الحديث» (هدایه المارقین ۱۴۰۱).
حسین دمیاطی. [حُسَيْن دِمِاطِيْ] (إع) این حسن سیدی ملقب زین الدین و مکنی ابو عبد الله او راست: ده در الیام این در ۸۸۷ تا ۱۲۷۷ میلادی داشت. او راست: «امکان المحتی» (هدایه المارقین) ۱۴۰۱.
حسین دواجی. [حُسَيْن دَوَاجِيْ] (إع) این احمدین ایز ایرانی (ردیع ۱۲۵۱:۹۵) او راست: فرقه العین و جر آن (هدایه المارقین) ۱۴۰۱.
حسین دهشتانی. [حُسَيْن دَهَشْتَانِيْ] (إع) این اسحق بن حسین مولیدی. صاحب کتاب «جامع الحکایات» فارسی در دز کفر لرچید از داشت است که در دیباچه کوبید: آنرا برای سلطان خاله این نیکی فریب مدنی نگاشته. صاحب ذریه کویت این کتاب ترجیه بیست پانچیه از کتاب «الفرج بعد الشدة» از تنوعی (ردیع ۱۲۵۱:۹۰) و میلادی شناسی ۲۲۰۲ و مقتل اقبال میلادی (ردیع ۱۴۰۱:۹۰).
حسین دهن الحصار. [حُسَيْن دَهَنْ الْحَصَارِ] (إع) این محدثین ایز اهل زنجیر. این هنره شاهزاده موصی مکنی بایرونی هنر الدین نوی او زندگانی که موصی فریی راهت لیکن ایزی بهم زند و بزرگلایه ناصر صلاح الدین شد و در طلب در ۱۰۸۶ در گذشت. اشمارش در سیم الایدان چیز مر گلیوش چ ۶۰۰ میلادی است. **حسین دیارلکری.** [حُسَيْن دِيارِلكَرِيْ] (إع) این محمدین حسن مورخ فیله متوفی در ۹۶۶ = ۱۰۵۹ میلادی او راست: تاریخ الخیس ای احوال نفس نفس و جر آن (معجم المؤلفین از عالیه کنگره ۱۴۰۱:۱۲۷۳-۱۴۰۲).
حسین دیلس. [حُسَيْن دَيَلسْ] (إع) رجوع به حسین بارع شود.
حسین دجلی. [حُسَيْن دِجلِيْ] (إع) دهی است بنامله ۲۰۰۲ که بعده بعده ایضاً میباشد هنکه باهی شد. هنکه باهی داداری در کشته، اور است: السیع و جر آن. (معجم المؤلفین از سیر الشیع ۱۴۰۲:۱۲۷۴).

اون بیک، محدث ایضاً.
حسین خباض. [حُسَيْن خَبَاضْ] (إع) این محدث ایضاً بعده ایضاً بعده هنکه باهی است. بظاصله ۲۰۰۲ که بعده جنوب فرموده (احد آیاد در عینکه حکومت کلان او کرم بوده دلاست کابل، (فرهنگ که چهار ایالی افغانستان - ج ۲).
حسین خیل. [حُسَيْن خَيْلْ] (إع) دهی است مربوط بمحکومت درجه ۴ بکرامی مربوطه ولاست کابل کی بین ۱۹۷۹ درجه اول ملول البخشی داری ۴۴ درجه و ۲۷ دقیقه هریش البند شرکی واقع شد، باشند کان آن خالی آزاد قوم تر کی و اقدار قدر مردم آن وزراحت پسته اند او را اعتماد نمی و آین دارد، آیی آن: گشتم جو جواری وسیویت است خریزمه نزدیک بازدهی خوب است ۱۴۰۳. بازدهی خوب میگیرد سوزد میگیرد.
حسین دهانات آن. گاره، خرو، گومند و جوان است و حدود شالی آن دا چن نیزار بکرامی فرا گرفته که این نیزار باعث تولید شده زه ناک گردیده. عوای آن در تابستان گر و در گستان مرباد است (فرهنگ جغرافیای افغانستان ج ۲).
حسین داغستانی. [حُسَيْن دَغْسَطَانِيْ] (إع) این هنرالمشائب پناظم، لاذقیه سیمی بود، متولد (ردیع ۱۱۶۲) = ۱۲۵۰ میلادی متوفی ۱۲۷۷ که پیش از این هنرالمشائب مهاجرت کرد. او راست: «نبأة الحکمة» و جر آن. (معجم المؤلفین از هدایه المارقین ۱۴۰۱:۱۲۱).
حسین داشستانی. [حُسَيْن دَاشْسَتَانِيْ] (إع) این عبدالله رومی ناظم، متوفی پیش از این هنرالمشائب ۱۲۷۷ = ۱۲۵۹ میلادی او راست: «كلیات النثر» (معجم المؤلفین از هدایه المارقین ۱۴۰۱:۱۲۱).
حسین دامغانی. [حُسَيْن دَامَغَانِيْ] (إع) این محدثین ایز اهل زنجیر. کویت این کتاب ترجیه بیست پانچیه از کتاب «الفرج بعد الشدة» از تنوعی (ردیع ۱۲۵۹:۱۱۲۲) او راست: «كلیات النثر» (معجم المؤلفین از ایضاح المکون و ایضاح هدایه المارقین ۱۴۰۱:۱۲۸۱).
حسین دنهانی. [حُسَيْن دَهَنْيَانِيْ] (إع) این محمدین ایز اهل مکنی باهی شاهزاده داداری در ۱۰۸۶ در گذشت. اشمارش در سیم الایدان چیز مر گلیوش چ ۶۰۰ میلادی است. او راست: «الزواله والنظائر» و جر آن (معجم المؤلفین از گشف المکون و هدایه المارقین ۱۴۰۱:۱۲۱-۱۲۰).
حسین دنیار. (ردیع ۱۳۰۱:۱۲۰-۱۱۹) هنکه باهی شد. هنکه باهی داداری در کشته، اور است: دنیار کار میگرد، (ردیع ۱۴۰۱:۱۲۷۳-۱۴۰۲).
حسین دیلس. (ردیع ۱۳۰۱:۱۲۰-۱۱۹) رجوع به حسین بارع شود.
حسین دجلی. (ردیع ۱۳۰۱:۱۲۰-۱۱۹) این سلیمان بن مسلم بن هوقین بن داود بن سندان دجالی (ردیع ۱۴۰۱:۱۲۰-۱۱۹) هنکه باهی شد.

الموافقين الـ ۳۰ سال قبله ۱۰۷ (۲۷۴) رجوع
التواریخ ۱۰۷ و ۱۰۸ والوائی ۱۰۹ و
طبقات المؤلفین بیرونی ۱۰ و نکتہ انتظام
۱۰۷، ۱۰۸ واپسی المکنون و مهدیة المارفین
۱۰۹ (۲۰۵).
حسین رکنیه و . [چ سرین کرد] (ایخ)
(ایخ)ادبیعوییمیشود. مقصود از این خلاصه
خرمان اقبالی پکشادری کفردان میکند.
دای مازلوابست (فرهنگ فرازبانی ایران-
ج) ۷۲.
حسین رکنیه . [چ سرین کرد] (ایخ) معنی است
اوزبستان دلاور یعنی دستگاری شهرستان
پنهانپاره واقع در ۲ هزار کیلومتری شمال باختری
دشیباری و کشاورزی کمر سبز مازبانتی
تاییه یست واقع در جایگاه گرسیدر مازبانتی
دارای ۲۰۰ تن سکنه میباشد. باوجودی
زبانده از باران مشروب پیشود. مصادر انتش
توت، بیوپات، لپیت. اعمال پکشادری
کفردان میکند. دای مازلوابست
ساکنین از طایفه میروندیانی مستعد.
حسین رنجانی . [چ سرین کرد] (ایخ)
 سبحانی مفسر اسول دان در گذشت ۱۳۴۲ و
۱۰۰ ام. اور است. شرح اسول کان در
جهل و تقدیر سورة زمر (معجم المؤلفین و نقل
اذاعات الشیعه ج ۱۶ ص ۶۰).
حسین رلدویستی . [چ سرین کرد] (ایخ)
(ایخ) ابن یوسف بن علی بن جبدالله مکنی
باور علی یقایی متفق پیرامن ۴۰۰ ق.
اور است. «روشنیه الملام» (مهدیة المارفین
و کشف الفتنون).
حسین رلویی . [چ سرین کرد] (ایخ)
این جبدالله. برادر ملاعلی رفوی مدرس
حکیم است و اتفاق ملاحسن معلمانی و ملا
هاشم کاشی تقویم استغراج کرد (ذربد)
۱۰۹۸ از اسناد والایانه (۲۲۰).
حسین رزویی . [چ سرین کرد] (ایخ)
ابن احمد بن حسین متفق ۶۴۴ ق. صاحب
«المصادر» و شرح معلقات و ترجیحان فرآن
در مهدیة المارفین ۱۱۰۰ کتابی بنام کتاب
الله‌الفارسیه با منصب داشته است. رجوع
به مقصود این لفظ تابعه من ۲۹۸ در وفاتات من
۲۲۸ شود.
حسین ریدانی . [چ سرین کرد] (ایخ)
(ایخ) ابن محمود بن حسن ریدانی ملقب
به مظہر الدین حدیث است و در ۷۲۷ ق =
۱۳۲۷ م. در گذشت اور است. «المطابع
فی حل مشکلات العصایع» (کشف الفتنون)
و «معجم المؤلفین و مهدیة المارفین (۳۴۱)».
حسین ریلمی . [چ سرین کرد] (ایخ)
رجوع بحسین سعادی شود.
حسین ریدی . [چ سرین کرد] (ایخ)
این محمد بن یعنی ذیدی حبیبی. اور است.
دستور النجیبین فارسی که در ۸۱۳ ق.
نکانه است (ذربد ۱۶۸).
حسین ریشهی . [چ سرین کرد] (ایخ)
رجوع بازیشی دو حین لنتنامه بوزد کلی ۱۰
۲۰۸ شود.
حسین ریشهی راده . [چ سرین کرد] (ایخ)
(ایخ) ابن احمد رومی در گذشت ۱۱۸ ق.
اور است. الغواص اشاره در امراب کاله و هر
آن (مهدیة المارفین ۲۶۱).
حسین ساعدی . [چ سرین رفع] (ایخ) ابن

لایهه ملکوب مشهود. مقصود از این خلاصه
خرمان اقبالی پکشادری کفردان میکند.
دای مازلوابست (فرهنگ فرازبانی ایران-
ج) ۷۲.
حسین رشیدی . [چ سرین کرد] (ایخ)
اوزبستان دلاور یعنی دستگاری شهرستان
پنهانپاره واقع در ۲ هزار کیلومتری شمال باختری
دشیباری و کشاورزی کمر سبز مازبانتی
تاییه یست واقع در جایگاه گرسیدر مازبانتی
دارای ۲۰۰ تن سکنه میباشد. باوجودی
زبانده از باران مشروب پیشود. مصادر انتش
توت، بیوپات، لپیت. اعمال پکشادری
کفردان میکند. دای مازلوابست
ساکنین از طایفه میروندیانی مستعد.
(فرهنگ فرازبانی ایران-ج) ۷۲.
حسین راغوفی . [چ سرین کرد] (ایخ)
این محدث حسین بن علی بن وہب مروی
از دی مکنی باور عده ایهه محدث لفظ شناس
و حاجه است. میان سالهای ۱۴۷۰-۱۴۸۰ م. در گذشت
متواتر شده در ۱۳۰۹-۱۳۱۰ م = ۱۱۶۴ م. در گذشت
در گذشت (معجم المؤلفین از نظر کتاب عفت
۱۲۴۰).
حسین راید . [چ سرین رفع] (ایخ)
از هری قلکی مذکوم. اور است. «العطای
السید فی حسایبات الكواكب» علی الرصد
الجديد» که در فاهره ۱۳۰۲ ق. در حیات
مؤلف چای خدمات. (معجم المؤلفین از
ابضاع المؤلفون).
حسین زیدانی . [چ سرین رفع] (ایخ)
شیرازی لتوی ضریر، اور است. «شرح
ظفمات حریری» وی در ۶۹۵ ق. (ذربد)
(معجم المؤلفین از ایضاخ المؤلفون).
حسین زیدی . [چ سرین رفع] (ایخ)
(ایخ) ابن مبارک بن محمدبن یحیی این
مسلم بن موسی بن عساکر میزیدی الاصل
بغدادی جبلی ملقب پسر ایل الدین فیض ادب
در زیداد و سلب و دمغه درس گفت. وی در
۶۴۶-۱۱۰۱ م متولد و در ۷۴۱ ق =
۱۳۲۴ م. در گذشت. پسند مظلومه در
فرانس و «البلقة» در فرانس تأثیر اوست.
(معجم المؤلفین از شذرatan الذنب ۱۰۰).
حسین زیدی . [چ سرین رفع] (ایخ)
این علی بن محمدبن سویمکنی باور عده ایهه
مشهود باین قم [ک] زیدی بنتی بوزید
در ۷۰۰ م متولد شده و در ۷۸۱ ق. در گذشت.
ادب و کتابه شاهزادینی است. احوالش در
معجم الادباء ۲: ۸۸-۹۰ آمده است.
حسین زیگر . [چ سرین رفع] (ایخ)
(ایخ) انتهایی (محمد...). شاهر بود و در
۱۲۷۰ ق. در گذشت و دیوارش را المثل
چاپ کرد (ذربد ۴۰۹).
حسین رزغفرانی . [چ سرین رفع] (ایخ)
(ایخ) ابن محمد بن علی اصله ایی مکنی
با ایو محدث مفسر. اور است. المستند. وی
در ۲۶۹ ق = ۹۶۹ م. در گذشت (معجم

۱۰) نهضن صنایع فرازی و شاهزاده برواء آنهاست و در ۱۲۹۵ق = ۱۸۷۵م ملکه دا بلو روبله بره ریش از بارگشت پلیپرمال جالان مشای ازو و اتی مجلس عشورتی از شاهزادگان و ابا اف بوجود آورده اما (۱) جوی شاه عین امر تاجی بر لذت منصب صندوقی استهیات مملکت خوده ذیمه سیه - الاراده ۱۲۹۷ق = ۱۸۷۷م . هول و مستوفی البناهه و بعدهاوت حضور کرد و برازی دور گرفت مینهال از امیر کوارڈ والوالر خراسان گردوسیه الایس لایکسال بدر ۲۱ ذیجه = فروردین ۱۳۴۱م در آنها در گذشت و بگفتاد تو بعیده از ای ایانه سخون خدعت .

سپهسالار در ۱۲۷۶ق = ۱۸۵۹م کنخود برا از گرفتاری مسرتوخت امیر کبیر دوامان نیزه مده در صندوقه برآمد اتریکی از خوش بیاد گزار گلداره : « من هشتادیجاد جاسع و داشتگاهی همچون جامع از هر دو بریعت و در زمینه که در جنوب باع خانه خود داشت بیانی آن را استوار ساخت . هول او در ۱۲۹۷ق = ۱۸۷۷م برشاب او در بیان روسایین کارمند سپهسالار بروند و در هفتاد و سی ساله ای از طرف شاه بدو مادر عده و مانند امیر کبیر، بزرنشاد و مرض . فکران و گفتاری برعی اروپا و قنکان آن دوره دسته بیرعنی اصلاحات قدا و قاتونهای چند وضع کرد ، لیلان بعدها مانند برعی سیاستمداران خصیف پیشرفت ده در حلب سرمایه ای اروپایی کسب حیات سیاستهای اروپائی تغییر داد . و در ۱۲۹۰ق = ۱۸۷۳م امیلار بخشی از خطاهن و با همراهی که داد . لذا مردم بروبری روحانی معروف سامی کنی پیغایت برآمدند و دو مراجع شاه از اروپا ، هنگامیکه بین مر اتری دسته ، تلگراف برازی نی فرستادند که : « اگر باقی وی بطریان میابد با آبد که ماشادا نی بلبریم » .

ازقبل بیش کبیر و صدارت هیر ۱۲۷۱ق اتفاق اخراج از بارگاهی بر مختار این حلب سعادت نیزه ای از احتمالهای این شاه بود . مادر عده و میگفتند این امیر از این مدت بعده رفت و در ۱۲۸۰ق = ۱۸۶۳م بعیان احصار و بعقوبات شورای دولتی منصب هدف وسیس درباره باستانیل گشیل شد . در ۱۲۸۷ق = ۱۸۷۰م که ظاهر این شاه برق غرب وقت او بایزی برق آمد و در و در پیغامده فرمان روازه و صدارت سپهسالار صادر شد ، و او متعدد اماراتی خایر برضح شکنیه و شربته های بعدها چنگا بولایات صادر کرد و در ۱۲۸۸ق = ۱۸۷۱م درجه سپهسالاری و صدراعظمی از طرف شاه بدو مادر عده و مانند امیر کبیر، بزرنشاد و مرض . فکران و گفتاری برعی اروپا و قنکان آن دوره دسته بیرعنی اصلاحات قدا و قاتونهای چند وضع کرد ، لیلان بعدها مانند برعی سیاستمداران خصیف پیشرفت ده در حلب سرمایه ای اروپایی کسب حیات سیاستهای اروپائی تغییر داد . و در ۱۲۹۰ق = ۱۸۷۳م امیلار بخشی از خطاهن و با همراهی که داد . لذا مردم بروبری روحانی معروف سامی کنی پیغایت برآمدند و دو مراجع شاه از اروپا ، هنگامیکه بین مر اتری دسته ، تلگراف برازی نی فرستادند که : « اگر باقی وی بطریان میابد با آبد که ماشادا نی بلبریم » .

حسین الدین ماهنی ملقب بتعالی العین از ارسلان ، شاهی بر ساخته نیزه ای از مختار این حلب که در ۱۲۷۲ق = ۱۸۵۴م است (غیره ۱۲۸۵۲م) .

حسین سپهسالار : [صحیح ترسن] (راخ) در جوی عینین عالم شور

حسین سافی : [صحیح ترسن] (راخ) شاه معاصر سام میرزا مغفری و متولی در دامغان ۱۲۱ق = (غیره ۱۳۷۴م) .

حسین سبز و اری : [صحیح ترسن] (راخ) این محسن علوی سبز و اری معروف

به حاج میرزا سین غله فبلوک هوله در ۱۲۶۸ق = ۱۸۵۷م ، متوفی در سبز و اری ۱۲۵۲ق = ۱۸۴۵م ، ایرواست (الجوزه) در رفته و « قصیر آیة الخلاة » و هر آنها .

« مجم المؤلفین از اعیان الشیعه ۱۲۵۴م = (وطنی ، معاصرین عن ۱۳۸) .

حسین سبز و اری : [صحیح ترسن] (راخ) در جوی عینین کاملی شود .

حسین سبط : [صحیح ترسن] (راخ) پل حسین بن ایطالی است . در جوی

بان کنه شود .

حسین سبط الطیاط : [صحیح ترسن] (راخ) مالی حایی باب (راخ) در جوی به عین

خطاط شود .

حسین سبکی : [صحیح ترسن] (راخ) این هلی بن عبدالکاظم بن هلی بن یوسف .

سکنیه ابوالطیب و ملقب به حمال الدین رجل هنای . وی در قاهره ۱۲۲۲ق = ۱۸۰۵م متولد و در دمشق در رمضان ۱۲۵۰ق =

۱۲۵۴م ، در گذشت . مدرس و نائب ناشی و متنق بود و گتابی در کسانی که « سین بن حلیر » نام دارند تأثیف کرده است . (معجم

الهزایین از در راکمات ۱۱-۲ و کشف الظنون . و دائرة المعارف اسلام و هدایة المغاربین ۱۳۶۰م) .

حسین سپهسالار : [صحیح ترسن] (راخ) سپهسالار اعظم عین خان ۱۲۴۱-۱۸۴۶م و میرزا

نیزی پسر اول القاسم هاذندرانی است . که ساکن فروین و آذربایجان امیر کبیر بمقامهای رسمیه بود . سپهسالار مهندس ای ایان در قاجار بود

پتریزی بجهی (مشیر الدوله) و نصر الله (نصر

الملک) و عبد الله (علاء الملک) نایب اشتند و هر

و اعتمادی هالی در دیار بود .

سپهسالار در ۱۲۶۶ق = ۱۸۵۳م .

پکاریزد ازی و نایابد کی ایران در ایامشی

وقت و بازمادهاران اسکلیسی آشنا شد پس

(۱) سپهسالار نخستین ای ایی است حکمه این سمت را یاده است . (۲) مرحوم دفعه ای بخط خوبش نوشته است . پس از کودتای محمد علیشاه کهن مارویا و میس باستانیل دقت دویل بار مرا سپهسالار سجدید . مکانی دهوت کردند . مخدعلی میگه هدایت کوکیل کرلا دو مجلس هشانی بود و مرا در شکفت نید از تعجب من برسید و ازاینکه من همه جاهای شده آنرا میشناسم داشت . آنرا شیر میدهم منصب بود و این بعدان هلت بود که ساختمان وارتقا عوائدها من بناهاد رسماً مانند عالی شورای اینستیتوی ایران بودسته زیستها از قبل آنها و غیره عیناً بکنی بود این بنارا مدحت باشان برای مجلس شورای اول هشانی ساخته بود و سپهسالار ای ایان آنرا تقبیل و در تهران ساخته است . آیا هیئت ای ایکه آنجام میالی شورای ایران بسوده آری بدون هیچ شک

حسین شاکر . [ح س نه] (ارج) این مصطفی بن حسین رومی خنجر ملقب بناگر قمی شاعر، دئامی و مدرس طب بود و در ۱۱۰۶ق. ۷۴۳م درگذشت، جزویان غیری از اوی باقی است. (هدایة المارقین ۱۰۰ و ۲۲۰ و مجم المولّین).

حسین شالووسی . [ح س نه] (ارج) این شاعر متولد ۱۲۷۶ق. و متوفی ۱۴۴۰ق. رجوع به شالووسی شود.

حسین شاملوو . [ح س نه] (ارج) رجوع به سبنتلی شاملاشوود.

حسین شاهی . [ح س نه] (ارج) (مولاد) رجوع به حسین شاهی شود.

حسین شاهی شرقی . [ح س نه] (ارج) این محمد شاهین شاهین یادداه اسلامیان چون پیرد هند بوده از ۸۶۶ق. تا ۹۰۰ق. فرماده ای کرد و در این سال به پنگاهه کربلا پیش رفت و در همانجا به ان سال درگذشت. (قاموس الاعلام ترکی و تاریخ علم کلام شبلی ص ۴۰).

حسین شاهرودي . [ح س نه] (ارج) شریش این ابوابهم اوراست، شرح خلامة الصالب که برای سلطان فاطم شاه ساخته است. (دویی ۲۲۹، ۲).

حسین شباسی . [ح س نه] (ارج) وی «معرفه‌النافع نیل‌الستی» وادر مرف بسال ۱۲۹۹ق. = ۱۸۸۲م. تألیف کرد و است. (مجم المولّین) ۱۱۰.

حسین شبهی . [ح س نه] (ارج) این عبدالله بن مسود شیامی مسدودی تحری مقری ادب شاعر، اوراست، «الاغریب فی الاعراب» و در ۱۱۴۶ق. = ۱۲۴۲م. درگذشت. (مجم المولّین).

حسین شبالکاره . [ح س نه] (ارج) (ارج) برادر خردتر خواهی سیف‌الدین مظفر ملازم سلطان پادیح الزمان بود و سپس پوزاده محمدشان شبیانی رسید و در جنگهای پیش از ایران کشته شد. (رجال حبیب‌البیرون) ص ۱۶۷.

حسین هراوی . [ح س نه] (ارج) شرایب اور مامون هیاسی، رجوع به این اثر و حبیب‌السر شود.

حسین شرقی . [ح س نه] (ارج) رجوع به حسین شاه شرقی شود.

حسین شریف . [ح س نه] (ارج) این هی شریف مکه، رجوع به حسین بن علی بن محمد بن عبد‌اللهین شود.

حسین شریف مکه

حسین سمعانی . [ح س نه] (ارج) این محمد حنفی، اوراست «خران‌الملقبین» که در ۱۴۰۰ق. یا بیان باشه است. (هدایة المارقین ۱۱۱۱ و ۱۲۳۹) و ظاهر آن معنی سنتگانی (ستگان) است.

حسین سنتگانی . [ح س نه] (ارج) این محمد سنتگانی (ستگان) حنفی فیض، اور است خراة الملقبین که در ۱۴۰۰ق. (کشف الظنون و روایت و الشافعی فی شرح الوائی پیوند ۲۰۰ و ۲۰۱ و مجمع المولّین) و در هدایة المارقین سین سنتگانی آمد است.

حسین سهلانی . [ح س نه] (ارج) این حسن این اهل‌اصیل سرمادی، اور است «الراشنداره در صرفه» که نسخه مروع ۱۰۴۰ق. آنرا اساقیز پاشادنه و در هدایة المارقین ۱۰۲۲ کرد که است.

حسین سرورد . [ح س نه] (ارج) خواهیاری، رجوع به سرورد خواهیاری شود.

حسین سری . [ح س نه] (ارج) رجوع به حسین نژاد شود.

حسین سهلی . [ح س نه] (ارج) این عبده‌الله محمد مکنی با ابو عبد‌الله سعدی شعبی امامی، اور است «اکمال‌الاسلام»، «نهاده‌الاسلام»، «جزء‌الاسلام»، «عالم‌الاسلام»، «غزل‌الاسلام»، «نژاده‌الاسلام»، «ایران‌یه‌ایان»، «حذف‌یه‌ایان»، «خلافه‌ایان»، «شعب‌یه‌ایان»، «خطب‌یه‌ایان»، «فضل‌یه‌ایان»، «نفس‌یه‌ایان»، «نوادره‌ایان»، و «جزء‌آنها» (هدایة المارقین ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و غیره) اهل علم ذریعه مکروراً و نامه دانشواران ۲ ص.

حسین سفلی . [ح س نه] (ارج) رجوع به حسین ده‌اطی شود.

حسین سفناقی . [ح س نه] (ارج) رجوع به حسین سفناقی شود.

حسین سمهی . [ح س نه] (ارج) ادیب‌السلطنه رئیس‌غم‌گستان ایران بوده رجوع به سمهی شود.

حسین صنجری . [ح س نه] (ارج) (ارج) این ابراهیم غواس‌منصوری اور است، «میون النظمیه بحق الشکری» (هدایة المارقین ۲۲۲)،

حسین سنجی . [ح س نه] (۱) (ارج) این شیعی مرؤزی شاپر مکنی با ابو علی فقهاء او «التلہیص» ایوب‌پیاس بن قاسم از شرح کرد و در ۱۴۰۰ق. = ۱۵۰۰م. درگذشت.

حسین سنجی . [ح س نه] (۲) (ارج) وی مؤلفات دیگری نیز دارد. (مجم المولّین از میون التواریخ این شاکر ۱۴۰۱ و وقایات‌الایمان این خلکان و البیان این کثیر و کشف الظنون) و در هدایة المارقین ۱۰۹۱ و در گش در ۱۳۲۸ق. یادگرد است.

حسین سوانی . [ح س نه] (ارج) این عبده‌الله این رطبی شیعی محدث و مکنی با ابو عبد‌الله بود پیغمبر اسان و زیر رفت و در رجب ۱۴۷۹ق. = ۱۱۸۴م. درگذشت (لسان المیزان ۲۱۰ و مجمع المولّین).

حسین سهوآجی . [ح س نه] (ارج) این محمد شاعر منافق بصری در ۱۴۰۰ق. = ۱۹۰۰م. اور است، «کتاب نوانی»، (مجم المولّین آذوقات الرقبات ۱۶۳ و لذائقه بالوعاده ۱۶۴ و مجمع الادیاء ۱۶۵ و ۱۶۶) = ۱۷۹۰م. درگذشت. (مجم المولّین از این الجزیری ۲۴۰۱).

حسین سلمی . [ح س نه] (ارج) این علی بن عبده‌الله بن مسعود اوی سلسه مندوب پیکر از فراموشی، کتابی در فرایند اذوقات در میان در رمضان ۱۱۱۱ق. = ۱۰۲۶م. درگذشت. (مجم المولّین از این الجزیری ۲۴۰۱).

حسین سلمی . [ح س نه] (ارج) رجوع به حسین سرمانی شود.

حسین سمر قلبی . [ح س نه] (ارج) [] (ارج) این عبده‌الله بن حسین شرف مکنی حبیش سایه، اور است «تعظة الطالب» پیغمازه من پیتسب الى عبده‌الله ایوب‌النبی و معا ایطاب» و در ۱۰۴۳ق. = ۱۶۲۳م. درگذشت. (هدایة المارقین ۱۰۲۰ و مجم المولّین).

(۱) متوجه از افرای مردی بوده است.

- حسين شريف . [ح سَنْهَرَفِيْ] (أَخْ) ابن مصطفى طغر وجد فرزدقى ، مكتفى بالبُو
مهدى اوراست «شرح شواهد مجمع البيان»
(ذریمه ١٢٤١١ ، ٣٤١١).
- حسين شهال . [ح سَهَّلَ] (أَخْ)
(أَخْ) ابن عبد الله بن عمر شهال داعية
هامى در سلطنت پادشاهی و پادشاهی آمدوود
١٠٦٣ ق = ١٨٩ م ، در گذشت اوراست
قصيدة قرمهشیدیه و «تیرزه» الريپنی قوله
الثیریده («كشف الظنون و مهیة العارفين
٢٣٢١ و سیجم المؤاذن») .
- حسین شهابی . [ح سَهَّابَ] (أَخْ)
این نصر ضریب بندانی و کشی تائب
کردہ است و بیش از ١٥٠ ق = ٢٢٥ م .
سیوسن . (بنیة الموعا ٢٧٤ و مجمع المؤذن)
- حسین شفیق . [ح سَهَّفَ] (أَخْ)
این محمد بن ذکریا مکتبی با بیو عداله رجوع
به ابو عبد الله شفیع دزد کلی ٧ من ٢٤٢
شود .
- حسین صاحب الفتح . [ح سَهَّابَ الْفَتْحَ]
لُفَّ] (أَخْ) رجوع به صاحب فتح شود .
- حسین صاحب الشامة . [ح سَهَّابَ الشَّامَ]
ب ششش] (أَخْ) رجوع به حسین بن زکریا
شود .
- حسین صالحی . [ح سَهَّابَ الصَّالِحِ]
تاج الدین . معلم شیخ بهانی . رجوع هرف
نه سفحة ٧٦ همین گفتگوه شود .
- حسین صالحی . [ح سَهَّابَ الصَّالِحِ]
این علی بن ابراهیم داودین بزید ایشاپوری
مکتبی با بیو علی . وی محدث و پیرکار و ماصب
مؤلفات بود در ٢٧٧ ق = ٨٩٠ م متولد
شد ویرایی سماح حدیث صافرات پرداخت
و بیمعتن و بیندو حدیث گفت و هشید . و دو
یشاپور در ١٥ ج ٢٤٩ - ١٢٦ ق = ٩٦١ م .
در گذشت (مجمع المؤذنین از تاریخ بغداد
٨: ٢١ و منتظم این جزوی ١: ٢٩٦ و
تشکر العظامی ر مرآت الجنان و شذوات
ماهیت و زد کلی ٢٠٤ ج اول) .
- حسین صباح . [ح سَهَّابَ الصَّبَاغَ]
این حسن صباح بزم فتنات نفس «امریکه
حسن صباح گشت شهره (از حبیب السید) .
- حسین صحیحی . [ح سَهَّابَ الصَّحِیحِ]
این عبد الله بن بکر مکتبی با بیو العسن صحیح
بصری . جامی در تفاتحت الانی کوبید
او بورگان آغاز فرن چهارم است و بی خی
اور ابو عبدالله حسن توشه اندو در آنجا
در ٢٢٠ ق . در گذشت است . و صحیح
مشهود به صحیح فله بی در دیار بکرا است .
(از نامه داشتواران ٢، ٢٠ پنچ از تفاتحت
الانی) .
- حسین صبوری . [ح سَهَّابَ الصَّبُورِ]
(أَخْ) شاه سلطان اول (شاه صفی دوم) صنوی
فرزند شاه سپه سریم بود فرزند شاه صفی اول
فرزند شاه عباس اول صبوری است . شاه سلطان
حسین شش برادر کوچکتر از خود داشت
و پدرش شاه سلطان عسکر مرتضی دارد که وصیت کرد
که تخت و تاج به سلطان بردنی که لازم نظر
من کنترول از نظر حقیقت بر تراز سلطان حسین
بود تعیق گردد ، لیکن امرا پس از مرگ
او سلطان حسین که بزرگترین فرزند شاه
سلطان بود بخت شاندند .
- حسین شیر قلائی . [ح سَنْهَرَقَلَائِيْ] (أَخْ)
این مهدی شیرهی دانی غیب مکالم ساکن ماودین
بود . در ١٩٦ ق = ١٩٤٠ م . او راست
الاصحکالم المدائیه (ی و کلام بزم اخوانی) .
- حسین شیر وانی . [ح سَهَّابَ وَانِيْ]
(مسد) این محمد بن شیر وانی خانیه
بز شریخ تدبیر شیرین دارم (ذریمه ١٤٨٣).
حسین شیر وانی . [ح سَهَّابَ وَانِيْ] (أَخْ)
رجوع به ذوالختار هیروانی شود .
- حسین شیعی . [ح سَهَّابَ شَیعِيْ]
این محمدین ذکریا مکتبی با بیو عداله رجوع
به ابو عبد الله شیعی دزد کلی ٧ من ٢٤٢
شود .
- حسین صالحی . [ح سَهَّابَ الصَّالِحِ]
تاج الدین . معلم شیخ بهانی . رجوع هرف
نه سفحة ٧٦ همین گفتگوه شود .
- حسین صالحی . [ح سَهَّابَ الصَّالِحِ]
این علی بن ابراهیم داودین بزید ایشاپوری
مکتبی با بیو علی . وی محدث و پیرکار و ماصب
مؤلفات بود در ٢٧٧ ق = ٨٩٠ م متولد
شد ویرایی سماح حدیث صافرات پرداخت
و بیمعتن و بیندو حدیث گفت و هشید . و دو
یشاپور در ١٥ ج ٢٤٩ - ١٢٦ ق = ٩٦١ م .
در گذشت (مجمع المؤذنین از تاریخ بغداد
٨: ٢١ و منتظم این جزوی ١: ٢٩٦ و
تشکر العظامی ر مرآت الجنان و شذوات
ماهیت و زد کلی ٢٠٤ ج اول) .
- حسین شهرستانی . [ح سَهَّابَ شَهَرْسَانِيْ]
(أَخْ) میرزا محمد ... این محمدعلی
این محمد حسین بزیری . در گرانشاد در
١٤٠ ق . متولد و در گراند ١٣١٥ ق .
در گذشت مؤافهات بسیار ازدی یافی است
(ذریمه ٤٦١، ٤٦٢ و ١٩١٢) و جز آن .
- حسین شهریار . [ح سَهَّابَ شَهَرِیَارِ]
شاعر معاصر بزیری . رجوع به شهریار
آبروزی شود .
- حسین شهوی . [ح سَهَّابَ شَهَوِيْ]
اسفهانی شاعر و زبان بود و احوالش در ذکر
نصر آذنی آمد . است . (ذریمه ٦٠: ٥٦٠).
حسین شیر ازی . [ح سَهَّابَ شَرَائِيْ]
رجوع به شاعر شیر ازی و شیمیر و شهرت و
شیفه و عالی و عزتی و سین حسین و سین
معانی و حسین صدر الممالی شود .
- حسین شیر ازی . [ح سَهَّابَ شَرَائِيْ]
این محمد ملقب به شمس الدین ١٤٦٢
مجاور مکه بود . او راست ندی کارات (ذریمه
٤: ١٣٣ و ١٣٥ از زبان اهل مذاهب تجویز
السلام) .
- حسین شیر ازی . [ح سَهَّابَ شَرَائِيْ]
مترجم فاضل اندیش شاه بود و مقالات برا بد
هنرها ترجمه بکرد و در ١٤٠٨ و ١٤٠٨ داد
گذشت (ذریمه ٤: ٩٢ و ٩٣) .

است. (ایقاع المکون و سجم المؤلفین و روشنات - ۲۲۳) (۱۴)

حسین صوفی ترخان. [ح سن من] (۱۴). درجع به صوفی ترخان در جای وحیب البیر شود.

حسین صیادی. [ح سن من تحریک] (۱۴). این مهدی‌الملام بن عبدالعزیز امیری روحی صوفی محدث مقیر، ذریعه اذفونی بصره در نیمه عیان ۹۱۰ق. = ۱۶۸۵م متولد شده و پیش‌دادمش در ۱۴۶۷ق. = ۱۲۴۴م در گفتار اوراست‌الانسان فی تجوید القرآن. (معجم المؤلفین از تجویر الاصحاء).

حسین صیرفی. [ح سن من ر] (۱۴) این مبارک، مکنی با پوعلی صوفی متوفی ۶۳۱ق. او راست مناقب العباد. (هدیه العارفین ۱: ۲۱۳).

حسین صیرفی. [ح سن من ر] (۱۴) این هنر بن میس بن حسن بن علی لغی صیرفی ملقب به شرف الدین و مکنی با پوعلی صوفی محدث، متولی مشیخاً تاریخی، وی در ۱۲۴۲ق. ذریعه ۱۹۹۴ق. = ۱۴۰۰م در گذشته است. او راست «زیره الطاطر» (شذرات النبی ۴۴۲۰ و معجم المؤلفین).

حسین حیمیری. [ح سن من م] (۱۴). این مطلع بن حسن بعریتی ملقب به نعیر الدین فیاض‌توپی در محرم ۹۲۲ق. = ۱۰۲۶م در من مشتمل سالکی در کذشت و دو سلم آباد خوزستان دفن شد. او راست مناسک صیری و مناسک کبر و رسالت در جواز حکومت شرعی و خارجه‌ترین فی شرح شرایع‌الاسلام و جرأت‌ها، (ذریعه و اعیان الشیوه ۲۷۰ و ۲۸۴) و ایضاح المکون و معجم المؤلفین و هدیه العارفین (۲۱۷۱).

حسین حیمیری. [ح سن من م] (۱۴). این علی‌علی بن محمد جعفر صیری مکنی با پوعلی‌الله فیضه رجل‌شناس از اهالی صیرف خوزستان و قاضی مدائن (بسفون) بود، وی در ۳۵۱ق. = ۹۶۲م متولد و در پنادیور شوال ۴۶۴ق. = ۱۰۵۰م درگذشت. او راست اخبار این‌جنبه، و شرح مختصر طحاوی و جرآن، (کشف‌الظنوں و اعلام زرکلی ۲۶۸ و معجم المؤلفین و هدیه العارفین ۲۰۹۰).

حسین ضبی. [ح سن من ضبی] (۱۴). این هارون ابو‌عبد‌الله پندادی محدث متوفی ۴۲۸ق. او راست الاعمالی، (هدیه العارفین ۱: ۲۰۵).

حسین ضمیری. [ح سن من ض] (۱۴). این محمد کمال‌الدین اصفهانی، درجع به ضمیری کمال‌الدین و هدیه العارفین ۲۱۹۰ و ذریعه ۲۶۰ و ۲۷۰.

حسین طاڭى. [ح سن من ط] (۱۴). این علی‌بن مجد‌التكور طاڭى حریری معروف

۱- شاه قلی پیر شیخ‌علی (راکش)،
۲- محمد مؤمن شاملو.

۳- میرزا ظاهر وحدت قزوینی،
۴- تاج‌الطباطبائی دامستانی پیر‌الامان میرزا
ابن اپله دم.

۵- آشیان وزیری محمد قلب‌خان بود که

هدایت در راه روزگار او می‌نویسد:
در قاصان کلایلی هرید تر باز بطلان (ایلی)
بودند، و نولبان هیرازی محترم ترازدلهان
خنقازی، میدانهای مضاف با بواهای زرافت
تبیه‌ران، و مضاریزم به هزاریز، ارباب
رباعت را شنید، متن خواهدند، و حکمه

شاه سلطان حسین صوفی

بدست اتفاق‌ها کشته شد.
پسرش طهماسب میرزا در هنگام محاصره اصفهان بولایت محمد متصوی شده بود پس از شنیدن خبر قتل پدر دادخواهین خود را شاه خواند. درجع به طهماسب دوم و روسه، الصفاری ناصری و ذریعه ۸۴۰ و فیهرست سبک شناسی ۴ و مسکوکات رایینه من ۴ و تاریخ مشریعه کردی من ۴۸۴ شود.

حسین صنعتی. [ح سن من] (۱۴). این علی‌بن اسماعیل زین‌الملک به شرف‌الدین دیوان شهردارد و در ۹۱۴ق. = ۱۷۲۶م درگذشت. (معجم المؤلفین از هدیه العارفین ۱: ۴۲۰).

حسین صنعتی. [ح سن من] (۱۴). این علی‌بن اسماعیل زین‌الملک به شرف‌الدین متوفی ۱۱۶۹ق. دیوان شهردارد. (هدایه العارفین ۲: ۲۵۰).

حسین صنعتی. [ح سن من] (۱۴). این علی‌بن مهدی‌الدین این علی بن مهدی محدث، در روضه‌ای اعماق مبتدا در میریکم ۱۱۲۰ق. = ۱۸۰۸م متولد شد و در ۲۷۷م محرم ۱۱۱۸ق. = ۱۷۸۴م درگذشت. و مصنف است. (معجم المؤلفین).

حسین صنعتی. [ح سن من] (۱۴). درجع به حسین ضمیری شود.
حسین صوفی. [ح سن من] (۱۴). این علی‌بن امیر منهود صوفی مالکی ساکن مصر و ملقب به مفتی‌الدین، او راست کتاب الرساله، وی در قم دفن کردند. از آناروی مدرسه هواریان و کاخ فرج آباد و تسبیح چهل ستون یافی است وزیر آن دی پتریب عبارتند از:

را مینفع نام کردند... و پس از اشاره به مطرد و اخراج علمای مانند ملا محمد صادق از اصفهان گوید، «قدرت بالست زنان و سرمه سرایان اتفاقه بود» و میں داستان خرامی اوضاع قدرها و آمدن میرزا قلی‌چاچی برای عرض حال اصفهان، عدم توجه کولیای امر پتوسله‌های وی، و بازگشت او بر اثر اشتغال علم خنیان واستلال در قندهار یاد کرده است. و چنانکه میدانیم پس از مرگ که میرزا پسر ارشد عبد‌العزیز جای وی بگرفت و هرات را غیر بگشود و پس از او پسرش محمود نشست و چون شاه سلطان‌الحمدین فتحت هرزل او ندانست فرمان سکوت و لقب صوفی صافی ضمیر براش فرستاده‌ای ارقان شدو بطریف کرمان و میس شیر از محله پرد و اصفهان را محاصره کرد.

هدایت گوید در این حال علمای و روحاپیون اصفهان تمویل و دعای چوش‌صیری می‌توشند و بازی داشتند و مستدعاً عاتیت در راهداد جمهه ۹۲۹م در ۱۱۲۵ق. شاه سلطان حسین صفوی و ایشی اذ امرا از شهر در آمد و در قرخ آباد پنجه محمود خلیج‌آقی افغان آمدند خود را خلیع کرد و تاج را بر سر محمود نهاد. و روزی‌چهاردهم معمود بشیر در آمد و شنید اندک‌اندرون زندانی کرد و در ۱۴۰۴ق. چون اشکر هنر ایشی از فرباری‌آن را اشغال کرد، و شاه سلطان حسین را از محمود خواستند، او شاه زندانی را کش و سرمه دی ایشان فرسناد. و چنان‌هه اش را در قم دفن کردند. از آناروی مدرسة هواریان و کاخ فرج آباد و تسبیح چهل ستون یافی است وزیر آن دی پتریب عبارتند از: